

III kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-81/99

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

– o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej.

Projekty podstawowych aktów wykonawczych zostaną przekazane niezwłocznie po zakończeniu prac nad ich przygotowaniem.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

U S T A W A
z dnia 1999 r.
**o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem
administracji publicznej.**

Art. 1

W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 1972 r. Nr 47, poz. 298, z 1989 r. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 64, poz. 271, z 1997 r. Nr 126, poz. 805 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) art. 13 otrzymuje brzmienie:

"Art. 13. Zwłoki osób zmarłych lub zabitych w miejscach publicznych, przed ich pochowaniem, na wniosek właściwego organu przewozi się do zakładu medycyny sądowej, a w razie jego braku na obszarze powiatu – do najbliższego szpitala posiadającego kostnicę, celem ustalenia przyczyny zgonu. Organizowanie tego przewozu należy do zadań samorządu powiatowego."

Art.2

W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 1980 r. Nr 9, poz.26 i Nr 27, poz.111, z 1982 r. Nr 7, poz.55 i Nr 45, poz.289, z 1983 r. Nr 41, poz.185, z 1984 r. Nr 34, poz.183, z 1986 r. Nr 47, poz.228, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i Nr 33, poz.186, z 1989 r. Nr 20, poz.107, z 1990 r. Nr 34, poz. 201, z 1991 r. i Nr 100, poz.442, Nr 119, poz.513, z 1994 r. Nr 122, poz.593, z 1995 r. Nr 1, poz.1 i Nr 74, poz. 368, z 1996 r. Nr 43, poz.189 i Nr 106, poz.496, z 1997 r. Nr 75, poz.471, Nr 102, poz.643, Nr 137 poz.926 i Nr 141 poz.944 oraz z 1998 r. Nr 162 poz.1126) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.17 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

1/ w stosunku do organów jednostek samorządu terytorialnego zarówno w sprawach dotyczących zadań własnych tych jednostek, jak i w sprawach z zakresu administracji rządowej zleconych im ustawowo – samorządowe kolegia odwoławcze, chyba że ustawy szczególne stanowią inaczej,";

2) w art. 127:

- a) w § 3 po wyrazie „ministra” dodaje się wyrazy „lub samorządowe kolegium odwoławcze”,
- b) § 4 skreśla się.

Art.3

W ustawie z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 24, poz.110, z 1982 r. Nr 31, poz.215, z 1991 r. Nr 22, poz.93, z 1994 r. Nr 79, poz.362, z 1996 r. Nr 34, poz.146 i Nr 43, poz.189 oraz z 1997 r. Nr 41, poz.255 i Nr 106, poz.678) w art.8 w ust.2 wyrazy „Gmina oraz związek gmin” zastępuje się wyrazami „Gmina, związek międzygminny, powiat, związek powiatów oraz samorząd województwa”.

Art.4

W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz.16, Nr 40, poz.174, i Nr 54, poz.254, z1994 r. Nr 43, poz.165, z 1996 r. Nr 7, poz.44, Nr 10, poz.56 i Nr 106, poz.496, z 1997 r. Nr 6, poz.31, Nr 28, poz.153, Nr 80, poz.495, Nr 88, poz.554, Nr 121, poz.770 i Nr 141, poz.944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1114 i poz.1126 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 500) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art.30.1. Zakłady opieki zdrowotnej udzielają zwolnienia od pracy, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia, lekarzom wchodzącym w skład powiatowych i wojewódzkich komisji lekarskich oraz pracownikom średniego personelu medycznego, wyznaczonym dla powiatowych komisji lekarskich, w razie konieczności ich udziału w pracach komisji w godzinach pracy zawodowej.

2. Osobom wchodzącym w skład komisji lekarskich, o których mowa w ust.1, orzekających o stopniu zdolności poborowych do czynnej służby wojskowej oraz pracownikom średniego personelu medycznego, o których mowa w ust. 1, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za pracę związaną z określeniem zdolności poborowych do czynnej służby wojskowej wykonywaną poza godzinami pracy zawodowej, za które zachowują prawo do wynagrodzenia zgodnie z ust.1.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania dodatkowego wynagrodzenia dla osób wchodzących w skład komisji lekarskich, orzekających o stopniu zdolności poborowych do czynnej służby wojskowej, oraz pracowników średniego personelu medycznego wyznaczonych dla powiatowych komisji lekarskich. Wysokość wynagrodzenia, za każdy dzień pracy, nie może przekraczać dziesięciu

procent przeciętnego wynagrodzenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 i z 1999 r. Nr 38, poz. 360), za kwartał poprzedzający wypłatę wynagrodzenia.

4. Wojewodowie zlecają zakładom opieki zdrowotnej przeprowadzanie dla potrzeb powiatowych i wojewódzkich komisji lekarskich, badań specjalistycznych, w tym psychologicznych, oraz obserwacji szpitalnej poborowych.

5. Koszty wynagrodzeń, o których mowa w ust.1 i 2 oraz badań specjalistycznych i obserwacji szpitalnej, o których mowa w ust.4, pokrywa się z budżetu państwa z części, którą dysponuje wojewoda.”

Art.5

W ustawie z dnia 24 października 1974 r. - Prawo wodne (Dz.U. Nr 38, poz.230, z 1980 r. Nr 3, poz.6, z 1983 r. Nr 44, poz.201, z 1989 r. Nr 26, poz.139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz.198 i Nr 39, poz.222, z 1991 r. Nr 32, poz.131 i Nr 77, poz.335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz.96, z 1995 r. Nr 47, poz.243, z 1996 r. Nr 106, poz.496, z1997 r. Nr 47, poz.299, Nr 88, poz.554 i Nr 133, poz.885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668) wprowadza się następujące zmiany:

1/ po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Organem wyższego stopnia w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do starosty w sprawach z zakresu administracji rządowej określonych w ustawie – jest wojewoda.”;

2/ art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65.1. Ochrona przed powodzią należy do zadań organów administracji rządowej, gminy, powiatu oraz samorządu województwa.

2. Utrzymanie magazynów przeciwpowodziowych stanowiących mienie samorządu województwa realizowane jest przez samorząd województwa jako zadanie z zakresu administracji rządowej.”;

3/ w art. 66 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

"4/nakazać usunięcie drzew i krzewów.”;

4/ w art. 70 po wyrazie "sprawują" dodaje się wyrazy "wojewódzkie, powiatowe, gminne i zakładowe”;

5/ w art. 75 w ust. 1 wyrazy "Sił Zbrojnych, Milicji Obywatelskiej" zastępuje się wyrazami "wojska, policji";

6/ w art. 92:

- a) w ust.1 na końcu dodaje się wyrazy „przez samorząd województwa jako zadanie z zakresu administracji rządowej”,
- b) w ust.2 po wyrazach „na koszt Państwa” dodaje się wyrazy „przez samorząd województwa jako zadanie z zakresu administracji rządowej”;

7/ w art. 107 w ust. 3 w pkt 3 po wyrazie "Państwa" dodaje się wyrazy "lub jednostek samorządu terytorialnego";

8/ w art. 111:

- a) ust.2 otrzymuje brzmienie:
„2. Spółka wodna korzysta z pomocy Państwa.”,
- b) po ust.2 dodaje się ust.3 w brzmieniu:
„3. Udzielanie spółkom wodnym pomocy, o której mowa w ust. 2 należy do samorządu województwa jako zadanie z zakresu administracji rządowej.”;

9/ w art. 117:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
"1. Nadzór i kontrolę nad działalnością :
1/ spółek wodnych, o których mowa w art. 112 ust. 4 – sprawuje wójt, (prezydent miasta), burmistrz,
2/ pozostałych spółek wodnych – sprawuje starosta,
3/związków spółek wodnych – sprawuje marszałek województwa.",
- b) w ust. 2 skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy "lub związek spółek wodnych",
- c) w ust. 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy "a w odniesieniu do związków wodnych - marszałkowi województwa.";

10) w art.84, w art.85 w ust. 1 i 3, w art.86 w ust.1, w art.92 w ust. 1 i 2, w art.93 w ust. 1 i 2, w art.95 w ust.3, w art.96, w art.97 w ust. 3 w pkt 1, w art.99 w ust.1 i 2 oraz w art.100 wyrazy „na koszt Państwa” zastępuje się wyrazami „na koszt budżetu państwa”.

Art.6

W ustawie z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz.U. Nr 31, poz.130 i z 1998 r. Nr 162, poz.1126) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4.1. Odznaki honorowe za zasługi w działalności państwowej lub społecznej stanowiącej istotny wkład w rozwój kraju są ustanawiane, w drodze rozporządzenia, przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Odznaki honorowe za zasługi w działalności państwowej lub społecznej na rzecz rozwoju określonej dziedziny gospodarki narodowej lub administracji są ustanawiane, w drodze rozporządzenia, przez Radę Ministrów.

3. Odznaki honorowe za zasługi w działalności państwowej lub społecznej na rzecz rozwoju określonego województwa są ustanawiane przez sejmiki województw.

4. Odznaki honorowe za zasługi w działalności państwowej lub społecznej stanowiącej wkład w rozwój określonej organizacji gospodarczej są ustanawiane, w drodze rozporządzenia, przez właściwego ministra.

5. Odznaki honorowe za zasługi stanowiące wkład w rozwijanie działalności statutowej organizacji spółdzielczych lub organizacji społecznych są ustanawiane przez naczelne organy tych organizacji, za zgodą ministra właściwego do spraw administracji publicznej.”;

2) w art.6 w ust.1 wyrazy „Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej”;

3) art.12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12.1. Mundury ustanawiane na podstawie ustawy powinny różnić się w sposób widoczny od pozostających pod szczególną ochroną:

1) munduru Wojska Polskiego, który jest symbolem tradycji wolnościowych i postaw patriotycznych Narodu Polskiego,

2) munduru Policji, który jest symbolem poszanowania prawa oraz ładu i porządku publicznego.

2. Minister Obrony Narodowej w odniesieniu do munduru wojskowego, a minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do munduru policyjnego, mogą wprowadzić, w drodze rozporządzeń, zakaz używania munduru lub jego części, chociażby nawet zostały one pozbawione oznak określonych w przepisach o ustanowieniu munduru.

3. Wojskowe organy porządkowe mogą kontrolować uprawnienia do używania odznak i mundurów wojskowych.”;

4) w art.14 wyrazy „Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” zastępuje się wyrazami „Rzeczypospolitej Polskiej”.

Art.7

W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz.U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196, z 1995 r. Nr 90, poz.446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz.622, z 1997 r. Nr 46, poz.296, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz.770 i Nr 133, poz.885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.32 w ust.1 po wyrazach „może określić” dodaje się przecinek oraz wyrazy „w drodze rozporządzenia.”;

2) w art.68 ust.5 otrzymuje brzmienie:

„5. Projekt budowlany przedstawiany przy ubieganiu się o pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego oraz o pozwolenie na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, wymaga uzgodnienia:

1/ z wojewodą oraz wojewódzkim inspektorem sanitarnym – w przypadku inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi,

2/ z powiatowym inspektorem sanitarnym – w przypadku inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska.

Uzgodnienie następuje w drodze decyzji.”;

3) w art.70 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewoda – w stosunku do obiektów zaliczonych do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, a starosta – w stosunku do obiektów zaliczonych do inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska może, w drodze decyzji, zobowiązać właściciela, zarządcę lub posiadacza obiektu budowlanego albo zespołu obiektów, do przedstawienia sporządzonej przez biegłego z listy wojewody, oceny oddziaływania obiektu budowlanego albo zespołu obiektów na środowisko.”;

4) w art.71:

a) w ust.1 po wyrazach "tytuł prawny" kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”

- b) w ust.2 wyrazy „Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „wojewody”;
 - c) w ust.3 po wyrazie „tworzy” dodaje się wyrazy „w drodze rozporządzenia”;
- 5) w art.86e w ust.3 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazami „odpowiednio marszałek województwa”;
 - 6) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”.

Art.8

W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) publicznych placówkach oświatowo-wychowawczych, ośrodkach szkolno-wychowawczych i placówkach zapewniających opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania,”
 - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) publicznych placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz ośrodkach adopcyjno-opiekuńczych,”
 - c) w pkt 6 skreśla się wyrazy „i resocjalizacyjnych”;
- 2) w art.5 w ust.1 pkt 4 wyrazy „Prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu”;
- 3) w art. 23:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 2 po wyrazach „jeżeli okres tej niezdolności przekracza rok” dodaje się przecinek oraz wyrazy „przy czym do okresu niezdolności do pracy wlicza się również przypadające w tym okresie przerwy obejmujące dni, w których w szkole, zgodnie z odrębnymi przepisami, nie odbywają się zajęcia”;
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) w razie orzeczenia przez lekarza przeprowadzającego badanie profilaktyczne, niezdolności nauczyciela do wykonywania dotychczasowej pracy,”
- w pkt 4 wyrazy „przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin” zastępuje się wyrazami „przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”,
- b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) z końcem miesiąca, w którym dyrektor szkoły otrzymał ostateczne orzeczenie lekarskie o niezdolności nauczyciela do wykonywania dotychczasowej pracy,”
- c) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) z końcem miesiąca, w którym dyrektor szkoły otrzymał informację o nieusprawiedliwionym niezgłoszeniu się nauczyciela na badanie profilaktyczne.”,
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Dyrektor szkoły może skierować nauczyciela mianowanego na badanie profilaktyczne z własnej inicjatywy w każdym czasie. W przypadku dwukrotnego nieusprawiedliwionego niezgłoszenia się nauczyciela na badanie przepis ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 53 po ust.2 dodaje się ust.2 a w brzmieniu:

„2a. Środki na odpisy, o których mowa w ust.2 planowane są w budżecie państwa i przekazywane jednostkom samorządu terytorialnego – w formie dotacji celowych na zadania własne.”

Art.9

W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz.U. z 1988 r. Nr 27, poz.195, z 1990 r. Nr 34, poz.198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz.50, z 1994 r. Nr 111, poz.536, z 1996 r. Nr 106, poz.496, z 1997 r. Nr 54, poz.348 i Nr 160, poz.1085 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 skreśla się ust. 2;
- 2) w art.8:
 - a) w ust.2 skreśla się wyrazy „obiektów i robót budowlanych”,
 - b) w ust.3 skreśla się pkt 2;
- 3) w art.12 w ust.2, 4 i 5 wyrazy „Minister Gospodarki, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw architektury i budownictwa”;

- 4) w art.13 skreśla się ust.3;
- 5) w art. 16:
 - a) w ust. 3 wyrazy "Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości" zastępuje się wyrazami "Polskiego Komitetu Normalizacyjnego",
 - b) w ust. 5 skreśla się wyrazy „Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości”;
- 6) użyte w art. 4 w ust. 11, w art. 6 w ust. 1, w art. 8 w ust. 3, w art. 13 w ust. 2 i 5, w art. 15 w ust. 6 i 8, w art. 16 w ust. 5, w art. 17 w ust. 3, w art. 20 w ust. 10, w art. 21 w ust. 4 i w art. 24 w różnych przypadkach wyrazy „Minister Finansów” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw finansów publicznych”;
- 7) użyte w art. 6 w ust. 1, w art. 13 w ust. 2 i w art. 14 w ust. 1 w różnych przypadkach wyrazy "Minister Gospodarki" zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami "minister właściwy do spraw gospodarki”;
- 8) użyte w art. 15 w ust. 8, w art. 16 ust. 5 i w art. 17 w ust. 3 w różnych przypadkach wyrazy "Minister Rynku Wewnętrznego" zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami "minister właściwy do spraw gospodarki”.

Art.10

W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz.U. z 1989 r. Nr 58, poz.349, z 1990 r. Nr 34, poz.198, z 1994 r. Nr 127, poz.627 i z 1998 r. Nr 106, poz.668) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art.3 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie scaleniowe lub wymienne przeprowadza na koszt Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art.4 ust.2, starosta jako zadanie z zakresu administracji rządowej. Organem wyższego stopnia w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do starosty w sprawach z tego zakresu – jest wojewoda.”;
- 2) użyte w art.3 w ust.3, w art.6, w art.7 w ust.1 i 3, w art.9 w ust.2 i 3, w art.10 w ust.1, 3 i 4, w art.11 w ust.1, w art.12 w ust.1 i 3, w art.13 w ust. 2 i 4, w art.16 w ust.2, w art.21 w ust. 1 i 2, w art.24 w ust. 1 i 2, w art.27 w ust.3, w art.30 i art.31 w różnych przypadkach wyrazy „zarząd gminy” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „starosta”;

3) po art.33 dodaje się art.33a w brzmieniu:

„Art.33a. Postępowanie wszczęte przed dniem wejściem w życie ustawy toczy się w trybie niniejszej ustawy.”

Art.11

W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. Nr 35, poz.228, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1995r. Nr 89, poz.443 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668) w art. 81 wyrazy "Minister Edukacji Narodowej" zastępuje się wyrazami "Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego".

Art.12

W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431, z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419, z 1993 r. Nr 40, poz. 184, z 1996 r. Nr 127, poz. 593, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 113, poz. 732 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust.1 wyrazy „w wysokości 1%” zastępuje się wyrazami „w wysokości do 1%”;

2) ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki, o których mowa w ust. 1, są przeznaczone w szczególności na różne formy pomocy dla osób uzależnionych od alkoholu i członków ich rodzin, działalność informacyjną i wychowawczą, kształcenie specjalistów i prowadzenie badań naukowych nad problemami alkoholowymi.”

Art. 13

W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz.U. z 1995 r. Nr 119, poz. 575, z 1997 r. Nr 23, poz. 117, Nr 96, poz.591, Nr 101, poz.629 i Nr 141, poz. 942 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668 i Nr 117, poz. 758) wprowadza się następujące zmiany:

1/ w art.2 ust.3 i 4 otrzymują brzmienie:

"3. Koordynacja rozkładów jazdy przewoźników wykonujących zarobkowy przewóz osób pojazdami samochodowymi w regularnym transporcie zbiorowym jest prowadzona przez:

- 1) zarząd gminy – dla linii komunikacyjnych przebiegających na obszarze gminy,
 - 2) zarząd powiatu – dla linii komunikacyjnych ponadgminnych, przebiegających wyłącznie na obszarze jednego powiatu,
 - 3) zarząd województwa - dla linii komunikacyjnych przebiegających przez obszar dwóch lub więcej powiatów,
 - 4) zarząd województwa na obszarze którego rozpoczyna się linia komunikacyjna przebiegająca przez obszar dwóch lub więcej województw - dla tej linii.
4. Organy, o których mowa w ust.3 są zobowiązane do zorganizowania koordynacji rozkładów jazdy na swoim obszarze oraz do uzgadniania rozkładów jazdy w przypadku, gdy dana linia komunikacyjna przebiega poza ich obszarem.”;

2/ w art.15 ust.5 otrzymuje brzmienie:

„5. W odniesieniu do gminnego transportu zbiorowego oraz przewozów osób i bagażu taksówkami, przepisy porządkowe określa rada gminy, a na terenie miasta stołecznego Warszawy Rada miasta stołecznego Warszawy.”;

3/ w art. 33a w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3/ w razie uzasadnionego podejrzenia, że dokument przewozu albo dokument uprawniający do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego jest podrobiony lub przerobiony – zatrzymać dokument za pokwitowaniem oraz przesłać go prokuratorowi lub Policji, z powiadomieniem wystawcy dokumentu.”;

4/ w art.34 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1/ treść sposób i terminy ogłaszania rozkładów jazdy, tryb ich uzgadniania i koordynacji, z uwzględnieniem zadań w zakresie koordynacji oraz warunki ponoszenia kosztów z tym związanych,”.

Art.14

W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. z 1998 r. Nr 90, poz.575 , Nr 106, poz.668 i Nr 117, poz. 756 oraz z 1999 r. Nr 70, poz.778) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.10:

a) w ust.1 skreśla się pkt 5,

b) w ust.2 na końcu dodaje się wyrazy „w tym na obszarach kolejowych, a także zadania w zakresie higieny radiacyjnej”.

- c) w ust.3 skreśla się wyrazy „i kolejowy” oraz wyrazy „i kolejowej”;
 - d) w ust.4 skreśla się wyrazy „i kolejowych”;
 - e) w ust.6 skreśla wyrazy „i kolejowego”;
- 2) w art.11 w ust.1 i 5 skreśla się wyrazy „i kolejowego”;
- 3) w art.12:
- a) w ust.1 wyrazy „powiatowy, portowy lub kolejowy” zastępuje się wyrazami „powiatowy lub portowy”;
 - b) w ust.2 w pkt 1 skreśla się wyrazy „i kolejowego”;
- 4) w art.12a:
- a) w ust.2 wyrazy „powiatowych, portowych i kolejowych” zastępuje się wyrazami „powiatowych i portowych”;
 - b) w ust. 3 w zdaniu drugim kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy "jednak nie częściej niż raz na trzy miesiące.";
- 5) skreśla się art.12 c;
- 6) po art. 33 dodaje się art.33a w brzmieniu:
„Art.33a. Inspektor sanitarny wyższego stopnia może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania inspektora sanitarnego niższego stopnia, jeżeli jest to wskazane ze względu na szczególną wagę lub zawikłość sprawy. W tych wypadkach inspektor sanitarny wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji. O podjęciu czynności Główny Inspektor Sanitarny lub wojewódzki inspektor sanitarny powiadamia właściwego inspektora sanitarnego.”

Art.15

W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. Nr 14, poz.60, z 1988 r. Nr 19, poz.132, z 1989 r. Nr 35, poz.192, z 1990 r. Nr 34, poz.198, z 1991 r. Nr 75, poz.332, z 1993 r. Nr 47, poz.212, z 1994 r. Nr 127, poz.627, z 1997 r. Nr 6, poz.31, Nr 80, poz.497, Nr 106, poz.677 i Nr 123, poz.780 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668 i Nr 162, poz. 1126) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1 skreśla się pkt 12;
- 2) w art.5:
 - a) w ust.1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) drogi dojazdowe do ogólnodostępnych przejść granicznych obsługujących ruch osobowy i towarowy bez ograniczeń ciężaru całkowitego pojazdów (zespołu pojazdów), lub wyłącznie ruch towarowy bez ograniczeń ciężaru całkowitego pojazdów (zespołu pojazdów).”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przebieg dróg krajowych ustala, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii właściwego zarządu województwa, a w miastach na prawach powiatu – opinii zarządu miasta.”;

3) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przebieg dróg wojewódzkich ustala sejmik województwa w planie regionalnym, po zasięgnięciu opinii zarządów powiatów, na obszarze których przebiega droga, a w miastach na prawach powiatu – opinii zarządu miasta.”;

4) w art. 6a:

a) w ust. 2 wyrazy "rad gmin" zastępuje się wyrazami "zarządów gmin", a wyrazy "rad sąsiednich powiatów" zastępuje się wyrazami "zarządów sąsiednich powiatów",

b) w ust. 3 wyrazy "rad gmin" zastępuje się wyrazami "zarządów gmin";

5) w art. 7:

a) w ust. 2 wyrazy "właściwej rady powiatu" zastępuje się wyrazami "właściwego zarządu powiatu",

b) w ust. 3 wyrazy "rada gminy" zastępuje się wyrazami "zarząd gminy";

6) w art. 10 w ust. 1 dodaje się drugie zdanie w brzmieniu:

„Pozbawienie drogi dotychczasowej kategorii i zaliczenie jej do innej kategorii następuje do końca trzeciego kwartału, z mocą od dnia 1 stycznia następnego roku.”;

7) w art. 13:

a) w ust. 2:

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a/ przejazdy po autostradach budowanych i eksploatowanych lub wyłącznie eksploatowanych jako płatne w trybie przepisów o autostradach płatnych”;

- w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5/ przejazdy przez obiekty mostowe,

- 6/ wjazd i poruszanie się po drogach strefy śródmiejskiej.”,
- b) w ust.2a po wyrazie „drogowym” dodaje się wyrazy „lub niezgodnie z warunkami podanymi w zezwoleniu”,
- c) po ust.2a dodaje się ust.2b i 2c w brzmieniu:
„2b. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi zasady ustalania stref śródmiejskich.
2c. Granice strefy śródmiejskiej określa, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw transportu na wniosek rady miasta.”,
- d) w ust.3 po wyrazach „ w ust.2” dodaje się wyrazy „pkt 2, 3, 5 i 6”,
- e) ust.4 i 5 otrzymują brzmienie:
„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wprowadzania opłat, o których mowa w ust.2 pkt 2-5 i ust.2a oraz organ właściwy do ustalania stawek opłat i organ właściwy do ich pobierania, z uwzględnieniem w szczególności: kategorii pojazdów, czasu parkowania oraz organizacji ruchu lokalnego.
5. Zasady ustalania i pobierania opłat za przejazdy autostradami, o których mowa w ust.2 pkt 1a, regulują przepisy o autostradach płatnych.”;
- 8) w art. 19:
a) w ust. 2 wyrazy "z zastrzeżeniem ust. 3" zastępuje się wyrazami "z zastrzeżeniem ust. 3, 5 i 6",
b) w ust.3 na końcu dodaje się wyrazy "z wyjątkiem zadań, o których mowa w art. 20 pkt 1, 8 i 17, z zastrzeżeniem ust. 3a",
c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
"3a. Minister właściwy do spraw transportu może udzielić zgody na warunkach określonych w drodze decyzji administracyjnej, na zajęcie pasa drogowego autostrady płatnej w celu umieszczenia urządzeń infrastruktury technicznej i innych obiektów nie związanych z tą autostradą.”;
- 9) w art.20 w pkt 16 skreśla się wyrazy „poza obszarami zabudowanymi”;
- 10) w art. 21:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
"1. Zarządca drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2 – 4 oraz ust. 5 i 6 może wykonywać swoje obowiązki przy pomocy utworzonej odpowiednio przez : sejmik województwa, radę powiatu, radę miasta stołecznego Warszawy lub radę gminy, jednostki organizacyjnej będącej zarządem drogi. W przypadku, gdy jednostka taka nie została utworzona, zadania zarządu drogi wykonuje zarządca.”,
b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Zarządca drogi może upoważnić pracowników zarządu drogi, o którym mowa w ust. 1, lub podległego urzędu administracji publicznej, do załatwiania spraw w jego imieniu, w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych.";

- 11) w art. 22 w ust. 2 wyraz "podróżnych" zastępuje się wyrazami "uczestników ruchu oraz pod reklamy" oraz dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Przepisu art.43 ust.3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. Nr 115, poz.741 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) nie stosuje się.”;
- 12) w art. 37w ust. 2 po wyrazie "utrzymywać" dodaje się wyrazy "zieleni w tym”;
- 13) w art. 40:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Prowadzenie robót w pasie drogowym wymaga zezwolenia właściwego zarządcy drogi, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 2.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Za zajęcie pasa drogowego i za umieszczenie w nim urządzeń nie związanych z funkcjonowaniem dróg pobiera się opłaty, a za niedotrzymanie warunków określonych w zezwoleniu lub zajęcie pasa bez zezwolenia pobiera się kary pieniężne, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 2.”;
- 14) w art.41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, ustala sieć dróg krajowych oraz na wniosek właściwego zarządcy dróg wojewódzkich – sieć dróg wojewódzkich, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku na pojedynczą oś do 100 kN (10 t), a na oś składową osi wielokrotnej od 57, 5 kN (5, 75 t) do 80 kN (8 t) w zależności od rozstawu osi składowych."

Art.16

W ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz.U. Nr 20, poz. 104, z 1990 r. Nr 14, poz.86, z 1996 r. Nr 27, poz.118 i z 1998 r. Nr 106, poz.668) art.25 otrzymuje brzmienie:

„Art.25. Organ nadzorujący ma prawo:

- 1) żądać dostarczenia przez zarząd stowarzyszenia w wyznaczonym terminie, odpisów uchwał walnego zebrania członków (zebrania delegatów),
- 2) przeglądać w lokalu stowarzyszenia w obecności przedstawiciela zarządu, dokumenty związane z działalnością stowarzyszenia oraz sporządzać z nich notatki, odpisy i wyciągi,
- 3) żądać od władz stowarzyszenia niezbędnych wyjaśnień.”

Art.17

W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. Nr 30, poz.163 i Nr 43, poz.241, z 1990 r. Nr 34, poz.198, z 1991 r. Nr 103, poz.446, z 1996 r. Nr 106, poz.496 i Nr 156, poz.775, z 1997 r. Nr 54, poz.349, Nr 115, poz.741 i Nr 121, poz.770, oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668 i Nr 162, poz.1126) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art.2:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1/ pracach geodezyjnych - rozumie się przez to projektowanie i wykonywanie pomiarów geodezyjnych, wykonywanie zdjęć lotniczych, dokonywanie obliczeń, sporządzanie i przetwarzanie dokumentacji geodezyjnej, a także zakładanie i aktualizację baz danych, pomiary i opracowania fotogrametryczne, grawimetryczne, magnetyczne i astronomiczne związane z realizacją zadań w dziedzinie geodezji i kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie ,”
 - b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8/ ewidencji gruntów i budynków (katastrze nieruchomości) - rozumie się przez to jednolity dla kraju, systematycznie aktualizowany zbiór informacji o gruntach, budynkach i lokalach, ich właścicielach oraz o innych osobach fizycznych lub prawnych władających tymi gruntami, budynkami i lokalami,”
 - c) w pkt 9 po wyrazie „zastrzeżonym” dodaje się wyrazy „ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa”,
 - d) w pkt 12 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 13-15 w brzmieniu:

„13/ powszechnej taksacji nieruchomości –rozumie się przez to wycenę nieruchomości, realizowaną według odrębnych przepisów,
14/ geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu – rozumie się przez to uporządkowany zbiór danych przestrzennych i opisowych sieci

uzbrojenia terenu, a także informacje o podmiotach władających siecią,

15/ systemie informacji o terenie – rozumie się przez to bazę danych przestrzennych dotyczących określonego obszaru oraz procedury i techniki służące systematycznemu zbieraniu, aktualizowaniu i udostępnianiu danych.”;

2) w art.4:

a) w ust.1 po wyrazie „aktualizuje” dodaje się wyrazy „ewidencję gruntów i budynków”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2c w brzmieniu:

”2a. Tereny zamknięte są określane przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych w formie decyzji. W decyzji tej określane są również granice ustalanego terenu zamkniętego. Dokumentacja geodezyjna określająca przebieg granic i powierzchnię tego terenu przekazywana jest przez organy wydające decyzje o zamknięciu terenu właściwym terytorialnie starostom w trybie art. 22.

2b. Właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych powiadamiają Głównego Geodetę Kraju o fakcie określenia terenu zamkniętego oraz podają klauzulę tajności informacji dotyczących obiektów znajdujących się na tym terenie.

2c. W przypadku, gdy teren utracił charakter terenu zamkniętego, zarządzający nim obowiązany jest przekazać właściwemu staroście dokumentację geodezyjną i kartograficzną oraz sporządzone mapy, w celu włączenia ich do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.”;

c) ust.3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koszty zakładania osnów geodezyjnych, sporządzania mapy zasadniczej, ewidencji gruntów i budynków oraz map topograficznych, a także systemu informacji o terenie, pokrywa się z budżetu państwa oraz ze środków Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym. W kosztach tych, celem realizacji zadań własnych, mogą uczestniczyć jednostki samorządu terytorialnego lub inni inwestorzy.”;

3) w art. 6a w ust.4 wyraz „powierza” zastępuje się wyrazami „może powierzyć”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7.1. Do zadań Służby Geodezyjnej i Kartograficznej należy w szczególności:

- 1) realizacja polityki państwa w zakresie geodezji i kartografii,
- 2) organizowanie i finansowanie prac geodezyjnych i kartograficznych, w tym:
 - a) rejestracja stanów prawnych i faktycznych nieruchomości (kataster),
 - b) pomiarów geodezyjnych i opracowań kartograficznych,
 - c) fotogrametrycznych zdjęć powierzchni kraju i opracowań fotogrametrycznych,
 - d) wydawanie urzędowych map terytorium Polski,
 - e) prowadzenie krajowego systemu informacji o terenie,
- 3) aktualizacja i administrowanie państwowym zasobem geodezyjnym i kartograficznym,
- 4) kontrolowanie urzędów, instytucji publicznych i przedsiębiorców w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących geodezji i kartografii,
- 5) opracowanie wytycznych i nadzorowanie powszechnej taksacji nieruchomości,
- 6) prowadzenie państwowego rejestru granic oraz powierzchni jednostek podziału terytorialnego kraju,
- 7) sporządzanie map topograficznych i tematycznych kraju oraz mapy zasadniczej,
- 8) nadawanie, do czasu utworzenia odpowiednich samorządów zawodowych, uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii, prowadzenie rejestru osób uprawnionych oraz współpraca z tymi samorządami zawodowymi,
- 9) współpraca z wyspecjalizowanymi w dziedzinie geodezji i kartografii organizacjami krajowymi, międzynarodowymi i regionalnymi oraz organami i urzędami innych krajów,
- 10) inicjowanie prac naukowych i badawczo-rozwojowych w zakresie standardów organizacyjno-technicznych oraz zastosowania metod informatycznych, fotogrametrycznych i satelitarnych w dziedzinie geodezji i kartografii oraz w krajowym systemie informacji o terenie,
- 11) prowadzenie spraw związanych z ochroną informacji niejawnych w działalności geodezyjnej i kartograficznej,
- 12) przygotowanie organizacyjno-techniczne i wdrożenie katastru.

2. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje materiałów geodezyjnych i kartograficznych, które ze względu na ochronę interesów państwa lub interesu społecznego, powinny być oznaczone klauzulą „poufne”;

5) w art.7a:

a) w ust. 1:

- pkt 4-6 otrzymują brzmienie:
„4/ opracowuje zasady techniczno-organizacyjne przygotowania katastru oraz współdziała w jego tworzeniu,
5/ prowadzi państwowy rejestr granic i powierzchni Rzeczypospolitej Polskiej oraz poszczególnych województw,
6/ ewidencjonuje systemy informacji o terenie o znaczeniu ogólnopaństwowym oraz współpracuje z innymi resortami w zakładaniu i prowadzeniu systemów informacji geograficznej,”
- w pkt 10 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 11 – 16 w brzmieniu:
„11/ opracowuje wytyczne i nadzoruje powszechną taksację nieruchomości,
12/ wykonuje fotogrametryczne zdjęcia powierzchni kraju i opracowania fotogrametryczne,
13/ sporządza mapy topograficzne i tematyczne kraju, a także koordynuje i nadzoruje zlecenie wykonania map topograficznych i tematycznych przez marszałków województw oraz współdziała z nimi w tym zakresie,
14/ sporządza oraz wydaje urzędowe mapy i atlasy terytorium państwa,
15/ prowadzi państwowy rejestr nazw geograficznych,
16/ opracowuje zasady uzgadniania usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu.”,

b) skreśla się ust.2;

6) w art.7b w ust.1:

- a) w pkt 3 po wyrazach "współdziała z" dodaje się wyrazy "Głównym Geodetą Kraju oraz",
- b) w pkt 4 wyraz „rejestruje” zastępuje się wyrazem „ewidencjonuje”,
- c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
"5) prowadzi rejestr granic i powierzchni jednostek zasadniczego podziału terytorialnego państwa w zakresie dotyczącym województwa,"
- d) w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) na wniosek starosty wyraża opinię o przygotowaniu gminy do przejęcia zadań w trybie art. 6a ust.4.”;

7) w art.7c w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

- „4) analiza zmian w strukturze agrarnej oraz programowanie i koordynacja prac urządzeniowo-rolnych,
- 5) monitorowanie zmian w sposobie użytkowania gruntów oraz ich bonitacji.”;

8) w art.8:

- a) w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie "Nazw" dodaje się wyraz "Geograficznych",
- b) w ust. 3 wyraz "rozporządzenia" zastępuje się wyrazem "rozporządzeń”;

9) art.9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i zakres przeprowadzania kontroli, o której mowa w art.7 ust.1 pkt 4, przez organy służby geodezyjnej i kartograficznej, a w szczególności podział zadań kontrolnych pomiędzy poszczególne organy służby oraz ich obowiązki i uprawnienia podczas wykonywania kontroli.”;

10) w art.10:

- a) w ust. 1 po wyrazach "w drodze rozporządzenia tereny " dodaje się wyraz "zamknięte",
- b) w ust. 1a wyrazy „niezbędnych dla obronności państwa” zastępuje się wyrazami „na terenach, o których mowa w ust.1”,
- c) w ust.5 wyrazy „Ministrem Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw architektury i budownictwa”;

11) w art. 13 ust.3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na terenach zamkniętych prace geodezyjne mogą być wykonywane tylko przez wykonawców działających na zlecenie organów zamykających teren lub za ich zgodą.”;

12) w art. 17 wyrazy „Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa” oraz "Minister Spraw Zagranicznych" zastępuje się odpowiednio wyrazami „minister właściwy do spraw architektury i budownictwa” oraz "minister właściwy do spraw zagranicznych”;

13) w art.18 kropkę zastępuje się myślnikiem i dodaje się wyrazy:

„w zakresie zasobu centralnego, marszałka województwa – w zakresie zasobu wojewódzkiego oraz starosty – w zakresie zasobu powiatowego.”;

14) w art.19 w ust.1:

- a) wyrazy „administracji publicznej” zastępuje się wyrazami „architektury i budownictwa”,
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, rodzaje prac geodezyjnych i kartograficznych mających znaczenie dla obronności i bezpieczeństwa państwa oraz szczegółowe zasady współdziałania między Służbą Geodezyjną i Kartograficzną i Służbą Topograficzną Wojska Polskiego w zakresie wykonywania tych prac, a także wzajemnego przekazywania materiałów.”;

15) art.21 otrzymuje brzmienie:

„Art.21. Podstawę planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, wymiaru podatków i świadczeń, oznaczania nieruchomości w księgach wieczystych, statystyki publicznej i gospodarki nieruchomościami, stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków.”;

16) w art.24:

- a) ust.1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. Informacje o gruntach, budynkach i lokalach zawiera operat ewidencyjny, który składa się z map, rejestrów oraz dokumentów uzasadniających wpisy do tych rejestrów.
 - 2. Informacje o gruntach, budynkach i lokalach zawarte w operacie ewidencyjnym są jawne. Informacji tych udziela się odpłatnie.”,
- b) w ust.2 po wyrazie „gruntach” dodaje się przecinek i wyraz „lokalach”;
- c) ust.3 otrzymuje brzmienie:
„3. Wyrisy i wypisy z operatu ewidencyjnego są wydawane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków odpłatnie na żądanie właścicieli lub osób fizycznych i prawnych, w których władaniu znajduje się grunt, budynek lub lokal, osób fizycznych i prawnych oraz innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, które mają interes prawny w tym zakresie, a także na żądanie zainteresowanych organów administracji rządowej i samorządowej. ”,
- d) w ust.4 na końcu dodaje się wyrazy „bez prawa ich udostępniania osobom trzecim”;

17) w art.26:

- a) w ust.1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2/ sposób i tryb przeprowadzania gleboznawczej klasyfikacji gruntów, rodzaje gruntów wyłączonych z klasyfikacji, a także szczegółowe warunki jakim powinny odpowiadać podmioty wykonujące tę klasyfikację.”,
- b) w ust.2 po wyrazach „rodzaje budynków” dodaje się wyrazy „i lokali”,
- c) w ust. 2a po wyrazie „Kartograficzną” skreśla się wyrazy „Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 18) w art.32 w ust. 6 wyrazy „Ministrowie Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się wyrazami „Ministrowie właściwi do spraw architektury i budownictwa oraz rozwoju wsi”;
- 19) w art.33 ust.2 otrzymuje brzmienie:
 „2.Wydanie decyzji poprzedza:
 1) dokonanie przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oceny prawidłowości wykonania czynności ustalenia przebiegu granic nieruchomości przez upoważnionego geodetę oraz zgodności sporządzonych dokumentów z przepisami; w wypadku stwierdzenia wadliwego wykonania czynności upoważnionemu geodecie zwraca się dokumentację do poprawy i uzupełnienia,
 2) włączenie dokumentacji technicznej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.”;
- 20) w art.40 w ust.5 :
- a) wyrazy „Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa”,
- b) w pkt 2 wyrazy „Ministrem Edukacji Narodowej” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa kulturowego”,
- c) w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
 "4/ w drodze rozporządzenia, warunki przechowywania państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a w szczególności warunki lokalowe, warunki bezpieczeństwa, wyposażenia i ochrony ośrodków dokumentacji, w których gromadzony jest zasób,
 5/ w drodze rozporządzenia, zasady organizacji i funkcjonowania ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej, a w szczególności: formy organizacyjne działania ośrodków, zasady współpracy z systemem informacji o terenie oraz zespołami

uzgadniania dokumentacji projektowej, zasady pobierania opłat z tytułu prowadzenia zasobu oraz zasady świadczenia usług technicznych.”;

21) w art.41:

- a) w ust.2, 3 i 3a wyraz „Dochodami” zastępuje się wyrazem „Przychodami”;
- b) w ust.2 i 3 wyraz „rocznych” zastępuje się wyrazami „kwartalnych, w ciągu 30 dni od zakończenia kwartału,”
- c) w ust. 4 po wyrazach „zakup urządzeń,, dodaje się wyrazy „i wyposażenie lokali”;

22) w art.42 w ust.2 w pkt 4 po wyrazie „czynności” dodaje się wyrazy „technicznych i administracyjnych”;

23) w art.45 w ust.5 wyrazy „Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw architektury i budownictwa”;

24) art.46 otrzymuje brzmienie:

„Art.46.1. Osobom, o których mowa w art. 42, które ze swojej winy dopuściły się naruszenia przepisów art.42 ust. 3 można:

- 1) udzielić upomnienia,
- 2) udzielić nagany z wpisem do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia zawodowe,
- 3) zawiesić wykonywanie uprawnień zawodowych na okres od 6 miesięcy do jednego roku,
- 4) zawiesić wykonywanie uprawnień zawodowych do czasu ponownego złożenia egzaminu z wynikiem pozytywnym,
- 5) odebrać uprawnienia zawodowe, z możliwością ubiegania się o ponowne ich uzyskanie po upływie 3 lat od dnia ich odebrania.

2. W sprawach wymienionych w ust. 1 orzeka, w drodze decyzji, Główny Geodeta Kraju na wniosek wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego.

3. W przypadku utraty zdolności do czynności prawnych przez osoby, o których mowa w art. 42, albo skazania ich za przestępstwa przeciwko mieniu, obrotowi gospodarczemu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa skarbowe oraz inne przestępstwa mające znaczenie ze względu na wykonywany zawód - o pozbawieniu uprawnień zawodowych orzeka Główny Geodeta Kraju w drodze decyzji.

4. Na decyzje, o których mowa w ust. 2 i 3 przysługuje skarga do sądu administracyjnego w trybie określonym w odrębnych przepisach.”;

25) po art. 53a dodaje się art. 53 b w brzmieniu:

”Art. 53b Dotychczasowe tereny zamknięte, które nie spełniają warunków zastrzeżenia ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, przestają być z dniem 1 stycznia 2001r. terenami zamkniętymi.”;

26) użyte w art.6 w ust.2, w art.6a w ust.6, w art.6b, w art.6c, w art.8 w ust.3, w art.10 w ust.1a, w art.26 w ust.2, 2a i 3 oraz w art.28 w ust.4 w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw administracji publicznej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw architektury i budownictwa”.

Art.18

W ustawie z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz.59 i Nr 51, poz.298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz.491, z 1992 r. Nr 21, poz.84, z 1994 r. Nr 1, poz.1 oraz z 1996 r. Nr 24, poz.110) w art.3 wyrazy „organ zatrudnienia stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazami „powiatowy urząd pracy”.

Art.19

W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 1996 r. Nr 13, poz.74, Nr 58, poz.261, Nr 106, poz.496 i Nr 132, poz.622, z 1997 r. Nr 9, poz.43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz.686, Nr 113, poz.734 i Nr 123, poz.775 oraz z 1998 r. Nr 155, poz. 1014 i Nr 162, poz.1126) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.18 w ust.2 po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a/ podejmowanie uchwał w sprawach współpracy ze społecznościami lokalnymi innych państw oraz przystępowania do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych.”;

2) w art. 24a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

”2. Przepis ust. 1 dotyczy również zatrudnienia na stanowisku kierownika gminnej jednostki organizacyjnej.”;

- 3) w art. 24b w ust. 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy "rad powiatów i sejmików województw.";
- 4) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie „Akty prawa miejscowego stanowiące przez gminę”;
- 5) w art.40:
- a/ ust.1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach rada gminy stanowi akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze gminy, zwane dalej „przepisami gminnymi.”,
- b/ w ust.2 wyrazy „organy gminy mogą wydawać” zastępuje się wyrazami „mogą być stanowiące”;
- 6) w art.41:
- a/ w ust.2 wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „uchwały”,
- b/ w ust. 3 wyrazy „zarządzenie, o którym”, zastępuje się wyrazami „uchwała, o której”, a wyraz „ono” zastępuje się wyrazem „ona”,
- c/ w ust.4 wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „uchwały” a wyraz „jego” zastępuje się wyrazem „jej”;
- 7) po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:
- „Rozdział 7a
Współpraca zagraniczna
Art.75a.1. Gmina ma prawo do współpracy ze społecznościami lokalnymi innych państw oraz przystępowania do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych.
2. Inicjatywy zagraniczne gminy, w tym w szczególności projekty porozumień o współpracy i uchwał rady gminy o przystąpieniu do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych podlegają uzgodnieniu z wojewodą.
Art.75b. Współpraca gminy ze społecznościami lokalnymi innych państw jest prowadzona zgodnie z prawem wewnętrznym, polityką zagraniczną państwa i jego międzynarodowymi zobowiązaniami, w granicach zadań i kompetencji gminy.”;
- 8) w art. 85:
- a) w ust.1 skreśla się przecinek i wyrazy „z zastrzeżeniem przepisu ust.2”,
- b) skreśla się ust.2;

- 9) w art.86 wyraz „budżetowych” zastępuje się wyrazem „finansowych”;
- 10) skreśla się art. 95;
- 11) w art.96 w ust.1 i 2 wyrazy „powtarzającego się” zastępuje się wyrazem „rażącego”.

Art.20

W ustawie z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. Nr 21, poz.124 i Nr 43, poz.253, z 1994 r. Nr 98, poz.471, z 1997 r. Nr 9, poz.43 i Nr 28, poz.153 oraz z 1998 r. Nr 162, poz.1118 i poz.1126) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem art.1a.”;
- 2) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:
„Art.1a. Przepisów ustawy nie stosuje się do pracowników jednostek wymienionych w art.1, których status prawny określają odrębne przepisy.”;
- 3) w art.21 ust.1 po wyrazach „art.28 ust.1” dodaje się wyrazy „i ust.3”.

Art.21

W ustawie z dnia 5 lipca 1990 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz.U. Nr 51, poz.297 oraz z 1999 r. Nr 41, poz. 412) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art.13. W sprawach zgromadzeń, skargi na decyzje wnosi się bezpośrednio do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 3 dni od dnia doręczenia decyzji, a sąd wyznacza rozprawę nie później niż w terminie 7 dni od dnia wniesienia do niego skargi, chyba, że zachodzą przeszkody formalne.”

Art. 22

W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz.U. Nr 78, poz.461 oraz z 1997 r. Nr 6, poz.31 i Nr 43, poz. 271) w art.17 w ust.1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „przejść granicznych przeznaczonych wyłącznie dla małego ruchu granicznego, punktów uproszczonych przekraczania granicy państwowej, przejść turystycznych, przejść granicznych na szlakach turystycznych

przecinających granicę państwową oraz miejsc przekraczania granicy na szlakach turystycznych.”

Art.23

W ustawie z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64 poz. 414, Nr 106 poz. 668, Nr 117 poz. 756, Nr 162 poz. 1118 i 1126 oraz z 1999 r. Nr 20 poz. 170) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2a w ust. 1:

a) po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) dziecku – oznacza to osobę do lat 18”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dochodzie rodziny – oznacza to sumę miesięcznych dochodów osób w rodzinie z miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku lub w przypadku utraty dochodu z miesiąca, w którym wniosek został złożony, bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania, pomniejszoną o miesięczne obciążenia podatkiem dochodowym od osób fizycznych, składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie zdrowotne płacone przez ośrodki pomocy społecznej, a także składki z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego i chorobowego określonych w przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz o kwotę wysokości alimentów, świadczonych przez osoby w rodzinie na rzecz innych osób, jednorazowych pieniężnych świadczeń socjalnych oraz świadczeń w naturze, a także zwiększenia kwoty zasiłku rodzinnego na trzecie i kolejne dziecko oraz kwoty zwiększenia zasiłku rodzinnego na dziecko samotnej matki, uprawnione do zasiłku pielęgnacyjnego; w odniesieniu do osób prowadzących działalność gospodarczą oraz osób z nimi współpracujących za dochód przyjmuje się wysokość podaną w oświadczeniu, nie niższą jednak niż zadeklarowana przez te osoby kwota dochodu stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, a jeżeli osoby nie podlegają ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu – nie niższą od kwoty najniższej podstawy wymiaru składek obowiązujących osoby ubezpieczone na podstawie odrębnych przepisów,”

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) całkowitej niezdolności do pracy – oznacza to niezdolność do pracy w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych albo posiadanie stopnia znacznego lub umiarkowanego niepełnosprawności w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych,”

d) w pkt 7 po wyrazie „poradnictwa” stawia się przecinek i wyraz „socjalnego” zastępuje się wyrazami „w tym rodzinnego, placówki

opiekuńczo-wychowawcze, ośrodki adopcyjno-opiekuńcze, mieszkania chronione”,

e) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9/ mieszkaniu chronionym – oznacza to mieszkanie przeznaczone dla osób mogących przy odpowiednim wsparciu, samodzielnie żyć w środowisku, w szczególności dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz osób opuszczających placówki opiekuńczo-wychowawcze, resocjalizacyjne, zakłady dla nieletnich i rodziny zastępcze,”

f) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) placówce opiekuńczo-wychowawczej – oznacza to jednostkę zapewniającą dzienną lub całodobową opiekę i wychowanie dzieciom pozbawionym całkowicie lub częściowo opieki rodzicielskiej oraz dzieciom niedostosowanym społecznie,”

g) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) rodzinnej opiece zastępczej-oznacza to rodziny zastępcze spokrewnione i niespokrewnione oraz instytucjonalne formy rodzinnej opieki nad dzieckiem”,

h) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) ośrodka adopcyjno-opiekuńczego – oznacza to:

- a) ośrodek lub zespół wsparcia rodziny naturalnej, prowadzący poradnictwo dla dzieci i rodziców oraz terapię rodzinną, w tym dla rodziców dzieci umieszczonych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych,
- b) ośrodek lub zespół wsparcia rodziny zastępczej albo adopcyjnej, inicjujący i wspomagający zastępcze formy opieki i wychowania rodzinnego, szkolący i kwalifikujący kandydatów na rodzinę zastępczą albo adopcyjną, prowadzący poradnictwo rodzinne i terapię rodzinną dla dzieci i rodziców dzieci umieszczonych w rodzinnej opiece zastępczej,”

i) dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

„15) terapii rodzinnej – oznacza to działania psychologiczne, pedagogiczne i socjologiczne, mające na celu przywrócenie rodzinie zdolności do wypełniania jej zadań”,

16) nadzorze nad standardem wychowania i opieki w placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz nadzorze nad jakością działań ośrodków adopcyjno-wychowawczych– oznacza to nadzór pedagogiczny.”;

2) w art. 4 ust. 1 wyrazy „art. 27a i art 31d” zastępuje się wyrazami „art. 24a, art. 27a, art. 31a i art. 33g”,

3) w art. 10 w ust. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) organizowanie i prowadzenie gminnych ognisk wychowawczych, świetlic i klubów środowiskowych dla dzieci, a także mieszkań chronionych”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) udzielanie zasiłku celowego na pokrycie wydatków na świadczenia zdrowotne osób bezdomnych i innych osób, które nie mają dochodu, z wyjątkiem tych, o których mowa w art. 10a pkt 5.”;

4) w art. 10a :

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organizowanie, prowadzenie i zapewnienie usług w określonym standardzie w domu pomocy społecznej o zasięgu ponadgminnym, organizowanie mieszkań chronionych oraz kierowanie osób ubiegających się o przyjęcie do domu pomocy społecznej.”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organizowanie i prowadzenie specjalistycznego poradnictwa, w tym rodzinnego dla rodzin naturalnych i zastępczych, a także terapii rodzinnej”;

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zapewnienie opieki i wychowania dzieciom całkowicie lub częściowo pozbawionym opieki rodziców oraz dzieciom niedostosowanym społecznie, w szczególności poprzez prowadzenie i organizowanie ośrodków adopcyjno-opiekuńczych, placówek opiekuńczo-wychowawczych, w tym ognisk wychowawczych, świetlic i klubów środowiskowych dla dzieci i młodzieży o zasięgu ponadgminnym, a także tworzenie i wdrażanie programów pomocy dziecku i rodzinie.” ;

5) w art. 11:

a) w pkt 2a po wyrazach „art. 27 ust. 1” dodaje się wyrazy „i 2”;

b) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) opłacanie składek na ubezpieczenie zdrowotne określonych w przepisach ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym”;

6) w art. 11a:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) opłacanie składek na ubezpieczenie zdrowotne określonych w przepisach ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym”;

b) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) udzielanie zasiłku celowego na pokrycie wydatków na świadczenia zdrowotne osób bezdomnych, o których mowa w pkt 2, nie posiadających dochodu lub nie podlegających ubezpieczeniu zdrowotnemu z innego tytułu,

4) przyznawanie specjalnego świadczenia pieniężnego na zagospodarowanie lub pokrycie wydatków związanych z kontynuowaniem nauki osobom opuszczającym niektóre typy placówek opiekuńczo-wychowawczych, schroniska, zakłady poprawcze, domy pomocy społecznej i rodziny zastępcze. Z dniem 1 stycznia 2001 r. zadanie to staje się zadaniem własnym powiatu,”

c) w pkt 5 przecinek zastępuje się kropką i dodaje wyrazy "Z dniem 1 stycznia 2001 r. zadanie to staje się zadaniem własnym powiatu,"

d) w pkt 6 skreśla się wyrazy „na podstawie art. 33”;

7) w art. 12:

a) w ust. 1:

-pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3/ nadzór, niezależnie od podmiotu prowadzącego, nad jakością działań oraz przestrzeganiem standardu usług świadczonych przez jednostki organizacyjne pomocy społecznej oraz zgodności zatrudnienia pracowników tych jednostek z wymaganymi kwalifikacjami, a w przypadku placówek opiekuńczo-wychowawczych także nad przestrzeganiem standardu wychowania i opieki, z zastrzeżeniem art. 47a ust. 5c,”

- w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7/ wyznaczanie, w uzgodnieniu ze starostami powiatów prowadzących ośrodki adopcyjno-opiekuńcze, ośrodka prowadzącego bank danych o dzieciach oczekujących na przysposobienie i kandydatach zakwalifikowanych do pełnienia funkcji rodziny zastępczej oraz o rodzinach zgłaszających gotowość przysposobienia dziecka.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia kwalifikacje osób, które z upoważnienia wojewody mogą wykonywać zadania, o których mowa w ust. 1, a w szczególności kwalifikacje osób bezpośrednio wykonujących czynności nadzoru i kontroli, określone w ust. 1 pkt 3 i 4, a także kwalifikacje, w tym pedagogiczne, niezbędne do sprawowania nadzoru nad placówkami opiekuńczo-wychowawczymi oraz ośrodkami adopcyjno-opiekuńczymi.”;

8) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Osoba ubiegająca się o skierowanie do domu pomocy społecznej występuje do powiatowego zespołu orzekającego o stopniu niepełnosprawności określonego odrębnymi przepisami, w celu uzyskania

opinii stwierdzającej wystąpienie przesłanek wymienionych w ust. 1 oraz określającej typ domu, do którego powinna zostać skierowana.”;

9) w art. 21:

a) w ust. 1 wyrazy „oraz domach pomocy społecznej, w tym mieszkanie chronione” zastępuje się wyrazami „mieszkaniach chronionych oraz przez domy pomocy społecznej dla społeczności lokalnej”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Mieszkanie chronione jest również formą środowiskowej pomocy zapewniającą odpowiednie wsparcie w środowisku, umożliwiającą samodzielne życie osobie, która ze względu na wiek, niepełnosprawność lub chorobę nie wymaga usług w zakresie świadczonym przez dom pomocy społecznej, a usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania są niewystarczające lub niemożliwe do realizacji.”;

10) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Cudzoziemcowi, któremu nadano w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, zwanemu dalej „uchodźcą”, udziela się pomocy, mającej na celu wspieranie procesu jego integracji.

2. Pomocy, o której mowa w ust. 1, udziela się w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy i obejmuje ona:

1/ świadczenia pieniężne na utrzymanie i pokrycie wydatków związanych z nauką języka polskiego, w wysokości od 350 zł do 1000 zł na osobę,

2/ opłacanie składki na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości określonej odrębnymi przepisami, od kwoty równej wysokości zasiłku stałego,

3/ specjalistyczne poradnictwo socjalne, wspierające proces integracji.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 2, realizuje się w ramach indywidualnego programu integracji, uzgodnionego pomiędzy kierownikiem powiatowego centrum pomocy rodzinie a uchodźcą. W programie określa się wysokość, zakres i formy pomocy, w zależności od indywidualnej sytuacji życiowej uchodźcy oraz jego zobowiązania.

4. W przypadku niezrealizowania przez uchodźcę zobowiązań uzgodnionych w indywidualnym programie integracji, realizacja pomocy może zostać ograniczona lub wstrzymana.

5. Pomoc, o której mowa w ust. 2 nie przysługuje uchodźcy:

1/ będącemu współmałżonkiem lub członkiem rodziny obywatela Rzeczypospolitej Polskiej,

2/ zamieszkałemu w Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 1 stycznia 1998 r.

6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady udzielania pomocy uchodźcom, wysokość świadczeń pieniężnych, formy i zakres pomocy, sposób i tryb postępowania w tych sprawach oraz warunki wstrzymania pomocy lub jej

odmowy. Rozporządzenie w szczególności powinno uwzględnić sytuację rodzinną i majątkową uchodźcy oraz formy pomocy zindywidualizowane w zależności od potrzeb osoby lub rodziny okres korzystania z pomocy i zakres potrzeb wynikających z indywidualnego programu integracji.”;

11) skreśla się art. 31 c – 31 h;

12) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33.1. Rada Ministrów może przyjąć rządowy program osłonowy, mający na celu ochronę poziomu życia osób, rodzin lub grup społecznych, znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady udzielania pomocy, osoby, rodziny i grupy społeczne objęte programem, warunki i kryteria dochodowe, uprawniające do pomocy określonej programem oraz sposób i tryb postępowania w tych sprawach. Rozporządzenie powinno określać osoby lub grupy osób uprawnione do pomocy, formy i zakres pomocy.”;

13) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Opieka nad dzieckiem i rodziną

Art. 33a.1. Rodzinie mającej trudności w wypełnianiu swoich zadań udziela się pomocy w formie:

1) poradnictwa rodzinnego,

2) terapii rodzinnej,

3) pracy socjalnej.

2. Rodzina, o której mowa w ust. 1, otrzymuje w szczególności pomoc w oparciu o działania:

1) specjalisty przygotowanego do pracy z rodziną lub w środowisku lokalnym,

2) placówek opiekuńczo-wychowawczych dziennego pobytu,

3) innych podmiotów, których działanie daje potrzebne wsparcie dziecku i rodzinie.

Art. 33b. Dziecku pozbawionemu częściowo lub całkowicie opieki rodzicielskiej albo niedostosowanemu społecznie powiat zapewnia opiekę i wychowanie w formie zastępczej opieki rodzinnej lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej.

Art. 33c.1. Dziecku pozbawionemu całkowicie lub częściowo opieki rodzicielskiej, powiat zapewnia opiekę w rodzinie zastępczej.

2. Umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej następuje na podstawie orzeczenia sądu opiekuńczego.

3. Dziecko może być również umieszczone w rodzinie zastępczej bez orzeczenia sądu opiekuńczego, na wniosek lub za zgodą rodziców dziecka, na podstawie umowy cywilnoprawnej powierzenia dziecka, zawartej na piśmie między rodziną zastępczą a starostą właściwym z względu na miejsce zamieszkania tej rodziny, o czym starosta zawiadamia sąd opiekuńczy. W razie wątpliwości co do spełniania warunków wymienionych w art. 33e starosta przekazuje sprawę sądowi opiekuńczemu.

4. Rodzina zastępcza podejmuje obowiązek opieki nad dzieckiem i jego wychowania z dniem umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej na podstawie orzeczenia sądu opiekuńczego albo z dniem zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3 i umieszczenia dziecka w tej rodzinie.

Art. 33d. Pełnienie funkcji rodziny zastępczej może być powierzone małżeństwu lub osobie nie pozostającej w związku małżeńskim, jeżeli spełniają następujące warunki:

- 1) dają rękojmię należytego wykonywania zadań rodziny zastępczej,
- 2) mają obywatelstwo polskie, stałe miejsce zamieszkania w Polsce i korzystają z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 3) nie zostały pozbawione władzy rodzicielskiej,
- 4) nie są chore na chorobę uniemożliwiającą właściwą opiekę nad dzieckiem, co zostało stwierdzone zaświadczeniem lekarskim,
- 5) mają odpowiednie warunki mieszkaniowe oraz stałe źródło utrzymania,
- 6) uzyskały pozytywną opinię ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania oraz posiadają zaświadczenie, o którym mowa w art. 33e ust. 4.

Art. 33e. 1. Rodziny zastępcze dzielą się na:

- 1) rodziny spokrewnione,
 - 2) rodziny niespokrewnione, nie otrzymujące wynagrodzenia,
 - 3) rodziny niespokrewnione, mogące otrzymać wynagrodzenie.
2. Starosta zawiera umowę o umieszczenie dziecka z rodziną zastępczą, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wskazaną przez powiatowe centrum pomocy rodzinie, po uzyskaniu pozytywnej opinii ośrodka adopcyjno-opiekuńczego.
3. Rodziny zastępcze odbywają szkolenie w ośrodkach, o których mowa w ust. 2.
4. Pełnienie funkcji rodziny zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 wymaga uzyskania przez nią pozytywnej opinii ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata, wydanej na podstawie przeprowadzonego wywiadu środowiskowego, odbycia szkolenia

w ośrodku adopcyjno-opiekuńczym oraz uzyskania zaświadczenia kwalifikującego wydanego przez ten ośrodek.

Art. 33f. 1. Rodzina zastępcza, o której mowa w art. 33e ust. 1 pkt 3, może otrzymywać wynagrodzenie z tytułu pozostawania w gotowości przyjęcia dziecka albo świadczonej opieki i wychowania.

2. Osoba otrzymująca wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji rodziny zastępczej nie może pozostawać w zatrudnieniu.

3. Do rodziny zastępczej, o której mowa w art. 33e ust. 1 pkt 3, kieruje się dzieci na pobyt okresowy do czasu unormowania sytuacji życiowej dziecka, nie dłużej niż na 12 miesięcy, chyba że szczególne okoliczności wskazują na potrzebę wydłużenia tego okresu.

4. Rodzina zastępcza, o której mowa w art. 33e ust. 1 pkt 3, nie może odmówić przyjęcia dziecka do lat 10, jeżeli zostało doprowadzone przez policję. Przyjęcie dziecka doprowadzonego przez policję może nastąpić bez zgody rodziców, w wypadku, gdy:

1) nie jest możliwe ustalenie tożsamości rodziców lub miejsca ich pobytu albo,

2) rodzice nie są zdolni do wyrażenia zgody z powodu zaburzeń świadomości, wynikających ze stanu zdrowia albo pozostawania pod wpływem alkoholu lub środków odurzających.

5. Rodzina zastępcza, która przyjęła dziecko, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązana powiadomić w ciągu 24 godzin powiatowe centrum pomocy rodzinie, które podejmuje działania mające na celu wyjaśnienie sytuacji dziecka oraz powiadamia sąd.

Art. 33g.1. Starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej, uwzględniając sytuację dochodową rodziny zastępczej oraz sytuację majątkową i dochodową dziecka, udziela pomocy pieniężnej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania każdego dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej, chyba że rodzina zastępcza rezygnuje z tej pomocy.

2. Podstawą ustalenia wysokości pomocy pieniężnej, o której mowa w ust. 1, jest kwota 1327 zł.

3. Podstawą przyznania pomocy pieniężnej jest decyzja administracyjna.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe zasady działania i finansowania rodzin zastępczych, wysokość pomocy pieniężnej w zależności od sytuacji dochodowej i majątkowej dziecka i sytuacji dochodowej rodziny zastępczej, a także szczegółowe zasady przyznawania wynagrodzenia z tytułu pozostawania w gotowości przyjęcia dziecka albo świadczonej opieki i wychowania, w zależności od liczby dzieci, stanu ich zdrowia i rozwoju,

- 2) szczegółowe zasady doboru rodzin zastępczych oraz umieszczania dzieci w tych rodzinach, w tym zasady ich przygotowywania i szkolenia,
 - 3) zasady i wysokość odpłatności rodziców za pobyt ich dzieci w rodzinach zastępczych oraz sposób i tryb postępowania w tych sprawach.
- Rozporządzenie powinno różnicować wysokość pomocy pieniężnej w zależności od stopnia rozwoju i stanu zdrowia dziecka oraz miejsca, w którym dziecko przebywa, jeśli przebywa poza rodziną zastępczą.

Art. 33h. 1. Rozwiązanie umowy powierzenia dziecka, o której mowa w art. 33c ust. 3, następuje po upływie 3 miesięcy od dnia wypowiedzenia dokonanego na piśmie przez jedną ze stron.

2. Starosta właściwy dla miejsca zamieszkania rodziny zastępczej może rozwiązać z tą rodziną umowę powierzenia dziecka bez wypowiedzenia w razie:

- 1) rażącego niewywiązywania się rodziny zastępczej z przyjętych zadań,
- 2) ustania warunków wymaganych do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, wymienionych w art. 33d.
3. W razie rozwiązania umowy powierzenia dziecka, starosta właściwy dla miejsca zamieszkania rodziny zastępczej, ma obowiązek zapewnienia dziecku dalszej pieczy i wychowania.

Art. 33i. 1. Rodzice, których dzieci przebywają w rodzinach zastępczych, są obowiązani do ponoszenia odpłatności z tego tytułu. Starosta wydaje decyzję o wysokości tej odpłatności.

2. Należności z tytułu odpłatności rodziców za pobyt ich dzieci w rodzinach zastępczych podlegają egzekucji administracyjnej, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Starosta może odstąpić od ustalenia odpłatności, o której mowa w ust. 1, na wniosek rodziców dziecka ze względu na ich trudną sytuację materialną.

Art. 33j. 1. Kierowanie dziecka pozbawionego częściowo lub całkowicie opieki rodzicielskiej do placówki opiekuńczo-wychowawczej na pobyt całodobowy może nastąpić po wyczerpaniu możliwości udzielenia pomocy w rodzinie naturalnej lub umieszczenia w rodzinnej opiece zastępczej.

2. Całodobowy pobyt dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej powinien mieć charakter przejściowy – do czasu powrotu dziecka do rodziny naturalnej lub umieszczenia w rodzinnej opiece zastępczej.

3. Za pobyt dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej opłatę ponoszą, do wysokości wydatków bieżących ponoszonych na jego utrzymanie, rodzice dziecka, a także opiekunowie prawni, w przypadku, gdy dysponują dochodami dziecka.

4. Przepis ust. 3 stosuje się również do rodziców pozbawionych całkowicie lub częściowo władzy rodzicielskiej.

2. Na zasadach określonych przez radę powiatu starosta może zwolnić częściowo lub całkowicie, rodziców lub opiekunów dziecka z ponoszenia opłaty.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 3, ustala się w drodze decyzji administracyjnej.

4. W realizacji opieki i wychowania w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz rodzinnej opiece zastępczej można wspierać się pracą wolontariuszy.

5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia:

a) typy, zasady działania i organizację placówek opiekuńczo-wychowawczych, zasady i tryb kwalifikowania i kierowania dzieci do rodzinnej opieki zastępczej i placówek opiekuńczo-wychowawczych, a także przypadki i warunki w jakich można korzystać z pracy wolontariuszy,

b) standardy usług świadczonych w rodzinnej opiece zastępczej i w placówkach opiekuńczo-wychowawczych,

c) obowiązujący w placówkach opiekuńczo-wychowawczych standard wychowania i opieki.

Rozporządzenie powinno uwzględniać zadania placówek, o których mowa w art. 33l ust. 1 oraz konieczność zapewnienia kontaktów dziecka z rodziną.

Art. 33k. Dzieciom i młodzieży niedostosowanym społecznie zapewnia się całodobową opiekę w placówce opiekuńczo-wychowawczej odpowiedniego typu.

Art. 33l. 1. Placówka opiekuńczo - wychowawcza zapewnia dziecku całodobową ciągłą lub okresową albo dzienną opiekę i wychowanie oraz zaspokaja jego niezbędne potrzeby bytowe, rozwojowe, w tym emocjonalne, społeczne, religijne, a także zapewnia korzystanie z przysługujących na podstawie odrębnych przepisów świadczeń zdrowotnych i kształcenia.

2. Zaspokojenie potrzeb dziecka, o których mowa w ust. 1, placówka opiekuńczo-wychowawcza realizuje co najmniej na poziomie obowiązującego standardu wychowania i opieki.

3. Nadzór nad realizowaniem przez pracowników standardu, o którym mowa w ust. 1, sprawuje dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej.

Art. 33ł. 1. Ośrodek adopcyjno-opiekuńczy prowadzi działalność diagnostyczno - konsultacyjną, której celem jest pozyskiwanie, szkolenie i kwalifikowanie osób zgłaszających gotowość prowadzenia rodzinnej opieki zastępczej, a także wspieranie psychologiczno - pedagogiczne osób prowadzących rodzinną opiekę zastępczą oraz rodziców naturalnych dzieci umieszczonych w rodzinnych formach opieki zastępczej.

2. Ośrodek, o którym mowa w ust. 1, wydaje zaświadczenie kwalifikacyjne, stwierdzające ukończenie przez osobę, o której mowa w ust.1, odpowiedniego szkolenia oraz posiadanie odpowiedniego przygotowania do prowadzenia rodzinnej opieki zastępczej.

3. Ośrodek, o którym mowa w ust. 1, może objąć zakresem swego działania powiaty położone w granicach województwa, na podstawie porozumień, zawartych przez właściwe powiaty.

4. Ośrodek adopcyjno-opiekuńczy, wyznaczony przez wojewodę w trybie określonym w art. 12 ust. 1 pkt 7, prowadzi bank danych o rodzinach zakwalifikowanych do pełnienia funkcji rodziny zastępczej oraz rodzinach zgłaszających gotowość przysposobienia dziecka

5. Nadzór nad jakością działań pracowników ośrodka adopcyjno-opiekuńczego, sprawuje dyrektor ośrodka.

6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, podmioty uprawnione do zakładania i prowadzenia ośrodków adopcyjno-opiekuńczych.

Rozporządzenie określi staż pracy i kwalifikacje wymagane od osób zatrudnionych w tych ośrodkach, a także bazę lokalową jaką powinny dysponować te podmioty.

7. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady działania ośrodków adopcyjno-opiekuńczych, ich zadania i kompetencje, zasady pracy z rodziną zastępczą albo adopcyjną, zasady kwalifikowania dzieci do rodzin adopcyjnych, a także wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego. Rozporządzenie powinno uwzględniać zadania tych placówek oraz dobro i prawa dziecka.

Art. 33m. Placówki opiekuńczo-wychowawcze, ośrodki adopcyjno-opiekuńcze oraz jednostki specjalistycznego poradnictwa, w tym rodzinnego, w zależności od podmiotu prowadzącego, dzielą się na:

- 1) publiczne - prowadzone przez powiat lub gminę,
- 2) niepubliczne - prowadzone przez podmioty, o których mowa w art. 12a ust. 1.

Art. 33n. 1. Placówki opiekuńczo-wychowawcze, ośrodki adopcyjno-opiekuńcze prowadzone przez powiat są jednostkami budżetowymi lub zakładami budżetowymi. Zasady gospodarki finansowej tych placówek i ośrodków określają odrębne przepisy.

2. Placówki opiekuńczo-wychowawcze, ośrodki adopcyjno-opiekuńcze będące zakładami budżetowymi pokrywają koszty swojej działalności z

przychodów własnych oraz dotacji celowej z budżetu powiatu na zasadach określonych w odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Do dotacji, o której mowa w ust. 2 nie stosuje się przepisu art. 19 ust. 10 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485 i Nr 70, poz. 778).

4. Niepubliczne placówki opiekuńczo-wychowawcze, ośrodki adopcyjno-opiekuńcze, otrzymują dotację z budżetu powiatu.

5. W wypadku, gdy powiat właściwy, ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, nie posiadający placówki opiekuńczo-wychowawczej, wystąpi do powiatu prowadzącego tego typu placówkę o przyjęcie dziecka pozbawionego całkowicie lub częściowo opieki albo niedostosowanego społecznie, powiat prowadzący taką placówkę, w granicach województwa, ma obowiązek przyjąć to dziecko na zasadach określonych w ust. 6 i 7.

6. W wypadku, o którym mowa w ust. 5 powiat właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka skierowanego do placówki opiekuńczo-wychowawczej, od dnia 1 stycznia 2001 r. ponosi wydatki na utrzymanie dziecka, w wysokości kwoty odpowiadającej wydatkom bieżącym na utrzymanie dziecka w tej placówce, pomniejszonej o wpływy z budżetu państwa przeznaczone na działalność placówki, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów placówka takie otrzymuje oraz o opłatę ponoszona przez rodziców.

7. Uzgodnienia w sprawie wysokości wydatków, o których mowa w ust. 6, dokonują, w drodze porozumienia, powiat właściwy ze względu na siedzibę placówki opiekuńczo-wychowawczej publicznej lub niepublicznej z powiatem właściwym ze względu na miejsce zamieszkania skierowanego dziecka.

8. Powiat prowadzący placówkę opiekuńczo-wychowawczą, nie może jej zlikwidować bez zgody wojewody.

Art.33o.1. Nadzór nad realizacją standardu wychowania i opieki w placówkach opiekuńczo-wychowawczych ma na celu zapewnienie przez te placówki najpełniejszego zaspokojenia potrzeb rozwojowych, emocjonalnych i opiekuńczych dziecka przebywającego w placówce, a także współdziałania placówki z rodziną dziecka.

2. Nadzór nad realizacją standardu wychowania i opieki polega na:

1) badaniu jakości działalności wychowawczej i opiekuńczej placówki oraz ocenie efektywności tej działalności,

2) pomocy i współpracy w podnoszeniu kwalifikacji i umiejętności osób zatrudnionych w placówce,

3) proponowaniu innowacyjnych rozwiązań pedagogicznych oraz inspirowaniu osób zatrudnionych w placówce do podejmowania nowatorskich rozwiązań pedagogicznych i organizacyjnych.

3. Nadzór nad kształceniem w szkołach działających w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, sprawuje kurator oświaty na zasadach określonych w przepisach o systemie oświaty.

4. W zakresie, o którym mowa w ust. 1, nadzorowi podlega w szczególności:

- 1) przestrzeganie praw dziecka,
- 2) badanie stopnia zaspokojenia potrzeb dziecka,
- 3) przestrzeganie przepisów określających zasady działania placówki.

5. Nadzór nad jakością działań ośrodków adopcyjno-opiekuńczych ma na celu badanie i ocenę wykonania przez te jednostki ich zadań.

6. Osoby wykonujące czynności w zakresie nadzoru nad standardem opieki i wychowania w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz jakością działań w ośrodkach adopcyjno-opiekuńczych mają prawo:

- 1) wstępu do placówki, ośrodka i zespołu,
- 2) wglądu do prowadzonej dokumentacji,
- 3) wstępu w charakterze obserwatora na zajęcia wychowawcze i opiekuńcze w placówce.

7. Osoby wykonujące czynności w zakresie nadzoru mogą wydawać dyrektorom placówek opiekuńczo-wychowawczych, ośrodków adopcyjno-opiekuńczych doraźne zalecenia oraz zgłaszać wnioski i uwagi.

8. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, ośrodka adopcyjno-opiekuńczego, w ciągu 7 dni, może zgłosić zastrzeżenie do zaleceń, uwag i wniosków, o których mowa w ust. 7, do wojewody.

9. W wypadku nieuwzględnienia zastrzeżenia do zaleceń, uwag i wniosków, o których mowa w ust. 8, dyrektor jest obowiązany je zrealizować, o czym w terminie 30 dni zawiadamia wojewodę.

10. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady nadzoru nad przestrzeganiem standardu wychowania i opieki w placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz nadzoru nad jakością działań ośrodków adopcyjno-opiekuńczych.

Art.33p. 1. Osobie opuszczającej, po uzyskaniu pełnoletności, rodzinę zastępczą, placówkę opiekuńczo-wychowawczą, dom pomocy społecznej, schronisko dla nieletnich, zakład poprawczy oraz specjalny ośrodek szkolno-wychowawczy, przysługuje świadczenie mające na celu jej usamodzielnienie i integrację ze środowiskiem poprzez pracę socjalną, a także pomoc:

- 1) pieniężna na usamodzielnienie albo kontynuowanie nauki,
- 2) w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych, w tym w mieszkaniu chronionym,

- 3) w uzyskaniu zatrudnienia,
 - 4) na zagospodarowanie - w formie rzeczowej.
2. Podstawę ustalenia wysokości pomocy pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stanowi kwota 1 327 zł.
3. Pomoc, o której mowa w ust 1, przysługuje osobom nie mogącym uzyskać pomocy od rodziny.
 4. Pomoc, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 4, przyznaje powiat właściwy ze względu na miejsce położenia placówki lub miejsce zamieszkania rodziny zastępczej.
 5. Pomoc, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przyznaje powiat właściwy ze względu na miejsce osiedlenia się wychowanka.
 6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) warunki i kryteria, jakie powinna spełnić osoba opuszczająca rodzinę zastępczą, niektóre typy placówek opiekuńczo-wychowawczych i domów pomocy społecznej, zakład poprawczy, schronisko dla nieletnich, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze oraz jej rodzina naturalna, aby uzyskać uprawnienia do pomocy, mającej na celu jej usamodzielnienie i integrację ze środowiskiem,
 - 2) szczegółowe zasady udzielania pomocy, o której mowa w ust. 1, wysokość pomocy pieniężnej na usamodzielnienie albo kontynuowanie nauki w zależności od sytuacji osobistej tej osoby oraz wartość i składniki pomocy na zagospodarowanie,
 - 3) typy placówek oraz domów pomocy społecznej, których wychowankowie są uprawnieni do korzystania z pomocy, o której mowa w ust. 1.”;
- 14) w art. 35:
- a) w ust. 1 po wyrazie „odpłatny” dodaje się przecinek i wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2g i 2h”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2i w brzmieniu:

„2a. Osoby ponoszące opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej oraz rodzinę ponoszącą opłatę za pobyt członka rodziny zwalnia się na ich wniosek, częściowo lub całkowicie z tej opłaty, jeżeli:

 - 1) ponoszą opłatę za pobyt innych członków rodziny w domu pomocy społecznej, ośrodku wsparcia lub innej placówce,
 - 2) występują uzasadnione okoliczności, w szczególności długotrwała choroba, bezrobocie, niepełnosprawność, śmierć członka rodziny, straty materialne powstałe w wyniku klęski żywiołowej lub innych zdarzeń losowych,
 - 3) małżonkowie utrzymują się z jednego świadczenia lub wynagrodzenia,

- 4) osoby spokrewnione utrzymują się z jednego świadczenia lub wynagrodzenia.
- 2b. Zwolnienie z ponoszonej opłaty może nastąpić również w wypadku, gdy osoba zobowiązana do ponoszenia opłaty jest w ciąży lub samotnie wychowuje dziecko.
- 2c. Osobę przebywającą w domu pomocy społecznej, zobowiązaną do opłaty, podejmującą pracę ze wskazań terapeutyczno-rehabilitacyjnych, zwalnia się częściowo z opłaty poprzez pomniejszenie dochodu stanowiącego podstawę ustalenia opłaty o połowę kwoty otrzymywanej z tytułu wynagrodzenia za tę pracę.
- 2d. Osobę przebywającą w domu pomocy społecznej, zobowiązaną do opłaty, uczestniczącą w warsztatach terapii zajęciowej zwalnia się częściowo z opłaty poprzez pomniejszenie dochodu stanowiącego podstawę ustalenia opłaty o kwotę odpowiadającą wysokości kieszonkowego wypłacanego z tytułu uczestnictwa w tych warsztatach.
- 2e. Decyzję o częściowym lub całkowitym zwolnieniu z opłaty wydaje się na okres nie dłuższy niż rok.
- 2f. Osobom zobowiązanym do ponoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej, w wypadku, gdy nie pokrywają należności w kasie domu lub na jego konto, opłatę za pobyt w domu, za ich zgodą, potrąca:
- 1) z emerytury lub renty - właściwy organ emerytalno-rentowy, zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - 2) z zasiłku stałego wyrównawczego lub renty socjalnej - ośrodek pomocy społecznej, który dokonuje wypłaty tego zasiłku lub renty socjalnej, z tym, że osobom nowo przyjętym do domu pomocy społecznej do końca roku kalendarzowego świadczenia te wypłaca ośrodek pomocy społecznej właściwy ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby, po dokonaniu potrąceń. Opłatę za pobyt ośrodek pomocy społecznej przekazuje na konto domu pomocy społecznej.
- 2g. Mieszkaniec domu pomocy społecznej nie ponosi opłaty w okresie nieobecności nie przekraczającej 30 dni w roku kalendarzowym, z zastrzeżeniem ust. 2h.
- 2h. Za osobę niepełnoletnią z zaburzeniami psychicznymi nie ponosi się opłaty w okresie jej nieobecności nie przekraczającej 90 dni w roku kalendarzowym, jeżeli w tym czasie przebywa w domu rodzinnym.
- 2i. Starosta ustala - na wniosek dyrektora domu pomocy społecznej i ogłasza w wojewódzkim dzienniku urzędowym, nie później niż do dnia 31 marca danego roku, miesięczny koszt utrzymania mieszkańca w domu w danym roku kalendarzowym na podstawie średniego miesięcznego kosztu utrzymania mieszkańca w ubiegłym roku kalendarzowym pomnożonego przez planowany w ustawie budżetowej na dany rok wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych.”

c) w ust. 4 wyrazy „jeżeli domy te nie są prowadzone na zlecenie wojewody” zastępuje się wyrazami „jeżeli nie są one prowadzone na zlecenie starosty”;

d) skreśla się ust. 5,

e) dodaje się ust 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Decyzję ustalającą opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wydaje organ, o którym mowa w art. 47a, właściwy ze względu na położenie domu.

7. Rada gminy i rada powiatu może określić, w drodze uchwały, szczegółowe zasady ustalania opłat za pobyt w domu pomocy społecznej, częściowego lub całkowitego zwolnienia z tych opłat, zwrotu należności za okres nieobecności osoby w domu, szczegółowe zasady ustalania kosztów utrzymania w domach pomocy społecznej, a także sposób i tryb postępowania w tych sprawach.”;

15) w art. 35a w ust. 1 dodaje się pkt 6 –8 w brzmieniu:

„6) kwotę stanowiącą podstawę ustalania pomocy pieniężnej dla rodziny zastępczej,

7) kwotę stanowiącą podstawę ustalania pomocy pieniężnej dla osób opuszczających rodziny zastępcze, placówki opiekuńczo-wychowawcze, resocjalizacyjne, zakłady dla nieletnich oraz specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze,

8) kwoty świadczeń pieniężnych na utrzymanie przysługujące uchodźcom.”;

16) w art. 36 w ust. 1 po wyrazach „ust. 2,” dodaje się wyrazy „art. 33c ust. 3”;

17) w art. 43:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a - 3c w brzmieniu:

„3a. W wypadku, gdy osoba lub rodzina ubiegająca się o pomoc nie wyrażają zgody na zbieranie danych osobowych w zakresie ustalonym przepisami ustawy, kierownik ośrodka pomocy społecznej lub kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie może wydać decyzję odmawiającą przyznania tej pomocy.

3b. Kierownik ośrodka pomocy społecznej oraz powiatowego centrum pomocy rodzinie odmawia sprostowania, lub usunięcia danych osobowych osoby tego żądającej na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych, jeżeli te dane stanowiły podstawę wydania decyzji o przyznaniu pomocy.

- 3c. Przepisu ust.3a nie stosuje się do osób z zaburzeniami psychicznymi, określonych w odrębnych przepisach”,
b) w ust. 6a po wyrazach „kwestionariusza wywiadu” dodaje się wyrazy „i załączniki do wywiadu łącznie z wzorami”;

18) w art.47a:

a) w ust.1 wyrazy „jednostki organizacyjne” zastępuje się wyrazami „jako samodzielne jednostki organizacyjno-budżetowe podporządkowane bezpośrednio zarządowi powiatu”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a - 5e w brzmieniu:

„5a. Starosta może upoważnić kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie do zawierania i rozwiązywania umów cywilnoprawnych z rodzinami zastępczymi w sprawie powierzenia dziecka.

5b. Zarząd powiatu powołuje kierowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, o których mowa w ust. 5c, zgodnie z wymogami określonymi w art. 51a ust. 1 lub odpowiednimi przepisami o systemie oświaty, po zasięgnięciu opinii kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie.

5c. Starosta przy pomocy powiatowego centrum pomocy rodzinie sprawuje nadzór nad działalnością, w szczególności w zakresie spraw finansowych i administracyjnych, rodzinnej opieki zastępczej, ośrodków adopcyjno-opiekuńczych, jednostek specjalistycznego poradnictwa, w tym rodzinnego, oraz ośrodków wsparcia, domów pomocy społecznej i placówek opiekuńczo – wychowawczych.,

5d. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie współpracuje z sądem opiekuńczym w sprawach dotyczących opieki i wychowania dzieci pozbawionych całkowicie lub częściowo opieki rodzicielskiej.

5e. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie przedkłada do sądu opiekuńczego wykaz rodzin zastępczych, o których mowa w art. 33e ust. 1 pkt 3.”;

19) po art. 47b dodaje się art. 47c w brzmieniu:

„Art. 47c. 1. Jednostki organizacyjne pomocy społecznej będące jednostkami budżetowymi mogą tworzyć środki specjalne.

2. Środki specjalne, o których mowa w ust. 1, mogą być tworzone z dochodów otrzymywanych z tytułu świadczonych odpłatnie usług dla osób nie przebywających na stałe w jednostkach pomocy społecznej lub z innej działalności ubocznej, a także ze spadków, zapisów i darowizn.

3. Środki specjalne, o których mowa w ust.1 przeznacza się na poprawę standardu usług w jednostkach pomocy społecznej. Środki

specjalne nie mogą być przeznaczane na wynagrodzenia i pochodne od wynagrodzeń działalności podstawowej.”;

20) w art. 51:

a) w ust. 3 wyrazy „pracował nieprzerwanie” zastępuje się wyrazami „przepracował faktycznie”;

b) w ust. 4 skreśla się wyrazy „Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przyznaje za wybitne osiągnięcia nagrody specjalne”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może przyznać pracownikom socjalnym, jednostkom organizacyjnym pomocy społecznej oraz podmiotom, o których mowa w art. 12a nagrody specjalne za wybitne, nowatorskie rozwiązania w pomocy społecznej.”;

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania nagród specjalnych, rodzaje nagród, podmioty uprawnione do zgłaszania wniosków oraz sposób i tryb postępowania w sprawie tych nagród.

Rozporządzenie określi działania, za jakie nagrody te przysługują, w szczególności za działania zmierzające do zapobiegania marginalizacji i społecznemu wykluczeniu osoby lub rodziny oraz mobilizujące środowiska lokalne do samopomocy w rozwiązywaniu problemów społecznych.”;

21) w art. 51a w ust. 1 przed wyrazami „powinny posiadać” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem osób kierujących placówkami opiekuńczo-wychowawczymi, ośrodkami adopcyjno-opiekuńczymi.”;

22) w art. 54 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rada Pomocy Społecznej składa się z nie więcej niż 20 osób, reprezentujących jednostki organizacyjne pomocy społecznej, organizacje społeczne i zawodowe, związki wyznaniowe oraz środowiska naukowe.

2. Członków Rady Pomocy Społecznej, spośród przedstawicieli określonych w ust. 1 powołuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego. Członkowie Rady Pomocy Społecznej pełnią swoje funkcje społecznie. Kadencja Rady Pomocy Społecznej trwa 3 lata.”;

23) w art. 55:

a) w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowy w sprawie przyznania rodzinom zastępczym pomocy pieniężnej zawarte przed dniem 1 stycznia 2000 r. zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2000 r., chyba że rodzina zastępcza wystąpi wcześniej o zmianę tej umowy.”;

24) w art. 55d. po wyrazach „w tym” dodaje się wyrazy „prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych, ośrodków adopcyjno-opiekuńczych oraz”;

25) w art. 55e dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W wypadku wystąpienia powiatu o skierowanie do domu pomocy społecznej osoby posiadającej opinię, o której mowa w art. 19 ust. 1a, najbliższy powiat prowadzący dom odpowiedniego typu nie może odmówić przyjęcia. W wypadku braku wolnych miejsc w określonym typie domu osobę, o której mowa w art. 19 ust. 1a, wpisuje się na listę osób oczekujących na miejsce.”;

26) skreśla się art. 55f.

Art.24

W ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz.U. z 1997 r. Nr 142, poz.950, z 1998 r. Nr 37, poz.204, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz.1118 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.7³ w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sporządzanie bilansu potrzeb i środków w realizacji zadań z zakresu pomocy socjalnej dla osób wymienionych w art.19, we współpracy z gminami i powiatami,”;

2) w art.18 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kombatanci i inne osoby uprawnione korzystają z pierwszeństwa do środowiskowej opieki socjalnej w miejscu zamieszkania, w uzyskaniu miejsc w domach pomocy społecznej, zwłaszcza w domach przeznaczonych dla kombatantów, oraz opieki zdrowotnej.”;

3) w art.19 w ust.6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „na warunkach i w wysokości innej niż określona w rozporządzeniu, o którym mowa w ust.5”;

4) w art.23 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

"3a. Środki z funduszu przeznaczone na pomoc realizowaną przez kierownika ośrodka pomocy społecznej Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych przekazuje na rachunki budżetów gmin. Pierwsza rata przekazywana jest do dnia 15 lutego każdego roku."

Art.25

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz.U. Nr 77, poz.335, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz.770, Nr 133, poz.885 i Nr 141, poz.943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668) wprowadza się następujące zmiany:

1/ w art.4 w ust.1 na końcu dodaje się wyrazy „i kontroluje realizację jej zadań”,

2/ w art.5:

a/ ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska jest powoływany przez wojewodę spośród co najmniej trzech kandydatów wskazanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Jeżeli wojewoda nie powoła wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w terminie 30 dni od dnia przedstawienia kandydatów, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wskazuje spośród nich kandydata, którego wojewoda powołuje na stanowisko wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.”,

b/ po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Wojewoda odwołuje wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska na wniosek albo za zgodą Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.",

c/ ust.4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastępcę wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.”;

3/ w art. 8a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada gminy, rada powiatu i sejmik województwa, przynajmniej raz na rok, rozpatrują informacje wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o stanie środowiska na obszarze województwa. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje zarząd gminy, zarząd powiatu i zarząd województwa o wynikach kontroli obiektów o podstawowym znaczeniu dla danego terenu.”;

4/ w art. 18 w ust. 3 wyrazy "Ministrem Finansów" zastępuje się wyrazami "ministrem właściwym do spraw finansów publicznych";

5/ w art. 18a w ust. 1 wyrazy "wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska" zastępuje się wyrazami "zarządy województw";

6/ skreśla się art.26;

7/ użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy "Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa" zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami "minister właściwy do spraw środowiska".

Art.26

W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 111, poz. 725 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) krajowym systemie ratowniczo - gaśniczym - rozumie się przez to integralną część organizacji bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, obejmującą, w celu ratowania życia, zdrowia, mienia lub środowiska, prognozowanie, rozpoznawanie i zwalczanie pożarów, klęsk żywiołowych lub innych miejscowych zagrożeń; system ten skupia jednostki ochrony przeciwpożarowej, inne służby, inspekcje, straże, instytucje oraz organy administracji niezespółonej, a także inne podmioty, o ile dobrowolnie w drodze umowy cywilnoprawnej zgodziły się współdziałać w działaniach ratowniczych.";

2) w art. 4 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

"4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, ośrodki doskonalenia zawodowego, kształcące na potrzeby ochrony przeciwpożarowej i powszechnego systemu ochrony ludności oraz zasady ich funkcjonowania, a w szczególności określi:

- 1) wykaz tych ośrodków,
- 2) zasady ich tworzenia i likwidacji,
- 3) ramowe plany nauczania oraz podstawy programowe kształcenia,
- 4) zasady i tryb naboru kandydatów,
- 5) zasady odpłatności za naukę oraz wypadki całkowitego bądź częściowego zwolnienia z odpłatności,

- 6) wykaz uzyskiwanych kwalifikacji zawodowych,
 - 7) wzory dokumentów potwierdzających ich ukończenie.”;
- 3) w art. 13:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego oraz warunki, jakim powinny odpowiadać drogi pożarowe, a w szczególności określi:
 - 1) wymagania odnośnie dostępu do źródeł wody służących celom przeciwpożarowym i wydajności tych źródeł,
 - 2) rodzaje obiektów budowlanych i terenów, do których powinny być doprowadzone drogi pożarowe,
 - 3) wymagania techniczne dla dróg pożarowych.”,
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
“3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania w zakresie ratownictwa medycznego, ekologicznego, technicznego i chemicznego oraz tworzenia i organizacji specjalistycznych grup ratowniczych, a w szczególności:
 - 1) zakres prowadzonych działań ratowniczych,
 - 2) procedury prowadzenia działań ratowniczych i wymagania w zakresie:
 - a) kwalifikacji i uprawnień ratowników,
 - b) wyposażenia w sprzęt i leki,
 - c) bezpieczeństwa ratowników,
 - 3) organizację i zadania specjalistycznych grup ratowniczych,
 - 4) zasady dysponowania specjalistycznych grup ratowniczych,
 - 5) zasady finansowania udziału grup specjalistycznych w działaniach ratowniczych,
 - 6) zasady udziału specjalistycznych grup innych podmiotów w działaniach ratowniczych organizowanych i kierowanych przez Państwową Straż Pożarną.”;
- 4) w art. 14:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
“1a. Krajowy system ratowniczo - gaśniczy jest zorganizowany na wszystkich poziomach zasadniczego podziału terytorialnego państwa. Zadania organów administracji publicznej w ramach tego systemu określa ustawa.

1b. Dysponowanie do działań ratowniczych jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz innych służb, inspekcji i straży włączonych do krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego oraz podmiotów współdziałających w działaniach ratowniczych na podstawie umów cywilnoprawnych, odbywa się poprzez stanowiska kierowania w komendach Państwowej Straży Pożarnej, do których należą:

1) powiatowe stanowisko kierowania - właściwe do obszaru powiatu,

2) wojewódzkie stanowisko koordynacji ratownictwa - właściwe dla obszaru województwa,

3) krajowe centrum koordynacji ratownictwa - właściwe dla obszaru kraju.”,

b) w ust. 2:

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kierowania działaniem ratowniczym i współdziałania podczas działań ratowniczych z udziałem podmiotów nie włączonych do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,”

-w pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) wprowadzania podwyższonej gotowości operacyjnej.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wójt (burmistrz lub prezydent miasta) wykonuje zadania krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego, określone przez wojewodę. Zadania te są wykonywane przy pomocy komendanta gminnego ochrony przeciwpożarowej, jeżeli taki komendant został zatrudniony przez gminę.”,

d) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W granicach ustawowych zadań krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego jego siły mogą współdziałać w ramach innych systemów bezpieczeństwa wewnętrznego państwa oraz w działaniach ratowniczych, szkoleniach i ćwiczeniach poza granicami kraju.”;

5) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres, szczegółowe warunki oraz tryb włączania do krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego i wyłączenia z tego systemu jednostek ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a - 6 i 8, innych służb, inspekcji, straży, instytucji oraz organów administracji niespolonej, a także podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 4, w szczególności w zakresie:

1) kryteriów jakie musi spełniać jednostka ochrony przeciwpożarowej włączana do systemu,

- 2) zasad włączania do systemu podmiotów, nie będących jednostkami ochrony przeciwpożarowej,
- 3) organów uprawnionych do włączania i wyłączenia z systemu,
- 4) prowadzenia ewidencji jednostek włączonych do systemu.”;

6) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kierowania działaniem ratowniczym z udziałem jednostek ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności:

- 1) organizację działań ratowniczych, struktury dowodzenia i zasady współdziałania jednostek ochrony przeciwpożarowej uczestniczących w działaniu ratowniczym,
- 2) strażaków uprawnionych do kierowania działaniem ratowniczym,
- 3) obowiązki kierującego działaniem ratowniczym,
- 4) dokumentację prowadzonego działania ratowniczego.”;

7) w art. 32 w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ponoszenia kosztów okresowych badań lekarskich, o których mowa w art. 28 ust. 6, członków ochotniczych straży pożarnych biorących bezpośredni udział w działaniach ratowniczych.”;

8) w art. 35 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki odpłatności za szkolenia, o których mowa w ust. 2, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) wyżywienia i noclegów osób uczestniczących w szkoleniu,
- 2) wynagrodzenia wykładowców oraz osób prowadzących zajęcia dydaktyczne,
- 3) kosztów amortyzacji sprzętu i urządzeń użytych do szkolenia,
- 4) kosztów zużycia paliw, energii i środków gaśniczych użytych do szkolenia oraz innych kosztów wynikających ze specyfiki danego rodzaju szkolenia.”;

9) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy:

- a) „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji” – zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”,
- b) „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej” - zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia”.

Art. 27

W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 152, poz. 723, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 106, poz. 680 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

“Art. 2. Państwowa Straż Pożarna jest organizatorem krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego.”;

2) w art. 8:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

“4) Szkoła Główna Służby Pożarniczej i pozostałe szkoły,”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

“2a. W skład komendy wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej wchodzi ośrodki szkolenia.”,

c) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe zasady tworzenia i likwidacji oraz podziału na kategorie jednostek ratowniczo-gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej,”;

3) w art. 10:

a) w ust. 1:

- w pkt 2 dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) przeprowadzanie inspekcji gotowości operacyjnej i technicznej do działań ratowniczych jednostek krajowego systemu ratowniczo – gaśniczego stanowiących odwód operacyjny,”

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ustalanie planów nauczania i programów kształcenia w szkołach zawodowych i ośrodkach szkolenia,”

- pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) prowadzenie współpracy międzynarodowej w zakresie swojej właściwości, a w szczególności:

a) reprezentowanie Państwowej Straży Pożarnej w stosunkach z odpowiednimi formacjami, organami i urzędami państw obcych,

b) udział w przygotowywaniu i negocjowaniu umów międzynarodowych dotyczących ochrony przeciwpożarowej,

c) wspieranie jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej, włączonych do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, w zakresie ich udziału w międzynarodowych zawodach w sporcie pożarniczym ,”

- dodaje się pkt 12 - 14 w brzmieniu:

„12) ustalanie regulaminu służby wewnętrznej dla jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej,

13) inicjowanie przedsięwzięć w zakresie popularyzacji ochrony przeciwpożarowej oraz prowadzenia działalności wydawniczej,

14) udział w przygotowywaniu projektu budżetu państwa w części dotyczącej ochrony przeciwpożarowej, zgodnie z odrębnymi przepisami.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

“2) pozostałymi szkołami oraz jednostkami badawczo – rozwojowymi Państwowej Straży Pożarnej, a w zakresie dydaktycznym - nad ośrodkami szkolenia.”;

4) w art. 12 w ust. 5:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

“4a) przeprowadzanie inspekcji operacyjnej i technicznej jednostek ochrony przeciwpożarowej wchodzących w skład krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego, w szczególności tworzących odwód operacyjny na obszarze województwa,”

a) w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 10 - 13 w brzmieniu:

„10) realizowanie zadań z zakresu doskonalenia sprawności fizycznej strażaków i organizacji imprez sportowych,

11) organizowanie i prowadzenie szkoleń, ćwiczeń i treningów w zakresie funkcjonowania krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego na obszarze województwa,

12) udział w przygotowaniu projektu budżetu wojewody w części dotyczącej ochrony przeciwpożarowej,

13) organizowanie kształcenia i doskonalenia zawodowego.”;

5) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, w porozumieniu ze starostą. Przepisu art. 35 ust. 3 pkt 1 ustawy o samorządzie powiatowym nie stosuje się.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastępców komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów lub aspirantów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.”,

c) w ust. 4 pkt 10 i 12 otrzymują brzmienie:

„10) wykonywanie pomocniczych specjalistycznych czynności ratowniczych,”

„12) organizowanie szkolenia i doskonalenia zawodowego podległych strażaków i pracowników, zajęć z wychowania fizycznego i sportu oraz imprez sportowych,”;

6) w art. 13a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizacji komendy wojewódzkiej i powiatowej (miejskiej) Państwowej straży Pożarnej oraz kryteria podziału na kategorie komend powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej.”;

7) w art. 14:

a) ust. 1 - 3 otrzymują brzmienie:

„1. Rada powiatu (miasta na prawach powiatu) przynajmniej raz na rok rozpatruje informację komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o stanie bezpieczeństwa powiatu (miasta na prawach powiatu) w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Na polecenie starosty (burmistrza lub prezydenta miasta na prawach powiatu) informację taką właściwy komendant jest obowiązany składać w każdym czasie.

2. Rada powiatu (miasta na prawach powiatu) na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, może wskazać w drodze uchwały, zagrożenia szczególnie istotne dla wspólnoty samorządowej.

3. W przypadku bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa wspólnoty samorządowej, w szczególności życia lub zdrowia, przewodniczący zarządu powiatu może wydać komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej polecenie podjęcia działań w zakresie właściwości Państwowej Straży Pożarnej, zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Starosta (burmistrz lub prezydent miasta na prawach powiatu) ponosi wyłączną odpowiedzialność za treść i skutki polecenia, o którym mowa w ust. 4.”;

8) skreśla się art. 17a;

9) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a.1. Dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

2. Organizację i zasady działania Centralnego Muzeum Pożarnictwa określają odrębne przepisy.”;

10) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. Akcję ratowniczą organizuje i kieruje nią Państwowa Straż Pożarna.”;

11) w art. 20a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

“2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zwierzęta wykorzystywane w akcjach ratowniczych, szczegółowe zasady ich szkolenia oraz normy wyżywienia, a w szczególności:

- 1) specjalności ratownicze,
- 2) kwalifikacje egzaminatorów i tryb egzaminowania,
- 3) wzory dokumentacji.”;

12) w art. 21 po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

“3a. Ograniczenia w sferze wolności i praw człowieka i obywatela wynikające z przepisów ust. 2 i 3, mogą być wprowadzone wyłącznie w celu ochrony życia, ochrony zdrowia lub środowiska.

3b. Zarządzenie kierującego akcją ratowniczą, o którym mowa w ust. 2, jest decyzją administracyjną z rygorem natychmiastowej wykonalności w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

13) art. 29a otrzymuje brzmienie:

“Art. 29 a. 1. Jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej ponosi odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny służby.

2. Jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej jest obowiązana chronić zdrowie i życie strażaków poprzez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków służby przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki, a w szczególności jest obowiązana:

- 1) organizować służbę w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki służby,
- 2) zapewniać przestrzeganie w jednostce organizacyjnej przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny służby wydawać polecenia usunięcia uchybień w tym zakresie oraz kontrolować wykonanie tych poleceń,
- 3) zapewniać wykonanie nakazów, wystąpień, decyzji i zarządzeń wydawanych przez organy nadzoru nad warunkami służby,
- 4) zapewniać wykonanie zaleceń społecznego inspektora pracy,
- 5) znać, w zakresie niezbędnym do wykonywania ciężących na niej obowiązków, przepisy o ochronie pracy, w tym przepisy oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy i służby.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki bezpieczeństwa i higieny służby strażaków oraz zakres ich obowiązywania w stosunku do innych osób biorących udział w akcjach ratowniczych, ćwiczeniach lub szkoleniu, a w szczególności:

- 1) wymagania bezpieczeństwa i higieny służby w obiektach jednostek ratowniczo - gaśniczych (strażnicach),
- 2) wymagania w zakresie wyposażenia technicznego strażaków i jednostek ratowniczo - gaśniczych,
- 3) wymagania bezpieczeństwa i higieny służby podczas szkolenia i ćwiczeń pożarniczych,
- 4) zasady posługiwania się sprzętem i urządzeniami ratowniczymi,
- 5) wymagania bezpieczeństwa i higieny służby podczas działań ratowniczych,
- 6) zasady wyposażenia w środki zabezpieczenia medycznego.”;

14) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

“2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, ceremoniał składania ślubowania, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) celu ślubowania,
- 2) osób uprawnionych do przyjmowania ślubowania i uczestniczenia w ślubowaniu,
- 3) terminu składania ślubowania,
- 4) przebiegu ceremoniału ślubowania.”;

15) art. 31 otrzymuje brzmienie:

“Art. 31. 1. Stosunek służbowy strażaka powstaje z dniem mianowania na stanowisko służbowe, a w przypadku stanowisk, dla których przepisy ustawy przewidują powołanie, z dniem powołania na stanowisko.

2. Strażak pełniący służbę na stanowisku zajmowanym na podstawie powołania, może być w każdym czasie, niezwłocznie lub w określonym terminie, odwołany z tego stanowiska.

3. Odwołanie ze stanowiska strażaka, o którym mowa w ust. 2, nie powoduje rozwiązania stosunku służbowego.

4. Strażaka odwołanego ze stanowiska można powołać lub mianować na niższe stanowisko służbowe. Przepis art. 38 ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

16) w art. 32 w ust. 1 skreśla się pkt 7;

17) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

“2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może skrócić okres służby przygotowawczej strażaka, na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której ten strażak pełni służbę.”;

18) w art. 37a zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

“W okresie tym strażakowi przysługuje uposażenie stosownie do powierzonego stanowiska, lecz nie niższe od dotychczasowego.”;

19) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

“Art. 43a. Stosunek służbowy strażaka wygasa z dniem jego śmierci lub zaginięcia w czasie pełnienia służby.”;

20) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. W razie uchylecia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania w nowym postępowaniu prawomocnego wyroku uniewinniającego lub prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 lub 2 Kodeksu postępowania karnego, uchyleciu ulegają wszystkie skutki, jakie wynikły dla strażaka w postępowaniu dyscyplinarnym przeprowadzonym w związku z popełnieniem przestępstwa stanowiącego przedmiot rozstrzygnięcia.”;

21) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

“3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową treść świadectwa służby i opinii o służbie oraz sposób i tryb ich wydawania i prostowania, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) przełożonych uprawnionych do wydawania świadectw służby i opinii o służbie,
- 2) niezbędnych danych, które powinny być zamieszczone w świadectwie służby i opinii o służbie,
- 3) trybu wydawania i prostowania świadectw służby oraz odwoływania się od opinii o służbie,
- 4) przełożonych uprawnionych do dokonywania sprostowań w świadectwie służby oraz rozpoznawania odwołań od opinii o służbie.”;

22) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

“2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia koszty, o których mowa w ust. 1, warunki ich zwracania oraz przypadki zwalniania z obowiązku zwrotu tych kosztów, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) wysokości kosztów podlegających zwrotowi i sposobu ustalania ich wysokości,
- 2) organów uprawnionych do ustalania tych kosztów i ich egzekwowania,
- 3) trybu egzekwowania należności,
- 4) określenia przypadków zwalniania z obowiązku zwrotu tych kosztów,
- 5) określenia organów oraz trybu zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów.”;

23) art. 52 otrzymuje brzmienie:

“Art. 52.1. Podoficerem może być strażak, który spełnia warunki określone w art. 28 oraz ukończył szkołę podoficerską Państwowej Straży Pożarnej.

2. Aspirantem może być strażak, który spełnia warunki określone w art. 28 oraz ukończył szkołę aspirantów Państwowej Straży Pożarnej lub posiada wykształcenie wyższe i ukończył szkołę podoficerską Państwowej Straży Pożarnej.”;

24) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. Pierwszy stopień oficerski może być nadany strażakowi, który spełnia warunki określone w art. 28, a nadto posiada wykształcenie wyższe i odbył przeszkolenie zawodowe lub ukończył szkołę aspirantów Państwowej Straży Pożarnej.”;

25) w art. 61:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

“4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory umundurowania, odzieży specjalnej, dystynkcji i znaków identyfikacyjnych strażaków oraz sposób ich noszenia,
- 2) charakterystykę przedmiotów umundurowania i odzieży specjalnej,
- 3) wykaz przedmiotów umundurowania, odzieży specjalnej i ekwipunku, dla których jest wymagane zatwierdzenie wzorów i dokumentacji oraz zasady zatwierdzania,
- 4) normy umundurowania, odzieży specjalnej i ekwipunku strażaka,
- 5) warunki otrzymywania równoważnika pieniężnego w zamian za nie wydane przedmioty umundurowania, sposób ustalania jego wysokości oraz szczegółowe zasady wypłacania - w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”;

b) skreśla się ust. 5;

26) w art. 63 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

“1. Strażakowi i członkom jego rodziny przysługuje przejazd na koszt właściwego organu (komendy) Państwowej Straży Pożarnej, publicznymi

środkami komunikacji raz w roku do jednej z wybranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem. W razie niewykorzystania przysługującego przejazdu osoba uprawniona otrzymuje zryczałtowany równoważnik pieniężny.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki przejazdu oraz wypłaty równoważnika pieniężnego, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) rodzaju środka lokomocji,
- 2) osób uprawnionych,
- 3) sposobu ustalania kwoty równoważnika,
- 4) terminów wypłaty kwoty równoważnika.”;

27) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za członków rodziny strażaka uprawnionych do świadczeń, przewidzianych w art. 63, uważa się małżonka i dzieci.”;

28) w art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki zwrotu kosztów przejazdu spowodowanych odwołaniem strażaka z urlopu oraz zwrotu innych kosztów, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) określenia rodzaju innych kosztów podlegających zwrotowi,
- 2) określenia osób, których odwołanie z urlopu razem ze strażakiem powodowałoby zwrot kosztów związanych z odwołaniem z urlopu.”;

29) w art. 81 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiadającemu w miejscowości, w której pełni służbę lub w miejscowości pobliskiej, lokal mieszkalny odpowiadający co najmniej przysługującej mu powierzchni mieszkalnej albo dom jednorodzinny lub dom mieszkalno - pensjonatowy.”;

30) w art. 82 skreśla się ust. 3;

31) w art.90 dotychczasową treść oznacza się jako ust.1 i dodaje się ust.2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, gdy uposażenie, o którym mowa w ust.1, jest przekazywane na konto osobiste strażaka (rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy), przelewu tego uposażenia do banku dokonuje się w takim czasie, by w przypadającym terminie wypłaty środki finansowe znajdowały się na koncie strażaka.”;

32) w art. 93 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

“4) dodatkowe wynagrodzenie za wykonywanie zadań zleconych, wykraczających poza obowiązki służbowe.”;

33) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. W razie śmierci strażaka lub zaginięcia podczas pełnienia służby, pozostajej po nim rodzinie przysługuje odprawa pośmiertna w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałaby temu strażakowi odprawa, gdyby był zwolniony ze służby, oraz świadczenie określone w art. 98 ust. 1 pkt 2 i 3.”;

34) w art. 103 w ust. 2 i 3 wyrazy „Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji zastępuje się wyrazami „właściwego organu (komendy) Państwowej straży Pożarnej”;

35) w art. 104 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

“2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki pokrywania ze środków właściwego organu (komendy) Państwowej Straży Pożarnej kosztów pogrzebu strażaka oraz członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) rodzaju kosztów pogrzebu, które mogą być pokrywane ze środków właściwego organu (komendy) Państwowej Straży Pożarnej,
- 2) wysokości kwot pokrywania tych kosztów,
- 3) określenia członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy,
- 4) dokumentów wymaganych do wypłaty zasiłku pogrzebowego.”;

36) art. 106 otrzymuje brzmienie:

“Art. 106. 1. Strażak może być skierowany do szkoły, na przeszkolenie lub na studia.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje placówek, do których może być skierowany strażak oraz należności pieniężne przysługujące strażakom w wypadkach, o których mowa w ust. 1, a w szczególności:

- 1) uposażenie,
- 2) inne świadczenia pieniężne wynikające z przepisów płacowych,
- 3) wysokość dodatku służbowego,
- 4) ryczałt finansowy na dojazdy do miejsca nauki,
- 5) zasady odpłatności za noclegi i wyżywienie podczas nauki.”;

37) w art. 107 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. Strażakowi zawieszonemu w czynnościach służbowych zawieszają się od najbliższego terminu płatności 50% ostatnio należnego uposażenia.”;

38) w art. 110 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

“4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne właściwe do dokonywania potrąceń z uposażenia oraz tryb postępowania w tych sprawach, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) określenia organów uprawnionych do dokonywania potrąceń,
- 2) określenia podstawy do dokonania potrąceń,
- 3) trybu postępowania przy dokonywaniu potrąceń,
- 4) określenia postępowania z kwotami potrąconymi.”;

39) w art. 112 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. O przyjęcie do służby kandydackiej może się ubiegać, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia, obywatel polski korzystający z pełni praw publicznych, który posiada zdolność psychiczną i fizyczną do służby w Państwowej Straży Pożarnej, odpowiednie wykształcenie oraz złoży zobowiązanie do pełnienia tej służby po ukończeniu nauki.”;

40) w art. 121:

a) w ust. 1:

- w pkt 1, 2 i 3 skreśla się lit. b,

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dla komendanta głównego i jego zastępców, komendantów wojewódzkich i ich zastępców, dyrektorów jednostek badawczo - rozwojowych i ich zastępców oraz dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa, w pierwszej instancji komisja dyscyplinarna działająca przy ministrze właściwym do spraw wewnętrznych.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

“2. Komisje dyscyplinarne składają się z sześciu do dziesięciu strażaków powołanych na okres 4 lat przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.”;

41) w art. 122:

a) w ust. 1 skreśla się przecinek i wyrazy “a odwoławcza komisja dyscyplinarna w składzie pięciu członków”;

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy “i odwoławczej komisji dyscyplinarnej”;

c) w ust. 3 skreśla się wyrazy “i odwoławczej komisji dyscyplinarnej”;

42) art. 124a otrzymuje brzmienie:

„Art. 124a. 1. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy obrońcy.

2. Obrońcą w postępowaniu przed komisją dyscyplinarną może być także funkcjonariusz Państwowej Straży Pożarnej, wskazany przez obwinionego.

Obrońca jest uprawniony do reprezentowania obwinionego w granicach udzielonego na piśmie pełnomocnictwa.”;

43) art. 124f otrzymuje brzmienie:

“Art. 124f. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej obwinionemu, jego obrońcy i rzecznikowi dyscyplinarnemu, przysługuje apelacja do sądu właściwego w sprawach o wykroczenia.”;

44) skreśla się art. 124j;

45) skreśla się art. 128;

46) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy:

- a) „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji” – zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”;
- b) „Minister Finansów” - zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw finansów publicznych”;
- c) „Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast” - zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej”;
- d) „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” - zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw pracy”.

Art.28

W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz.408, z 1992 r. Nr63, poz.315, z 1994 r. Nr 121 poz.591, z 1995 r. Nr 138, poz.682, z 1996 r. Nr 24, poz.110, z 1997 r. Nr 104, poz.661, Nr 121, poz.769 i Nr 158, poz.1041, z 1998 r. Nr 106, poz.668, Nr 117, poz.756 i Nr 162, poz.1115 oraz z 1999 r. Nr 28, poz.255 i poz. 256) wprowadza się następujące zmiany:

1/ w art. 33 skreśla się ust. 2 i 3;

2/ w art.44 ust.4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot, który utworzył publiczny zakład opieki zdrowotnej, nawiązuje z kierownikiem tego zakładu stosunek pracy na podstawie powołania lub umowy o pracę albo zawiera z nim umowę cywilnoprawną.”;

3/ art.66a otrzymuje brzmienie:

„Art. 66a 1. Minister właściwy do spraw zdrowia może powołać konsultantów krajowych spośród specjalistów z poszczególnych dziedzin medycyny i farmacji jako organy opiniodawcze, kontrolne oraz doradcze dla organów administracji rządowej, podmiotów tworzących zakłady opieki zdrowotnej i zakładów opieki zdrowotnej.

2. Wojewoda w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może powołać konsultantów wojewódzkich spośród specjalistów w tych dziedzinach medycyny i farmacji, w których zostali powołani konsultanci krajowi.

3. Działalność konsultanta krajowego jest finansowana ze środków ministra właściwego do spraw zdrowia a działalność konsultanta wojewódzkiego ze środków właściwego wojewody.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, tryb powoływania konsultantów krajowych i wojewódzkich, ich szczegółowe zadania i uprawnienia, sposób finansowania tych zadań oraz zakres współpracy pomiędzy konsultantem krajowym i wojewódzkim.”

Art.29

W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) opiekę uczniom pozostającym w trudnej sytuacji materialnej i życiowej,”;

2) w art. 2:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ośrodki szkolno-wychowawcze, w tym specjalne, dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy i wychowania,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) placówki zapewniające opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania,”

c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) Ochotnicze Hufce Pracy – w zakresie kształcenia i wychowania ich uczestników,”;

3) w art. 3 w ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) podstawie programowej – należy przez to rozumieć obowiązkowe, na danym etapie kształcenia, zestawy celów i treści nauczania oraz umiejętności, a także zadania wychowawcze szkoły, które są uwzględniane odpowiednio w programach wychowania przedszkolnego i w programach nauczania oraz umożliwiają ustalenie kryteriów ocen szkolnych i wymagań egzaminacyjnych,”;

4) w art. 5:

a) w ust. 2 wyrazy „ust. 3a-4” zastępuje się wyrazami „ust. 3a i 3b”;

b) skreśla się ust. 4;

c) ust. 5b otrzymuje brzmienie:

„5b. Przepisy ust. 5 i 5a nie ograniczają możliwości zakładania i prowadzenia przez jednostki samorządu terytorialnego szkół i placówek, których prowadzenie nie należy do ich zadań własnych, a także ich przekazywania, w drodze porozumienia, innym jednostkom samorządu terytorialnego.”;

d) skreśla się ust. 6b;

5) w art. 5a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zadaniem oświatowym gmin jest zapewnienie kształcenia, wychowania i opieki w przedszkolach oraz szkołach, o których mowa w art. 5 ust. 5, zadaniem oświatowym powiatu – w szkołach i w placówkach, o których mowa w art. 5 ust. 5a, a zadaniem oświatowym samorządu województwa – w szkołach, placówkach, zakładach kształcenia i placówkach doskonalenia nauczycieli, o których mowa w art. 5 ust. 6.”;

6) w art. 7:

a) w ust. 1 w pkt 5 po wyrazach „przeprowadzania egzaminów” dodaje się wyrazy „i sprawdzianów”;

b) w ust. 3 w pkt 2 po wyrazach „przeprowadzania egzaminów” dodaje się wyrazy „i sprawdzianów”;

7) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szkoły publiczne i niepubliczne dzielą się na:

1) sześciolletnią szkołę podstawową, w której w ostatnim roku nauki przeprowadza się sprawdzian,

2) trzyletnie gimnazjum, w którym w ostatnim roku nauki przeprowadza się egzamin, dające możliwość dalszego kształcenia w liceum profilowanym lub w szkole zawodowej,

3) szkoły ponadgimnazjalne:

a) trzyletnie liceum profilowane, dające możliwość dalszego kształcenia w szkole policealnej oraz umożliwiające przygotowanie do egzaminu maturalnego, którego zdanie i

- uzyskanie świadectwa dojrzałości umożliwia kontynuowanie kształcenia w szkole wyższej,
- b) dwuletnia szkoła zawodowa, umożliwiająca przygotowanie do egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe oraz dająca możliwość dalszego kształcenia w liceum uzupełniającym,
 - c) dwuletnie liceum uzupełniające, dające absolwentom szkoły zawodowej możliwość dalszego kształcenia w szkole policealnej oraz umożliwiające przygotowanie do egzaminu, o którym mowa w lit. a,
 - d) szkoła policealna, umożliwiająca przygotowanie do egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe.”;
- 8) w art. 9a w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) koordynowanie działań okręgowych komisji egzaminacyjnych w zakresie zadań, o których mowa w art. 9c ust. 2 pkt 2 i 2a, w celu zapewnienia jednolitości i jakości realizacji tych zadań.”;
- 9) w art. 9c:
- a) w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się wyrazy „a także wskazuje komisję właściwą do przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach dla dzieci obywateli polskich czasowo przebywających za granicą, o których mowa w art. 5 ust. 3b.”,
 - b) w ust. 2:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przygotowywanie w porozumieniu z Centralną Komisją Egzaminacyjną pytań, zadań i testów do przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów,”
 - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) opracowywanie w porozumieniu z Centralną Komisją Egzaminacyjną i ogłaszanie informatorów zawierających w szczególności opis zakresu sprawdzianów i egzaminów oraz kryteriów oceniania,”;
- 10) w art. 9d po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania kontroluje w szczególności wykonywanie przez Centralną Komisję Egzaminacyjną i okręgowe komisje egzaminacyjne ich zadań określonych w ustawie i w przepisach wydanych na podstawie ustawy, a także kontroluje gospodarkę finansową komisji.”;

11) w art. 22:

a) w ust. 2:

- zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania ponadto ustala w drodze rozporządzenia”;
- w pkt 2 wyrazy „szkół zawodowych” zastępuje się wyrazami „szkół prowadzących kształcenie zawodowe”;
- w pkt 12 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
„13) zasady udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkołach i w placówkach, która powinna tworzyć warunki dla zaspokajania potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia, w szczególności wspomagać rozwój ucznia i efektywność uczenia się.”;

b) dodaje się ust.3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, organizację roku szkolnego w szkołach w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich, z uwzględnieniem w szczególności specyfiki organizacji pracy wychowawczej i resocjalizacyjnej w tych zakładach i schroniskach oraz zapewnienia wykonywania orzeczeń sądowych.”;

12) w art. 30 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sejmiku województwa.”;

13) w art. 31:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sprawuje nadzór pedagogiczny nad publicznymi i niepublicznymi szkołami i placówkami oraz placówkami doskonalenia nauczycieli, w tym nad niepublicznymi placówkami doskonalenia nauczycieli o zasięgu ogólnokrajowym, których siedziba znajduje się na terenie danego województwa.”;

b) skreśla się pkt 3,

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wykonuje zadania organu wyższego stopnia w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego:

a) w stosunku do organów jednostek samorządu terytorialnego – w sprawach szkół publicznych zakładanych i prowadzonych przez osoby prawne i fizyczne oraz szkół i placówek niepublicznych,

b) w stosunku do dyrektorów szkół – w sprawach z zakresu obowiązku szkolnego i obowiązku nauki oraz w sprawach skreślenia uczniów z listy uczniów.”

d) w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6-13 w brzmieniu:

- „6) realizuje politykę oświatową państwa, a także współdziała z organami jednostek samorządu terytorialnego w tworzeniu i realizowaniu odpowiednio regionalnej i lokalnej polityki oświatowej, zgodnych z polityką oświatową państwa,
- 7) organizuje olimpiady, konkursy, turnieje, przeglądy oraz inne formy współzawodnictwa i prezentacji osiągnięć uczniów szkół na terenie województwa,
- 8) współdziała z okręgowymi komisjami egzaminacyjnymi,
- 9) bada potrzeby nauczycieli w zakresie doskonalenia oraz inicjuje i koordynuje działania związane z doskonaleniem nauczycieli we współdziałaniu z organami prowadzącymi szkoły i placówki, a także może podejmować działania wspomagające materialnie i organizacyjnie doskonalenie nauczycieli, w szczególności promować nowatorstwo dydaktyczno-wychowawcze,
- 10) wspomaga działania w zakresie organizowania egzaminów i sprawdzianów w szkołach,
- 11) współdziała z organami jednostek samorządu terytorialnego w zakresie kształtowania i rozwoju bazy materialnej szkół i placówek,
- 12) współdziała z właściwymi organami, organizacjami i innymi podmiotami w sprawach dotyczących warunków rozwoju dzieci i młodzieży, w tym w przeciwdziałaniu zjawiskom patologii społecznej, a także może wspomagać działania tych podmiotów,
- 13) koordynuje, wspomaga i nadzoruje organizację wypoczynku dzieci i młodzieży na terenie województwa w okresie ferii letnich i zimowych.”;

14) po art. 32a dodaje się art. 32b w brzmieniu:

„Art. 32b. W przypadku publicznych i niepublicznych szkół prowadzących kształcenie w zawodach podstawowych dla żeglugi morskiej i śródlądowej, kurator oświaty sprawuje nadzór pedagogiczny we współdziałaniu z ministrem właściwym do spraw transportu, w zakresie realizowania w procesie kształcenia w tych szkołach postanowień Międzynarodowej Konwencji o wymaganiach w zakresie wykszolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht z dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201 i z 1999 r. Nr 30, poz. 286).”;

15) w art. 33:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) badanie jakości pracy szkół i placówek, w tym analizowanie i ocenianie efektów działalności dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej oraz innej działalności statutowej,”

b) w ust. 2 w pkt 3 po wyrazach „obowiązku szkolnego” dodaje się wyrazy „oraz obowiązku nauki”;

16) w art. 35:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania:

- 1) sprawuje nadzór pedagogiczny nad szkołami oraz nad placówkami doskonalenia nauczycieli, o których mowa w art. 5 ust. 3b,
- 2) nadzoruje i koordynuje wykonywanie nadzoru pedagogicznego na terenie kraju, w szczególności nadzoruje działalność kuratorów oświaty w tym zakresie.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w art. 21, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w szczególności:

- 1) ustala podstawowe kierunki realizacji przez kuratorów oświaty polityki oświatowej państwa, w szczególności zadań w zakresie nadzoru pedagogicznego,
- 2) kontroluje sprawność i efektywność nadzoru pedagogicznego sprawowanego przez kuratorów oświaty oraz przestrzeganie przepisów obowiązujących w tym zakresie,
- 3) może żądać od kuratorów oświaty informacji, dokumentów i sprawozdań okresowych lub dotyczących określonej sprawy albo rodzaju spraw,
- 4) może organizować szkolenia, narady i konferencje kuratorów oświaty.”

b) w ust. 2a na końcu dodaje się wyrazy „oraz nad szkołami w tych zakładach i schroniskach, a także nad szkołami przy zakładach karnych, z wyjątkiem nadzoru nad nauczaniem przedmiotów ogólnokształcących.”;

17) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a.1. Nadzór pedagogiczny nad publicznymi i niepublicznymi placówkami opiekuńczo-wychowawczymi oraz ośrodkami adopcyjno-opiekuńczymi działającymi na podstawie przepisów o pomocy społecznej regulują te przepisy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Kurator oświaty sprawuje nadzór pedagogiczny nad szkołami działającymi w placówkach, o których mowa w ust. 1.”;

18) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36.1. Szkołą lub placówką kieruje nauczyciel, któremu powierzono stanowisko dyrektora.

2. Szkołami i placówkami mogą również kierować osoby nie będące nauczycielami powołane na stanowisko dyrektora.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, nadzór pedagogiczny sprawuje oraz oceny pracy nauczycieli dokonuje nauczyciel zajmujący stanowisko wicedyrektora.

4. Do powołania na stanowisko dyrektora osoby, o której mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio tryb określony w art. 36a.

5. Stosunek pracy osób, o których mowa w ust. 2, określają przepisy dotyczące pracowników szkół nie będących nauczycielami.

6. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, a w stosunku do szkół artystycznych – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, określa, w drodze rozporządzenia, wymagania jakim powinien odpowiadać nauczyciel lub inna osoba zajmująca stanowisko dyrektora oraz inne stanowisko kierownicze, w poszczególnych typach szkół i placówek.

7. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, a w stosunku do szkół artystycznych - w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, może określić, w drodze rozporządzenia, inne stanowiska kierownicze, które mogą zajmować osoby nie posiadające kwalifikacji pedagogicznych, z tym że osoby te nie mogą sprawować nadzoru pedagogicznego.”;

19) w art. 36a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wymogu przeprowadzania konkursu na stanowisko dyrektora nie stosuje się do szkół prowadzonych przez osoby fizyczne lub osoby prawne nie będące jednostkami samorządu terytorialnego.”;

20) w art. 37 skreśla się ust. 3;

21) w art. 39 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dyrektor szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe może ponadto, w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę, organem sprawującym nadzór pedagogiczny oraz odpowiednio powiatowym lub wojewódzkim urzędem pracy, zmieniać lub wprowadzać nowe zawody lub profile kształcenia zawodowego, w których kształci szkoła.”;

22) w art. 58:

a) w ust. 2 dodaje się drugie zdanie w brzmieniu: „Szkołe publicznej prowadzonej przez osobę fizyczną lub osobę prawną inną niż gmina

nie ustala się obwodu, chyba że osoba prowadząca wystąpi z takim wnioskiem.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Założenie szkoły publicznej przez osobę prawną inną niż jednostka samorządu terytorialnego lub przez osobę fizyczną, wymaga zezwolenia właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego, której zadaniem jest prowadzenie szkół publicznych danego typu, wydanego po uzyskaniu pozytywnej opinii kuratora oświaty, a w przypadku szkół artystycznych - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”;

23) w art. 60 skreśla się ust. 2a;

24) w art. 62:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Szkoła podstawowa i gimnazjum nie mogą być łączone w zespół.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przepis ust. 1a nie dotyczy szkół artystycznych, szkół sportowych, szkół z oddziałami sportowymi, szkół mistrzostwa sportowego, szkół z oddziałami integracyjnymi, szkół specjalnych, szkół z oddziałami specjalnymi, szkół dwujęzycznych oraz szkół dla mniejszości narodowych i szkół z oddziałami dla mniejszości narodowych, a także szkół, o których mowa w art. 5 ust. 3b. Szkoły te mogą być łączone w zespoły na zasadach określonych przez organ prowadzący.”;

25) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art.64. Podstawowe formy działalności dydaktyczno-wychowawczej szkoły oraz ich wymiar określają ramowe plany nauczania.”;

26) skreśla się art. 68d;

27) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71.1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje i szczegółowe zasady działania placówek publicznych, o których mowa w art. 2 pkt 3, 5 i 7, warunki pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz może określić wysokość i zasady odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w placówkach,
- 2) szczegółowe zasady działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych oraz innych poradni specjalistycznych,

- 3) szczegółowe zasady działania publicznych bibliotek pedagogicznych.
2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno uwzględniać realizację przez placówki zadań i celów edukacyjnych, wychowawczych, rekreacyjnych oraz opiekuńczych, a także zapewnienie warunków bezpieczeństwa wychowanków.
3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powinno uwzględniać realizację przez poradnie zadań w zakresie udzielania pomocy dzieciom i młodzieży, w tym w wyborze kierunku dalszego kształcenia i zawodu oraz wspierania rodziny.
4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, powinno uwzględniać realizację przez biblioteki pedagogiczne zadań w zakresie wspierania procesu kształcenia i doskonalenia nauczycieli oraz pomocy bibliotekom szkolnym.”;

28) skreśla się art. 71a;

29) w art. 71b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Indywidualnym nauczaniem obejmuje się dzieci i młodzież, których stan zdrowia uniemożliwia lub znacznie utrudnia uczęszczanie do szkoły.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3-7 w brzmieniu:

„3. Orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego lub indywidualnego nauczania wydają zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno – pedagogicznych oraz innych publicznych poradniach specjalistycznych.

4. Od orzeczeń, o których mowa w ust. 3, rodzice dziecka mogą złożyć w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia, odwołanie do zespołu orzekającego działającego w publicznej poradni psychologiczno – pedagogicznej lub innej poradni specjalistycznej wskazanej przez kuratora oświaty za zgodą organu prowadzącego poradnię.

5. Starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, za zgodą rodziców, kieruje dziecko do odpowiedniej formy kształcenia, a dyrektor szkoły, do której uczęszcza uczeń posiadający orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania, w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę, organizuje indywidualne nauczanie.

6. Starosta, o którym mowa w ust. 5, który nie może zapewnić dziecku odpowiedniej formy kształcenia specjalnego na swoim terenie, składa wniosek o skierowanie dziecka do odpowiedniej formy kształcenia specjalnego do starosty, który może zapewnić na swoim terenie taką formę kształcenia.

7. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, skład zespołów orzekających, tryb ich powołania, szczegółowe zasady działania tych zespołów, tryb postępowania odwoławczego, wzory orzeczeń oraz szczegółowe zasady kierowania do form kształcenia specjalnego i organizowania indywidualnego nauczania.

Rozporządzenie powinno uwzględniać jak najpełniejszą realizację potrzeb dziecka, a także zapewnić możliwość dostosowania form kształcenia do aktualnych możliwości psychofizycznych dziecka.”;

30) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. Dzieciom i młodzieży pozbawionym całkowicie lub częściowo opieki rodzicielskiej, a także dzieciom i młodzieży niedostosowanym społecznie organizuje się opiekę i wychowanie na zasadach określonych w przepisach o pomocy społecznej.”;

31) w art. 77 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu kształcenia nauczycieli przedszkoli, szkół podstawowych, placówek, o których mowa w art. 2 pkt 3, 5 i 7 oraz nauczycieli języków obcych, a także nauczycieli placówek opiekuńczo-wychowawczych działających na podstawie przepisów o pomocy społecznej, mogą być tworzone kolegia nauczycielskie i nauczycielskie kolegia języków obcych, zwane dalej „kolegiami”.”;

32) w art. 79:

a) w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 1a”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Szkoła publiczna, przedszkole publiczne i placówka publiczna prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego, będąca zakładem budżetowym, pokrywa koszty swojej działalności z przychodów własnych oraz dotacji z budżetu tej jednostki na zadania oświatowe, o których mowa w art. 5a ust. 2.

1b. Do dotacji, o których mowa w ust. 1a nie stosuje się przepisu art. 19 ust. 10 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485 i Nr 70, poz. 778).”;

33) art. 80 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 80.1. Przedszkola i szkoły publiczne nie wymienione w art. 79 prowadzą gospodarkę finansową według zasad określonych przez organ prowadzący szkołę.

2. Przedszkola, o których mowa w ust.1 otrzymują na każdego ucznia z budżetu gminy dotację w wysokości równej wydatkom przewidzianym na jednego ucznia w przedszkolach publicznych prowadzonych przez gminę.

3. Szkoły, o których mowa w ust.1 otrzymują na każdego ucznia dotację z budżetu jednostki samorządu terytorialnego obowiązanej do prowadzenia odpowiedniego typu szkół w wysokości 100% kwoty finansowego standardu podziału części oświatowej subwencji ogólnej z uwzględnieniem współczynnika zwiększającego wydatki w zależności od typu i rodzaju szkoły, określonych w przepisach wydanych na podstawie art.35 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2000 (Dz.U. Nr 150, poz. 983 i Nr 162, poz. 1119).

4. Szczegółowe zasady udzielania dotacji, o których mowa w ust.2 i 3 określa organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego.”;

34) w art. 82 w ust. 2a kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się wyrazy „a w przypadku szkoły artystycznej - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, o zgodności statutu szkoły z przepisami prawa oraz o posiadaniu przez przewidzianych do zatrudnienia w szkole nauczycieli przedmiotów obowiązkowych kwalifikacji określonych dla nauczycieli szkół publicznych.”;

35) w art. 83 w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „w szkole podstawowej” dodaje się wyrazy „lub gimnazjum”;

36) w art. 90 :

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Dotacje dla niepublicznych przedszkoli, w tym specjalnych, przysługują w wysokości co najmniej 50% wydatków przewidzianych na jednego ucznia w przedszkolach publicznych prowadzonych przez gminę, pod warunkiem, że osoba prowadząca przedszkole przedstawi gminie, nie później niż do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji, planowaną liczbę uczniów.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„ 3. Dotacje dla niepublicznych szkół, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują w wysokości nie niższej niż 50 % kwoty finansowego standardu podziału części oświatowej subwencji ogólnej z uwzględnieniem współczynnika zwiększającego wydatki w zależności od typu i rodzaju szkoły, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999 i 2000 (Dz. U Nr 150, poz. 983 i Nr 162, poz. 1119), pod warunkiem, że osoba prowadząca szkołę przedstawi organowi właściwemu do udzielania

dotacji, nie później niż do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji, planowana liczbę uczniów.”

Art.30

W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. Nr 101, poz.444, z 1992 r. Nr 21, poz.85 i Nr 54, poz.254, z 1994 r. Nr 1, poz.3 i Nr 127, poz.627, z 1995r. Nr 147, poz.713, z 1996 r. Nr 91, poz.409, z 1997 r. Nr 54, poz.349, Nr 121, poz.770 i Nr 160, poz.1079, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 49, poz.484) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art.5 ust.1 otrzymuje brzmienie:
"1. Nadzór nad gospodarką leśną sprawują:
 - 1/ minister właściwy do spraw środowiska – w lasach stanowiących własność Skarbu Państwa,
 - 2/ starosta oraz w zakresie określonym w ustawie wojewoda – w lasach nie stanowiących własności Skarbu Państwa.”;
- 2) w art.10:
 - a) w ust.1 w pkt 2 wyraz „starosta” zastępuje się wyrazami „rada powiatu”,
 - b) skreśla się ust.2;
- 3) w art.34 w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8/ reprezentuje Skarb Państwa w sprawach o nieodpłatne przekazanie nieruchomości w przypadkach określonych w ustawach o stosunku Państwa do kościołów i innych związków wyznaniowych w Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 4) w art. 38:
 - a) w ust. 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy "z zastrzeżeniem ust. 4a.",
 - b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
"4a. W wypadku sprzedaży położonych w granicach administracyjnych miasta lasów, gruntów i innych nieruchomości znajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych - gminie służy -- prawo pierwokupu.”;
- 5) w art. 9 w ust. 3 i w art. 49 w ust. 3 wyrazy "Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji" zastępuje się wyrazami "ministrem właściwym do spraw wewnętrznych”;

6) w art. 4 w ust.4, w art. 9 w ust. 3, w art. 12 w ust. 2 w pkt 1, w art. 14 w ust. 2a, w art. 14a w ust. 4 w art. 17, w art. 25, w art. 26 w ust. 5, w art. 27 w ust. 5, w art. 32 w ust. 3 w pkt 11, w art. 33 w ust. 2 i w ust. 3 w pkt 9 w lit. a, w art. 35a w ust. 4, w art. 37 w ust. 2, w art. 38 w ust. 2 i 5, w art. 40 w ust. 4, w art. 40a w ust. 12, w art. 44, w art. 49 w ust. 1 i 3, w art. 53 w ust. 2 oraz w art. 57 w ust. 2, użyte w różnych przypadkach wyrazy "Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa" zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami "minister właściwy do spraw środowiska."

Art. 31

W ustawie z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz.U. Nr 105, poz. 452, z 1993 r. Nr 16, poz. 68 i Nr 47 poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 152, Nr 121, poz. 770, Nr 60, poz. 369, i Nr 88 poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 70, poz.778) wprowadza się następujące zmiany:

1/ w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Rada powiatu, po zasięgnięciu opinii samorządu aptekarskiego, ustala rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych.";

2/ skreśla się art. 51a.

Art.32

W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz.U. z 1995 r. Nr 57, poz.299, i Nr 101, poz.504, z 1996 r. Nr 59, poz.268, Nr 106, poz.496 i Nr 156, poz.775, z 1997 r. Nr 54, poz. 349 i Nr 79, poz. 484, z 1998 r. Nr 106, poz.668 oraz z 1999 r. Nr 49, poz.484) w art.24 po ust. 1 dodaje się ust.1a w brzmieniu:

„1a. Agencja reprezentuje Skarb Państwa w sprawach o nieodpłatne przekazanie nieruchomości z Zasobu w przypadkach określonych w ustawach o stosunku Państwa do kościołów i innych związków wyznaniowych w Rzeczypospolitej Polskiej.”

Art. 33

W ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 110, poz. 721 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust.3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w ramach mecenatu państwa, może wspierać finansowo realizację planowanych na dany rok w ramach polityki kulturalnej państwa zadań, prowadzonych przez instytucję kultury i inne podmioty nie należące do sektora finansów publicznych”;

2) po art.5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa na dofinansowanie bieżących zadań własnych związanych z prowadzeniem instytucji kultury, przejętych w dniu 1 stycznia 1999 r.

2. Jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje na zadania z zakresu administracji rządowej związane z realizacją mecenatu państwa w dziedzinie kultury, wykonywane przez instytucje kultury, dla których organizatorem jest jednostka samorządu terytorialnego

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi zakres zadań objętych mecenatem państwa oraz szczegółowe zasady i tryb udzielania dotacji, o których mowa w ust. 1 i 2. Przy ustalaniu kwot dotacji uwzględnia się w szczególności zasady przyjęte w budżecie państwa do określenia wydatków na podobnego rodzaju zadania oraz sytuację finansową jednostek samorządu terytorialnego.”;

3) w art. 32:

a) w ust. 1 wyrazy "prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych dla zakładów budżetowych" zastępuje się wyrazami "prowadzą w szczególności działalność w zakresie upowszechniania kultury",

b) skreśla się ust. 4 i 5.

Art.34

W ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz.U. Nr 54, poz.254, z 1994 r. Nr 40, poz.150, Nr 80, poz.368 i Nr 113, poz.547, z 1995 r. Nr 50, poz.261, z 1996 r. Nr 100, poz.460 oraz z 1998 r. Nr 162, poz.1126) w art. 8a wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust.1 otrzymuje brzmienie:
„1. Finansowanie ustawowych uprawnień do bezpłatnych lub ulgowych przejazdów należy do zadań samorządów województw.”;
- 2) po ust.2 dodaje się ust.2a w brzmieniu:
„2a. Kwotę dopłaty, o której mowa w ust.2 stanowi różnica pomiędzy wartością sprzedaży biletów obliczoną według cen nie uwzględniających ustawowych ulg, a wartością sprzedaży tych biletów w cenach uwzględniających te ulgi. Przy określaniu wielkości dopłaty nie uwzględnia się podatku od towarów i usług.”;
- 3) ust.4 otrzymuje brzmienie:
„4. Przewoźnicy wykonujący krajowe przewozy pasażerskie są zobowiązani do stosowania kas rejestrujących, które umożliwiają określenie kwoty dopłat, o których mowa w ust.2 i 2a.”;
- 4) dodaje się ust.5 w brzmieniu:
„5. Zmiany w programach pracy kas rejestrujących uwzględniających wymogi określone w ust.2a i 4, wymagają uzyskania pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”

Art.35

W ustawie z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. Nr 85, poz.428, z 1994 r. Nr 76, poz.344, z 1995 r. Nr 124, poz.601, z 1996 r. Nr 58, poz.262 i Nr 106, poz.496, z 1997 r. Nr 41, poz.255, Nr 106, poz.679, Nr 113, poz.734 i Nr 141, poz.943 oraz z 1998 r. Nr 155, poz.1014 i Nr 160, poz.1062) w art.15 skreśla się ust.6.

Art.36

W ustawie z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz.U. z 1998 r. Nr 119, poz.773 oraz z 1999 r. Nr 45, poz. 437) wprowadza się następujące zmiany:

- 1/ w art.6 w pkt 4 wyrazy „w prawie budżetowym” zastępuje się wyrazami „w przepisach o finansach publicznych”;
- 2/ w art. 22 w ust. 5 wyrazy "ustawy z dnia 22 marca 1991 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych(Dz. U. z 1994 r. Nr 58, poz. 239, Nr 71, poz. 313 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 45, poz. 199, Nr 75, poz. 357, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 30, poz. 164 i Nr 88, poz. 554)" zastępuje się wyrazami "ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945 oraz z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz.715)."

Art.37

W ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. Nr 85, poz.388 oraz z 1997 r. Nr 106, poz.682) w art.2 ust.3 otrzymuje brzmienie:
„3. Spełnienie wymagań, o których mowa w ust.2, stwierdza starosta, w formie zaświadczenia”.

Art.38

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. Nr 89, poz.414, z 1996 r. Nr 100, poz.465, Nr 106, poz.496 i Nr 146, poz.680, z 1997 r. Nr 88, poz.554 i Nr 111, poz.726, z 1998 r. Nr 22, poz. 118 i Nr 106, poz.668 oraz z 1999 r. Nr 41, poz. 412 i Nr 49, poz.483) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 34 w ust.3a po wyrazie "przebudowy" skreśla się przecinek oraz wyraz "modernizacji";
- 2) w art.37 w ust.2 na końcu dodaje się wyrazy „lub decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót”;
- 3) w art. 39 w ust. 1 skreśla się wyrazy "modernizacja";
- 4) w art.83 w ust.1 po wyrazach „art. 70 ust.2,” dodaje się wyrazy „art. 71 ust.3.”;
- 5) w art.86 po ust.3 dodaje się ust.3a w brzmieniu:
„3a. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, zakres działania powiatowego inspektoratu nadzoru budowlanego może obejmować więcej niż jeden powiat.”;
- 6) w art. 88 w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy "z zastrzeżeniem art. 80 ust.3.”;
- 7) w art.89b wyrazy „organy nadzoru budowlanego” zastępuje się wyrazami „organy administracji architektoniczno-budowlanej”;
- 8) w art.93 w pkt 10 wyrazy „art.89 ust.1” zastępuje się wyrazami „art.81 c ust.1”.

Art.39

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 i Nr 41, poz. 412) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust. 4 wyrazy "Prezes Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast określi, w drodze zarządzenia " zastępuje się wyrazami "Minister

właściwy do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia";

- 2) w art. 39 w ust. 2 w pkt 1 skreśla się wyraz "modernizacji";
- 3) w art. 40 w ust. 4:
 - a) w pkt 1 wyrazy „działającymi w imieniu wojewody wojewódzkimi inspektorami: ochrony środowiska oraz sanitarnymi” zastępuje się wyrazami „wojewodę oraz wojewódzkim inspektorem sanitarnym”,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
"2/ starostą i powiatowym inspektorem sanitarnym, w odniesieniu do inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska,";
- 4) w art. 67 w ust. 1 wyrazy „5 lat” zastępuje się wyrazami „6 lat”.

Art. 40

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1112, 1118, i 1126 oraz z 1999 r. Nr 60, poz. 636) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 50 w ust. 1 wyrazy "prawo pobytu" zastępuje się wyrazami "wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu";
- 2) w art. 57a w ust. 1 po wyrazie „powiatowym” dodaje się wyrazy „w formie dotacji ustalonej”;
- 3) w art. 59 wyrazy „prawa budżetowego” zastępuje się wyrazami „ustawy o finansach publicznych”.

Art. 41

W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78, z 1995 r. Nr 41, poz. 692, z 1997 r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505 i Nr 160, poz. 1079 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1/ w art. 5 w ust. 1 skreśla się wyraz „organem”;

2/ w art. 12 ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Na wniosek organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego marszałek województwa w odniesieniu do gruntów rolnych, dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych w odniesieniu do gruntów leśnych a w odniesieniu do obszarów wchodzących w skład parków narodowych dyrektor parku, może umorzyć całość lub część należności i opłat rocznych – a w odniesieniu do gruntów leśnych również jednorazowego

odszkodowania w razie dokonania przedwczesnego wyrębu drzewostanu – w przypadku inwestycji o charakterze użyteczności publicznej z zakresu oświaty i wychowania, kultury oraz ochrony zdrowia i opieki społecznej, realizowanej przez samorząd terytorialny, która służy zaspokojeniu potrzeb lokalnej społeczności oraz dotyczącej powiększenia bądź założenia cmentarza, jeżeli obszar gruntu podlegający wyłączeniu nie przekracza 1 ha i nie ma możliwości zrealizowania inwestycji na gruncie nie objętym ochroną.”

Art.42

W ustawie z dnia 24 listopada 1995 r. o nasiennictwie (Dz.U. Nr 149, poz.724, z 1997 r. Nr 121, poz.770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668) w art. 62 skreśla się pkt 2.

Art. 43

W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz.U. Nr 91, poz.410 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115) w art.9 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizacja i zapewnienie odbycia stażu podyplomowego dla osób mających stałe miejsce zamieszkania na obszarze województwa, absolwentów szkół pielęgniarskich i szkół położnych, zamierzających wykonywać zawód na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jest zadaniem marszałka województwa z zakresu administracji rządowej.”;

2) po ust.2 dodaje się ust.2a w brzmieniu:

„2a. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych, w drodze uchwały, w porozumieniu z marszałkiem województwa, kieruje do odbycia stażu na obszarze swojego działania pielęgniarki i położne, którym przyznała ograniczone prawa wykonywania zawodu i wpisała na listę członków izby.”;

3) ust.3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) ramowy program stażu pielęgniarki i stażu położnej,
- 2) sposób i tryb odbywania oraz zaliczania stażu podyplomowego,
- 3) zakres uprawnień zawodowych pielęgniarki i położnej w okresie odbywania stażu podyplomowego,

- 4) warunki, jakie powinien spełniać zakład opieki zdrowotnej, w którym odbywane są staże podyplomowe,
- 5) wysokość wynagrodzenia pielęgniarki i położnej odbywającej staż podyplomowy,
- 6) zasady finansowania i organizacji stażu podyplomowego.”

Art.44

W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz.U. z 1997 r. Nr 28, poz.152 i Nr 88, poz.554 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668 i Nr 162, poz. 1115) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art.5 ust.2 otrzymuje brzmienie:
„2. Okręgowa Rada Lekarska przyznaje ograniczone prawo wykonywania zawodu w celu odbycia stażu i złożenia egzaminu kończącego staż osobie zamierzającej wykonywać zawód lekarza, lekarza stomatologa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, która spełnia warunki określone w ust.1 pkt 1-3, 6-7.”;
- 2) w art.15:
 - a) w ust.3 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „który organizuje minister właściwy do spraw zdrowia.”,
 - b) ust.4 otrzymuje brzmienie:
„4. Organizacja i zapewnienie odbycia stażu podyplomowego dla osób mających stałe miejsce zamieszkania na obszarze województwa, absolwentów studiów lekarskich i lekarsko-stomatologicznych zamierzających wykonywać zawód na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jest zadaniem marszałka województwa z zakresu administracji rządowej.”,
 - c) w ust.5 w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7/ wysokość wynagrodzenia lekarza stażysty i lekarza stomatologa stażysty oraz zasady finansowania i organizacji stażu podyplomowego.”,
 - d) po ust.6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
„6a. Okręgowa rada lekarska w drodze uchwały, w porozumieniu z marszałkiem województwa, kieruje do odbycia stażu na obszarze swojego działania lekarzy, lekarzy stomatologów, którym przyznała ograniczone prawa wykonywania zawodu i wpisała na listę członków izby.”,
 - e) ust.7 otrzymuje brzmienie:
„7. Minister Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii Wojskowej Rady Lekarskiej ustala listę podległych sobie zakładów opieki zdrowotnej uprawnionych do prowadzenia staży podyplomowych lekarzy, lekarzy

stomatologów powołanych do zawodowej służby wojskowej oraz zapewnia środki finansowe, niezbędne do odbycia tych staży.”,

f) po ust.7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Lekarz, lekarz stomatolog, o którym mowa w ust.7, odbywa staż podyplomowy na stanowisku lekarza stażysty lub lekarza stomatologa stażysty, na który zostaje wyznaczony przez właściwy organ wojskowy w porozumieniu z Wojskową Radą Lekarską.”;

3) w art.49 skreśla się ust.2.

Art.45

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. Nr 54, poz.348, z 1997 r. Nr 158, poz.1042 oraz z 1998 r. Nr 94, poz.594, Nr 106, poz.668 i Nr 162, poz.1126) w art.18 wprowadza się następujące zmiany:

1/ w ust.1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3/ finansowanie oświetlenia ulic, placów i dróg znajdujących się na terenie gminy.”;

2/ ust.3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zadanie, o którym mowa w ust.1 pkt 3, jest finansowane ze środków własnych gminy oraz dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie oświetlenia dróg publicznych krajowych, wojewódzkich i powiatowych znajdujących się na terenie gminy.”;

3/ skreśla się ust.3a;

4/ ust.4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania i tryb przekazywania gminom dotacji celowej, o której mowa w ust.3 z uwzględnieniem długości dróg publicznych krajowych, wojewódzkich i powiatowych na terenie gminy, na których gmina ponosi koszty oświetlenia.”

Art.46

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 98, poz.602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz.1086 oraz z 1998 r, Nr 106, poz.668 i Nr 133, poz. 872) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 8 dodaje się art.8a w brzmieniu:

„Art.8a. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i szczegółowe zasady wydawania przez starostę legitymacji

potwierdzających uprawnienie osób, o których mowa w art. 8, do niestosowania się do niektórych znaków drogowych.”;

2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Minister właściwy do spraw transportu:

- 1) zarządza ruchem na drogach krajowych, z zastrzeżeniem ust. 4,
- 2) sprawuje nadzór nad zarządzaniem ruchem na drogach krajowych — w przypadku przekazania zarządzania ruchem na podstawie ust. 6.
2. Marszałek województwa zarządza ruchem na drogach wojewódzkich, z zastrzeżeniem ust. 4.
3. Starosta zarządza ruchem na drogach powiatowych i gminnych, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Prezydent miasta zarządza ruchem na drogach publicznych położonych w miastach na prawach powiatu i w mieście stołecznym Warszawie.
5. Zarządzanie ruchem na drogach w strefie zamieszkania, z wyjątkiem dróg publicznych, należy do podmiotów zarządzających tymi drogami.
6. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej może przekazać, w drodze rozporządzenia, kompetencje w zakresie zarządzania ruchem na drogach krajowych marszałkowi województwa lub Generalnemu Dyrektorowi Dróg Publicznych.
7. Wojewoda sprawuje nadzór nad zarządzaniem ruchem na drogach wojewódzkich, powiatowych i gminnych.
8. Drogami krajowymi, wojewódzkimi, powiatowymi i gminnymi są drogi publiczne określone zgodnie z przepisami o drogach publicznych.
9. Organy sprawujące nadzór nad zarządzaniem ruchem na drogach mogą nakazać zmianę organizacji ruchu ze względu na ważny interes ogólnospoleczny lub konieczność zapewnienia ruchu tranzytowego.
10. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych może w uzasadnionych przypadkach wprowadzić, w drodze rozporządzenia, okresowe ograniczenia ruchu pojazdów na drogach lub zakazy ruchu niektórych rodzajów pojazdów.
11. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zarządzania ruchem na drogach.”;

3) w art. 61 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Zezwolenie na przejazd, o którym mowa w ust. 11, wydaje, po uzgodnieniu z właściwymi dla trasy przejazdu zarządami dróg:

- 1) zarząd powiatu albo zarząd miasta — jeżeli miejsce rozpoczęcia i zakończenia przejazdu znajduje się odpowiednio na obszarze powiatu albo na obszarze miasta na prawach powiatu,
- 2) zarząd województwa — jeżeli miejsce rozpoczęcia i zakończenia przejazdu znajduje się na obszarze różnych powiatów położonych w tym samym województwie,
- 3) Generalny Dyrektor Dróg Publicznych lub upoważniona przez niego państwowa jednostka organizacyjna — jeżeli miejsce rozpoczęcia i zakończenia przejazdu znajduje się na obszarze różnych województw lub trasa przejazdu przekracza granice państwa.”;

4) w art. 65:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się po:

- 1) zasięgnięciu opinii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania imprezy komendanta wojewódzkiego Policji,
- 2) uzgodnieniu warunków przeprowadzania imprezy z organami zarządzającymi ruchem na drogach, po których impreza przebiega.”,

b) skreśla się ust. 3;

5) w art. 77 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kartę pojazdu dla pojazdu sprowadzonego z zagranicy i tam zarejestrowanego wydaje za opłatą właściwy w sprawach rejestracji starosta, przy pierwszej rejestracji pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

6) w art. 79:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) zniszczenia (kasacji) pojazdu za granicą,

5) udokumentowanej trwałej i zupełnej utraty posiadania pojazdu.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, warunkiem wyrejestrowania pojazdu jest wniesienie przez właściciela pojazdu opłaty na rzecz gminy na realizację zadań, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 132, poz. 622 oraz z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770).”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1a, uwzględniając w szczególności koszty ponoszone przez gminy w związku z usuwaniem skutków porzucania pojazdów.”;

7) w art. 98 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą karty rowerowej i motorowerowej. W razie utraty takiego dokumentu lub jego zniszczenia wtórnik wydaje organ, który wydał ten dokument.”;

9) w art.116 ust.2 otrzymuje brzmienie:
„2. Ośrodek posiada osobowość prawną.”;

9) w art. 119 w ust. 5 wyraz „wojewody” zastępuje się wyrazami „zarządu województwa”;

10) w art. 140 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie poddania się:

- a) sprawdzeniu kwalifikacji w trybie określonym w art. 114 pkt 1,
- b) badaniu lekarskiemu w trybie określonym w art. 122 ust. 1 pkt 3 lub 4,
- c) badaniu psychologicznemu w trybie określonym w art. 124 ust. 1 pkt 5.”;

11) w art. 150:

- a) w ust. 1 po wyrazie "wymiany" dodaje się wyrazy „dokonywanej na koszt osoby uprawnionej”;
- b) w ust. 2 na końcu dodaje się wyrazy „oraz wysokość opłat za ich wydanie.”

Art.47

W ustawie z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz.U. Nr 96, poz.590 i z 1998 r. Nr 106, poz.668) w art.23 w ust.1b skreśla się wyrazy „według zasad naliczania określonych w odrębnej ustawie”.

Art.48

W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o odpadach (Dz.U. Nr 96, poz.592 i z 1998 r. Nr 106, poz.668) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art.9 w ust.1 po wyrazach „w drodze decyzji” dodaje się wyrazy „na czas oznaczony”;
- 2) w art.21 w ust.6 w pkt 3 po wyrazach „do którego wytwarzający” dodaje się wyrazy „lub odbiorca”;
- 3) w art.29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Wytwarzający odpady, który buduje lub utrzymuje obiekt zaliczany na podstawie odrębnych przepisów do inwestycji szczególnie szkodliwych dla

środowiska i zdrowia ludzi, jest obowiązany składać wojewodzie informacje, o których mowa w ust. 1.”;

- 4) w art.33 w ust.1 wyrazy „zarząd województwa” zastępuje się wyrazami „marszałek województwa”;
- 5) w art. 37 w ust. 2 wyrazy "wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska" zastępuje się wyrazami "urzędu marszałkowskiego”;
- 6) użyte w art.21 ust.5, art.22 ust.1 i art.57 ust.2 w liczbie pojedynczej i mnogiej wyrazy „organ właściwy w sprawach nadzoru budowlanego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie wyrazami „właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej”.

Art.49

W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz.U. Nr 123, poz. 774 i z 1998 r. Nr 106, poz.668) w art.23 ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Starosta, po zasięgnięciu opinii właściwej izby rolniczej albo właściwego związku hodowców prowadzącego księgę lub rejestr hodowlany, wydaje na wniosek hodowcy, na czas określony, decyzję o dopuszczeniu reproduktora do rozrodu naturalnego.”

Art.50

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 49, poz.484) wprowadza się następujące zmiany:

1/ art. 9a otrzymuje brzmienie:

"Art. 9a. Od decyzji wydanych przez starostę, wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, w sprawach dotyczących nieruchomości Skarbu Państwa oraz w sprawach wywłaszczeń, odszkodowań i zwrotów nieruchomości, stronie przysługuje odwołanie do wojewody.”;

2/ w art. 37 w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8/ jest zbywana na rzecz zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną, na terenie której jest położona.”

Art. 51

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883) w art. 43 w ust. 1 w pkt 6 po wyrazach „rad gmin” dodaje się wyrazy „rad powiatów i sejmików województw,”.

Art.52

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o warunkach wykonywania krajowego drogowego przewozu osób (Dz.U. Nr 141, poz.942 i Nr 158, poz.1045 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art.8 w ust.2:
 - a) w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się wyraz „lub”,
 - b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4/ pojazdu lub numeru rejestracyjnego pojazdu zgłoszonego do przewozu.”;
- 2) w art.12a w ust.5 skreśla się pkt 1 i 2.

Art.53

W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz.U. Nr 91, poz.577 i z 1999 r. Nr 70, poz.778) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art.15 w pkt 7 skreśla się wyrazy „na zasadach określonych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych”;
 - 2) po art.15 dodaje się art.15a w brzmieniu:
„Art.15a.1. Minister właściwy do spraw zagranicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres, formy i tryb współdziałania wojewody z organami innych państw oraz międzynarodowych organizacji rządowych i pozarządowych, a także zasady i tryb przekazywania przez wojewodę ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych informacji dotyczących tego współdziałania oraz współpracy międzynarodowej, prowadzonej na obszarze województwa, w zakresie wynikającym z uprawnień wojewody jako zwierzchnika zespolonej administracji rządowej bądź jako organu nadzoru nad organami gminy, powiatu i samorządu województwa.”
2. Rozporządzenie o którym mowa w ust.1 powinno określać:
- 1) tryb zawierania przez wojewodę porozumień z organami innych państw oraz międzynarodowych organizacji rządowych i pozarządowych, w tym zwłaszcza obowiązek uzgadniania projektów porozumień z ministrem właściwym do spraw zagranicznych i innymi ministrami,
 - 2) formy współdziałania wojewody, których uzgodnienie z ministrem właściwym do spraw zagranicznych i innymi ministrami jest obowiązkowe, oraz tryb ich uzgadniania,

- 3) rodzaje informacji przekazywanych przez wojewodę ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.”;
- 3) w art.33:
- a) w ust.1 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się wyrazy „a także kierownikom państwowych osób prawnych i innych państwowych jednostek organizacyjnych funkcjonujących na obszarze województwa.”,
 - b) w ust.2 pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:
„Powierzenie następuje na podstawie porozumienia wojewody odpowiednio z zarządem gminy, powiatu, województwa lub kierownikiem państwowej osoby prawnej albo innej państwowej jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust.1.”;
- 4) w art.43 w ust.2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a/ porozumienia w sprawie wykonywania zadań publicznych zawarte:
- a) między jednostkami samorządu terytorialnego,
 - b) między jednostkami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej.”;
- 5) w załączniku do ustawy:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
"2/ Izby skarbowe, urzędy skarbowe, inspektorzy kontroli skarbowej,"
 - b) skreśla się pkt 6.

Art.54

W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. Nr 91, poz.576, Nr 155, poz.1014, Nr 160, poz.1060 i Nr 162, poz.1126) wprowadza się następujące zmiany:

- 1/ w art.8 dodaje się ust.4 w brzmieniu:
„4. Porozumienia, o których mowa w ust.2, podlegają ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym.”;
- 2/ w art.89:
- a) w ust.2 wyrazy „marszałek województwa” zastępuje się wyrazami „przewodniczący sejmiku województwa”,
 - b) ust.4 otrzymuje brzmienie:
„4. Akty prawa miejscowego wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, chyba że ustawa lub akt prawa miejscowego stanowi inaczej”.

Art.55

W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. Nr 91, poz.578 i Nr 155, poz.1014) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
"11/administracji architektoniczno - budowlanej";
- 2) w art.5 dodaje się ust.3 w brzmieniu:
„3. Porozumienia, o których mowa w ust.1 i 2, podlegają ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym.”;
- 2) w art.12 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a/ podejmowanie uchwał w sprawach współpracy ze społecznościami lokalnymi innych państw oraz przystępowania do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych,”;
- 3) w art. 38 w ust. 2 skreśla się wyrazy "powiatowych służb, inspekcji i straży”;
- 4) po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:
„Rozdział 7a
Współpraca zagraniczna
Art.75a.1. Powiat ma prawo do współpracy ze społecznościami lokalnymi innych państw oraz przystępowania do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych.
2. Inicjatywy zagraniczne, w tym w szczególności projekty porozumień o współpracy i uchwał rady powiatu o przystąpieniu do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych podlegają uzgodnieniu z wojewodą.
Art.75b. Współpraca powiatu ze społecznościami lokalnymi innych państw jest prowadzona zgodnie z prawem wewnętrznym, polityką zagraniczną państwa i jego międzynarodowymi zobowiązaniami, w granicach zadań i kompetencji powiatu.”;
- 5) po art.77 dodaje się art.77a w brzmieniu:
„Art.77a. Organy nadzoru mają prawo żądania niezbędnych informacji i danych dotyczących organizacji i funkcjonowania powiatu, niezbędnych do wykonywania przysługujących im uprawnień nadzorczych.”;
- 6) w art.92 ust.3 otrzymuje brzmienie:
„3. Nazwy, skład, liczebność oraz zasady i tryb działania organów miasta na prawach powiatu określa ustawa o samorządzie gminnym, z tym że członkostwa w zarządzie tego miasta nie można łączyć z członkostwem w

organie samorządu województwa oraz z zatrudnieniem w administracji rządowej, a także z mandatem posła lub senatora.”

Art.56

W ustawie z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz.668, Nr 162, poz.1115 i poz.1126) w art.149 wyrazy „Prezes Rady Ministrów lub minister ogłosi” zastępuje się wyrazami „właściwi ministrowie, do dnia 30 czerwca 2000 r. ogłaszają”.

Art.57

W ustawie z dnia 13 października 1998 r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz.U. Nr 133, poz.872 i Nr 162, poz. 1126) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17:

a) w ust. 5 dodaje się drugie zdanie w brzmieniu:

„Porozumienie powinno określać w szczególności organ właściwy do dokonania czynności w sprawach z zakresu prawa pracy oraz składniki wynagrodzenia i ich wysokość.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

”6a. W przypadkach, o których mowa w ust. 4, uprawnienia wymienione w art. 6 ust. 1a ustawy o samorządzie powiatowym wykonywane są wspólnie, w drodze porozumienia, przez prezydenta miasta na prawach powiatu i starostę.”;

2) po art. 19 dodaje się art.19a-19f w brzmieniu:

„Art.19a.1. Z dniem 1 stycznia 2000 r., powiatowy urząd pracy działający w mieście na prawach powiatu oraz powiecie mającym siedzibę władz w tym mieście, staje się powiatowym urzędem pracy wchodzącym w skład powiatowej administracji zespolonej działającej pod zwierzchnictwem starosty.

2. Powiatowy urząd pracy, o którym mowa w ust.1 wykonuje zadania dla miasta na prawach powiatu oraz powiatu mającego siedzibę władz w tym mieście, na zasadach określonych w porozumieniu pomiędzy prezydentem miasta oraz starostą.

Art.19b.1. Właściwi kierownicy powiatowych urzędów pracy i dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy stają się odpowiednio następcami prawnymi kierowników rejonowych urzędów pracy i dyrektorów wojewódzkich

urzędów pracy w umowach i porozumieniach zawartych do dnia 31 grudnia 1998 r.

2. Właściwi starostowie i marszałkowie województw stają się odpowiednio następcami prawnymi kierowników powiatowych urzędów pracy i dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy w umowach i porozumieniach zawartych do dnia 31 grudnia 1999 r.

3. Przepisy ust.1 i 2 stosuje się również do postępowania przed sądami i w postępowaniu egzekucyjnym.

Art.19 c. Postępowania toczące się przed organami zatrudnienia w sprawach indywidualnych wszczętych i nie zakończonych przed dniem 1 stycznia 2000 r., przechodzących do właściwości organów powiatów i samorządów województw, przejmują starostowie i marszałkowie województw, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, z tym że:

- 1/ wszystkie czynności podjęte w postępowaniu przed dniem 1 stycznia 2000 r., a także decyzje administracyjne, pozostają w mocy,
- 2/ odwołania od decyzji wydanych w pierwszej instancji przez dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy przed dniem 1 stycznia 2000 r., w tym w sprawach przechodzących do właściwości starostów, rozpatruje, prezes Krajowego Urzędu Pracy,
- 3/ odwołania do decyzji wydanych przez kierowników powiatowych urzędów pracy przed dniem 1 stycznia 2000 r. w sprawach przechodzących do właściwości starostów, rozpatruje wojewoda.

Art.19 d. Stosunki pracy z dyrektorami wojewódzkich urzędów pracy i ich zastępcami oraz kierownikami powiatowych urzędów pracy i ich zastępcami – wygasają z dniem 30 czerwca 2000 r. Przepisy art.57 i 58 stosuje się odpowiednio.

Art.19 e.1. Z dniem 1 stycznia 2000 r. znosi się komisje dyscyplinarne I i II instancji, działające na podstawie przepisów o pracownikach urzędów powiatowych, powołane do orzekania w sprawach dyscyplinarnych pracowników powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy oraz kierowników powiatowych urzędów pracy i ich zastępców, a także dyrektorów powiatowych urzędów pracy i ich zastępców.

2. Wszystkie czynności podjęte w postępowaniu przed dniem 1 stycznia 2000 r., a także orzeczenia komisji, o których mowa w ust.1, pozostają w mocy.

3. Odwołania od orzeczeń wydanych przed dniem 1 stycznia 2000 r. przez komisje I instancji działające w wojewódzkich urzędach pracy, rozpatruje Prezes Krajowego Urzędu Pracy.

4. Z dniem 1 stycznia 2000 r. komisje dyscyplinarne działające odpowiednio przy staroście lub marszałku województwa przejmą postępowania dyscyplinarne wszczęte przed tą datą przez komisje, o których mowa w ust.1.
5. Postanowienia ust.4 stosuje się odpowiednio do postępowań prowadzonych przez rzeczników dyscyplinarnych.

Art.19 f. Ilekroć w dotychczasowych przepisach jest mowa o dyrektorach wojewódzkich urzędów pracy oraz kierownikach powiatowych urzędów pracy należy przez to rozumieć odpowiednio marszałków województw oraz starostów.”;

3) w art.20:

a) ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z dniem 1 stycznia 2000 r. samorzady województw przejmują:

- 1/ komendy wojewódzkie Ochotniczych Hufców Pracy i ich jednostki organizacyjne,
- 2/ jednostki organizacyjne Komendy Głównej Ochotniczych Hufców Pracy znajdujące się na obszarze województwa.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2c w brzmieniu:

2a. W przypadkach określonych w ust. 2, przepisy niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio.

2b. W 2000 r. samorzady województw otrzymują dotacje celowe z budżetu państwa na finansowanie zadań własnych w zakresie działalności komend i jednostek, o których mowa w ust.2 i 2a.

2c. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i tryb udzielania dotacji celowych z budżetu państwa, o których mowa w ust.2c, z uwzględnieniem zadań Ochotniczych Hufców Pracy wykonywanych zgodnie z przepisami o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.”;

4) w art.23 skreśla się ust.6;

5) w art.49 ust.3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czasu, o którym mowa w ust.1 i 2, do zadań ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego należy:

- 1/ zakładanie i prowadzenie publicznych szkół artystycznych,
- 2/ udzielanie i cofanie zezwolenia na założenie szkoły artystycznej przez osobę prawną lub fizyczną oraz udzielanie dotacji tym szkołom,

3/ prowadzenie ewidencji niepublicznych szkół artystycznych, nadawanie tym szkołom uprawnień szkoły publicznej oraz udzielanie im dotacji.”;

6) art. 69 otrzymuje brzmienie:

Art.69.1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przekazuje samorządom województw nieodpłatnie własność akcji i udziałów należących do Skarbu Państwa w agencjach rozwoju regionalnego.

2. Rada Ministrów, określi w drodze rozporządzenia, wykaz agencji podlegających przekazaniu oraz samorządów województw właściwych do przejęcia własności akcji i udziałów należących do Skarbu Państwa, z tym, że przez agencje rozwoju regionalnego rozumie się spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne, które wykonują zadania związane z zadaniami samorządu województwa na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego.

3. Z dniem 1 stycznia 1999 r. marszałek województwa przejmuje zadania i kompetencje przewidziane dla fundatora w statutach fundacji, których fundatorem jest Skarb Państwa, ustanowionych przez dotychczasowych wojewodów.”;

7) w art.96 w ust.1:

a/ w zdaniu wstępnym po wyrazach „właściwości organów” dodaje się wyrazy „gmin”, a po wyrazie „przejmują” dodaje się wyrazy „wójtowie”;

b/ w pkt 3 po wyrazie „właściwości” dodaje się wyrazy „gmin i”.

Art.58

W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz.1014 oraz z 1999 r. Nr 38, poz.360, Nr 49, poz.485 i Nr 70, poz.778) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art.32 w pkt 5 po wyrazach "spraw wewnętrznych", dodaje się przecinek i wyrazy „Szefa Urzędu Ochrony Państwa”;
- 2) w art.69 w ust.4 w pkt 1 lit.d wyraz „oraz” zastępuje się wyrazami „w tym”;
- 3) w art.71 w ust.1 po wyrazach „publicznych” dodaje się przecinek i wyrazy „w tym fundacje i stowarzyszenia”;
- 4) w art.96 w ust.2 wyrazy „jakiegokolwiek podziałce klasyfikacji wydatków ujętej” zastępuje się wyrazami „w jakimkolwiek rozdziale klasyfikacji wydatków ujętym”;
- 5) w art. 112 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5/ wolnych środków, jako nadwyżki środków pieniężnych na rachunku bieżącym budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikającej z rozliczeń kredytów i pożyczek z lat ubiegłych.";

6) art. 200 otrzymuje brzmienie:

„Art.200. Jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Ministrowi Obrony Narodowej oraz Szefowi Urzędu Ochrony Państwa dostosowują w terminie do dnia 1 stycznia 2001 r. obowiązujące w nich zasady rachunkowości do postanowień art.14.

Art. 59

W ustawie z dnia 8 stycznia 1999 r. Przepisy wprowadzające reformę ustroju szkolnego (Dz. U. Nr 12, poz. 96) w art. 12:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Niepubliczne przedszkola i szkoły, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, otrzymują dotacje w wysokości i na zasadach określonych w art. 90 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do dnia 31 grudnia 2000 r. niepubliczne szkoły artystyczne o uprawnieniach szkół publicznych otrzymują, a niepubliczne szkoły artystyczne nie posiadające uprawnień szkół publicznych mogą otrzymywać dotacje od ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Dotacje dla niepublicznych szkół artystycznych o uprawnieniach szkół publicznych przysługują w wysokości 50% wydatków bieżących ponoszonych w publicznych szkołach artystycznych tego samego typu w przeliczeniu na jednego ucznia.”;

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu :

„4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady udzielania dotacji, o których mowa w ust. 3.”

Art.60

W ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz.95) w art.25 po ust. 3 dodaje się ust.3a w brzmieniu:

„3a. Materiały geodezyjne i kartograficzne, zawierające informacje niejawne stanowiące tajemnice służbową, oznaczone klauzulą „poufne” mogą podlegać ochronie przez okres dłuższy niż określony w ust.3 pkt 1.”

Art.61

1. Z dniem wejścia w życie ustawy:
 - 1) kolejowe stacje sanitarno-epidemiologiczne wchodzą w skład wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych,
 - 2) wygasają akty powołania kolejowych inspektorów sanitarnych.
 - 3) pracownicy kolejowych stacji sanitarno-epidemiologicznych stają się pracownikami właściwych wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych,
 - 4) budynki, urządzenia oraz inne składniki mienia będące we władaniu kolejowych stacji sanitarno-epidemiologicznych, przechodzą we władanie wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych, na zasadach dotychczasowych,
 - 5) wojewódzkie stacje sanitarno-epidemiologiczne przejmują zobowiązania i należności kolejowych stacji sanitarno-epidemiologicznych.
2. Postępowania w sprawach indywidualnych wszczętych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy przez kolejowych inspektorów sanitarnych przejmują wojewódzcy inspektorzy sanitarni.
3. Odwołania od decyzji wydanych w pierwszej instancji przed dniem wejścia w życie ustawy przez kolejowych inspektorów sanitarnych rozpatruje wojewódzki inspektor sanitarny.

Art.62

Z dniem wejścia w życie ustawy tracą moc akty powołania konsultantów regionalnych wydane na podstawie dotychczasowych przepisów ustawy, o której mowa w art.28

Art. 63

Postępowania dyscyplinarne toczące się przed dotychczasowymi: Odwoławczą Komisją Dyscyplinarną przy Komendancie Głównym Państwowej Straży Pożarnej i Odwoławczą Komisją Dyscyplinarną przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji, nie zakończone do dnia 31 grudnia 1999 r., toczą się nadal według przepisów dotychczasowych. Z dniem zakończenia wszystkich toczących się postępowań ulegają rozwiązaniu Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Komendancie

Art. 64

1. Istniejące w dniu 1 stycznia 2000 r. zespoły szkół, w skład których wchodzi gimnazjum i szkoła podstawowa, która zgodnie z decyzją organu prowadzącego ma podlegać stopniowej likwidacji – mogą funkcjonować do czasu pełnej likwidacji szkoły podstawowej, nie dłużej jednak niż do dnia 31 sierpnia 2005 r.
2. W przypadku braku możliwości zorganizowania gimnazjum w budynku jednej szkoły, poszczególne oddziały gimnazjum do dnia 31 sierpnia 2002 r. mogą mieścić się w budynkach kilku szkół pod warunkiem, że znajdują się w tej samej miejscowości.

Art. 65

1. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy publiczne domy dziecka, rodzinne domy dziecka, pogotowia opiekuńcze, ogniska wychowawcze, świetlice lub kluby środowiskowe, młodzieżowe ośrodki socjoterapii oraz placówki resocjalizacyjne – młodzieżowe ośrodki wychowawcze, a także odpowiednie niepubliczne placówki opiekuńczo – wychowawcze, z zastrzeżeniem ust. 3, stają się placówkami opiekuńczo – wychowawczymi w rozumieniu ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej.
2. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy publiczne specjalne ośrodki szkolno – wychowawcze oraz odpowiednie niepubliczne placówki opiekuńczo – wychowawcze, stają się placówkami, o których mowa w art. 2 pkt 5, a publiczne bursy szkolne i domy wczasów dziecięcych oraz odpowiednie niepubliczne placówki opiekuńczo – wychowawcze – placówkami, o których mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.
3. Niepubliczne placówki opiekuńczo – wychowawcze i resocjalizacyjne utworzone i wpisane do ewidencji na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty przed dniem 1 stycznia 2000 r. – działają do dnia 31 grudnia 2004 r. zgodnie z przepisami tej ustawy dotyczącymi wpisywania i wykreślenia z ewidencji placówek

- niepublicznych. Po tym terminie starosta może zawrzeć z osobą prowadzącą placówkę umowę, o której mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej. Strony mogą uzgodnić wcześniejsze zawarcie tej umowy.
4. Od dnia 1 stycznia 2000 r. placówki, o których mowa w ust.3, otrzymują dotację z budżetu powiatu w wysokości nie niższej niż 50% średnich wydatków bieżących ponoszonych w województwie na jednego wychowanka przez tego samego typu placówki publiczne, z zastrzeżeniem ust. 5.
 5. Od dnia 1 stycznia 2001 r. do finansowania niepublicznych placówek opiekuńczo – wychowawczych stosuje się przepis art. 33n ust. 6 i 7 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej.
 6. Istniejącym przed dniem wejścia w życie ustawy niepublicznym ośrodkom adopcyjno – opiekuńczym, powiat właściwy ze względu na położenie ośrodka udziela dotacji w wysokości nie niższej niż 50% wydatków ponoszonych przez publiczny ośrodek adopcyjno – opiekuńczy, w przeliczeniu na jedną prowadzoną sprawę.
 7. Od dnia 1 stycznia 2001 r. powiat właściwy ze względu na położenie ośrodka, o którym mowa w ust.6, może zawrzeć umowę w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej.
 8. Ilekroć w przepisach ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1995 r. Nr 89, poz. 443 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668) używa się określenia „zakład wychowawczy, placówka oświatowo – wychowawcza, placówka pogotowia opiekuńczego” – rozumie się przez to placówkę opiekuńczo – wychowawczą działającą na podstawie przepisów o pomocy społecznej.

Art.66

1. W postępowaniach administracyjnych i sądowych w których stroną jest Skarb Państwa, wynikających z działalności państwowych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, które:
 - 1) przed dniem 1 stycznia 1999 r. uzyskały osobowość prawną lub zostały zlikwidowane, albo
 - 2) z dniem 1 stycznia 1999 r. zostały przejęte przez jednostkę samorządu terytorialnego,

- Skarb Państwa reprezentuje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę jednostki, z zastrzeżeniem ust.2.

2. W postępowaniach, o których mowa w ust.1, wynikających z działalności jednostek organizacyjnych wymienionych w tym ustępie, które do dnia przekształcenia, likwidacji lub przejęcia przez jednostkę samorządu terytorialnego były jednostkami podległymi terenowym organom administracji rządowej ogólnej lub specjalnej, Skarb Państwa reprezentują właściwe ze względu na siedzibę jednostki organy administracji rządowej zespolonej lub niezespolonej, utworzone w wyniku przejęcia, przekształcenia lub zniesienia organów administracji ogólnej lub specjalnej, albo których zakres zadań obejmuje zadania przejętych, przekształconych lub zniesionych organów administracji rządowej.

Art.67

1. W postępowaniach administracyjnych i sądowych wynikających z wykonywania przez jednostki samorządu terytorialnego zadań z zakresu administracji rządowej określonych przez ustawy lub powierzonych w drodze porozumienia, Skarb Państwa reprezentują jednostki samorządu terytorialnego wykonujące te zadania.
2. Przepis ust.1 stosuje się również w postępowaniach wynikających z wykonywania zadań wymienionych w tym ustępie, które do dnia 31 grudnia 1998 r. były wykonywane przez organy administracji rządowej.

Art.68

1. Organy administracji rządowej, o których mowa w art. 66 mogą powierzać, w drodze porozumienia, jednostkom samorządu terytorialnego oraz innym samorządowym osobom prawnym, reprezentowanie Skarbu Państwa w sprawach wymienionych w tym artykule.
2. Do porozumienia, o którym mowa w ust.1 nie stosuje się przepisów art.33 i 34 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie, ani przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych.
3. Prowadzenie przez samorządowe osoby prawne spraw, o których mowa w ust.1, nie stanowi działalności gospodarczej tych osób.

Art.69

Organy reprezentujące Skarb Państwa, o których mowa w art.66 i art.67, mogą ustanawiać pełnomocników spośród adwokatów i radców prawnych bez zachowania trybu określonego w ustawie z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych.

Art.70

Państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne obowiązane są niezwłocznie przekazywać organom, o których mowa w art.66 i art.67 oraz ich pełnomocnikom, na ich żądanie, znajdujące się w posiadaniu tych jednostek dokumenty i informacje niezbędne dla ochrony interesów Skarbu Państwa, z uwzględnieniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art.71

Do dotacji przekazywanych jednostkom samorządu terytorialnego w latach 1999-2000 na:

- 1) realizację zadań wynikających z Oświęcimskiego Strategicznego Programu Rządowego,
 - 2) dofinansowanie inwestycji samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, realizowanych w 1998 r. przez ministrów i wojewodów
- nie stosuje się ograniczeń określonych w art.44 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2000 (Dz.U. Nr 150, poz. 983 i Nr 162, poz.1119).

Art.72

Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie upoważnień zmienianych tą ustawą, zachowują moc do dnia 30 czerwca 2000 r.

Art. 73

Umowy dzierżawy obwodów łowieckich zawarte do dnia 31 grudnia 1998 r. przez wojewodów pozostają w mocy do końca okresu na jaki zostały zawarte, z tym że wydzierżawiającym staje się starosta.

Art. 74

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r. z wyjątkiem:

- 1/ art. 23 pkt 13 w zakresie dotyczącym art. 33n ust. 6 i 7 ustawy wymienionej w art. 23 oraz art. 23 pkt 26, art.30 pkt 1 i art.34 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.,
- 2/ art. 64 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 września 2000 r.,
- 3/ art.58 pkt 4 i art. 66 – 70, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
- 4/ art.71, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1999 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zawiera przede wszystkim zmiany w ustawach, w których ujawniły się luki, niespójności bądź sprzeczności. W pracach nad projektem wykorzystano wnioski zgłaszane przez wojewodów, jednostki samorządu terytorialnego, a także poszczególne resorty.

- do art. 1. Zmieniony przepis nie wskazywał, jaki organ jest właściwy do przewozu zwłok osób zmarłych lub zabitych w miejscach publicznych, co rodziło spory kompetencyjne. Niezbędne jest zatem przypisanie tego zadania określonej jednostce samorządu terytorialnego. Najbardziej zasadne jest przypisanie tego zadania samorządowi powiatowemu.
- do art.2 W ustawach ustrojowych (art.39 ust.5 ustawy o samorządzie gminnym, art.38 ust.3 ustawy o samorządzie powiatowym, art.46 ust.3 ustawy o samorządzie województwa) przyjęto ogólną zasadę, że od decyzji w indywidualnej sprawie z zakresu administracji publicznej wydanej w pierwszej instancji przez organ samorządu terytorialnego odwołanie przysługuje do samorządowego kolegium odwoławczego, chyba że przepis szczególny wskazuje inny organ. Propozycje zmian w przepisach K.p.a. mają na celu przeniesienie tych ustaleń z ustaw ustrojowych do postępowania administracyjnego, bez czego w niektórych przypadkach mogą powstawać wątpliwości co do drogi odwoławczej.
- do art.3. Nowelizowany przepis nie uwzględniał dotychczas faktu powstania nowych jednostek samorządu terytorialnego bezzasadnie ograniczając wobec tych jednostek zwolnienie od opłat sądowych.
- do art.4. Proponowane zmiany ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP mają na celu wyeliminowanie niekorzystnych zjawisk, które wystąpiły w czasie poboru w 1999 r. w zakresie jego organizacji i finansowania oraz usunięcie luk prawnych i sprzeczności znacznie utrudniających stosowanie prawa.
przechodząc do szczegółowych rozwiązań proponuje się:
1) Przyznanie lekarzom wchodzącym w skład komisji lekarskich oraz pracownikom średniego personelu medycznego

(wyznaczonym do pomocy powiatowym komisjom lekarskim) prawa do zwolnienia od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w macierzystym zakładzie pracy w czasie godzin pracy zawodowej. Przewiduje się pozostawienie niewielkiego wynagrodzenia dodatkowego (jak dotychczas) osobom wchodzącym w skład komisji określających stopień zdolności poborowych do służby wojskowej oraz dla średniego personelu medycznego, które stanowiłoby zachętę do udziału w pracach komisji,

- 2) przyjęcie, że wojewodowie zlecają zakładom opieki zdrowotnej przeprowadzenie, dla potrzeb powiatowych i wojewódzkich komisji lekarskich, badań specjalistycznych (w tym psychologicznych) i obserwacji szpitalnej poborowych oraz pokrywają koszty tych badań,
- 3) utrzymanie jako zasady, że wszystkie wydatki związane z poborem pokrywane są z budżetów wojewodów z Działu 91 – Administracja państwowa, w tym na refundowanie zakładom opieki zdrowotnej wynagrodzeń wypłaconych lekarzom wchodzącym w skład powiatowych i wojewódzkich komisji lekarskich oraz wypłaconych pracownikom średniego personelu medycznego, uczestniczącym w pracach komisji w godzinach pracy zawodowej, a także kosztów badań specjalistycznych i obserwacji szpitalnej poborowych.

Proponowane zmiany dostosowawcze do nowych rozwiązań prawno – organizacyjnych funkcjonowania administracji publicznej i służby zdrowia wpłyną na prawidłowe przygotowanie poboru w następnych latach i pozwolą na właściwe zaplanowanie przez wojewodów wydatków na jego przeprowadzenie.

Nowelizacja ustawy nie spowoduje istotnego wzrostu kosztów przeprowadzenia poboru, a jedynie przenosi ciężar ich pokrywania na wojewodów. W latach ubiegłych koszty badań specjalistycznych poborowych oraz wynagrodzenia lekarzy i średniego personelu medycznego w miejscu pracy ponosiła służba zdrowia (koszty te nie były liczone przez organizatorów poboru – wojewodów).

Skutkiem bezpośrednim wejścia w życie noweli ustawy będzie konieczność zapewnienia w budżetach wojewodów dodatkowo środków

finansowych, które w skali kraju szacuje się (bez uwzględnienia stopy inflacji) na sumę 16. 585. 200 zł. W tym:

- na refundację wynagrodzeń lekarzy 8. 197. 200 zł,
- na refundację wynagrodzeń średniego personelu medycznego 2. 388. 000 zł,
- na badania specjalistyczne poborowych 6. 000. 000 zł.

do art. 5. W ustawie Prawo Wodne proponuje się :

- wprowadzenie zasady, że organem wyższego stopnia wobec starosty w sprawach z zakresu administracji rządowej dotyczących gospodarki wodnej, jest wojewoda,
- sprecyzowanie zakresu podmiotów, do zadań których należy ochrona przed powodzią,
- upoważnienie starosty do nakazywania usunięcia drzew i krzewów na obszarze między wałem przeciwpowodziowym a korytem rzeki,
- ustalenie, że zadania melioracji wodnych wykonywane na koszt państwa są zadaniami samorządu województwa z zakresu administracji rządowej; analogicznie proponuje się ustalić zadanie udzielania pomocy spółkom wodnym,
- przenieść nadzór nad spółkami wodnymi, których działalność nie wymaga pozwolenia wodnoprawnego do kompetencji wójta, burmistrza (prezydenta miasta), a nad związkami spółek wodnych do kompetencji marszałka województwa.

do art. 6. Zmiany w ustawie o odznakach i mundurach dostosowują jej przepisy do wymogów Konstytucji RP oraz nowej organizacji administracji publicznej.

- do art. 7.
- 1) Zmiana precyzuje formę aktu wykonawczego.
 - 2) Przepis art. 68 ust. 5 określa organy właściwe do uzgodnień projektów budowlanych oraz wskazuje formę tego uzgodnienia (decyzje).
 - 3) Zmiany mają częściowo charakter redakcyjny. Z kręgu podmiotów, które mogą być zobowiązane do przedstawienia oceny oddziaływania instytucji lub obiektu na środowisko, wyłączono inwestorów.
 - 4) Zmiana ust. 1 zmierza do uwzględnienia przepisów ustawy Prawo geologiczne i górnicze, która definiuje pojęcie terenu górniczego będącego przestrzenią objętą przewidywanymi wpływami robót górniczych. Przedsiębiorcy górniczy nie posiadają tytułu prawnego do całego obszaru będącego terenem górniczym, a jedynie do obszaru, na którym jest

zlokalizowany zakład górniczy. Natomiast w ust. 3 wskazuje się jako właściwą formę tworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – rozporządzenie wojewody.

5) Wojewoda od 1. 01. 1999 r. nie jest organem właściwym w sprawach opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska i wprowadzenie w nim zmian; w związku z tym, że opłaty te wnoszone są na rachunek urzędu marszałkowskiego, o ewentualnym odstąpieniu od pobrania opłaty powinien decydować marszałek województwa.

do art.8. Zmiana przepisów art.23 Karty Nauczyciela wynika z konieczności zapewnienia luki prawnej, jaka powstała w związku z likwidacją z dniem 1 września 1997 r. komisji do spraw inwalidztwa i zatrudnienia. Lekarz orzecznik nie przejął wszystkich zadań jakie realizowały ww. komisje, orzekających m.in. o trwałej niezdolności nauczyciela w pełnym wymiarze czasu pracy.

Lekarz orzecznik wydaje orzeczenia wyłącznie w zakresie spraw rentowych i emerytalnych.

Proponowana zmiana nie wprowadza dodatkowych zadań dla lekarzy przeprowadzających badania profilaktyczne.

Dla celów przewidzianych w ustawie – Karta Nauczyciela zostaną wykorzystane wydawane przez lekarzy zaświadczenia o zdolności bądź niezdolności do wykonywania pracy.

Zmiana art.53 jest konieczna, gdyż w limitach wydatków zaplanowanych na 2000 r. dla działu 79 – oświata i wychowanie w rezerwach celowych zostały przewidziane środki na sfinansowanie odpisów na ZFŚS dla nauczycieli emerytów i rencistów. Brak jednak było stosownych przepisów umożliwiających przekazanie środków z tej rezerwy do jednostek samorządu terytorialnego.

do art.9. Zmiany dostosowują nazwy właściwych ministrów do nazw wprowadzonych ustawą z 4.09.1997 r. o działach administracji rządowej.

Skreślenie przepisów zawartych w art.8 ust.3 pkt 2 – dotyczących kwalifikowania ceny obiektów i robót budowlanych jako rażąco wysokiej oraz w art.13 ust.3 – dotyczących wprowadzenia okresowych maksymalnych wskaźników cen umownych i regulowanych na obiekty i roboty budowlane - stanowi konsekwencję ich uznania za zbędne w warunkach gospodarki rynkowej.

Z analogicznych powodów skreślono ust. 2 w art. 7, zawierający upoważnienie do określenia towarów objętych wykazem cen urzędowych, na które w rozliczeniach eksportowych i importowych stosuje się ceny urzędowe.

do art.10. Zmiana zmierza do przeniesienia kompetencji w zakresie prowadzenia postępowania scaleniowego i wymiennego z poziomu gminy na poziom powiatu

do art.11. Zmiana jest związana z przekazaniem placówek opiekuńczo – wychowawczych do systemu pomocy społecznej.

do art. 12. Wydatki na leczenie odwykowe w publicznych zakładach opieki zdrowotnej uwzględnione są w składkach na ubezpieczenie zdrowotne. W związku wprowadzeniem powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, leczenie osób uzależnionych od alkoholu w publicznych ZOZ-ach finansowane jest przez Kasy Chorych z wpływów pochodzących ze składek na ubezpieczenie zdrowotne. Tylko świadczenia zdrowotne udzielane w tym zakresie na rzecz osób nie posiadających uprawnień z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego finansowane są zgodnie z art.165 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, z budżetu państwa.

W tej sytuacji, przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie są spójne z ustawą o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym. Proponuje się zatem wprowadzenie zmiany w art.11 ust.1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zgodnie z którą, na realizację Narodowego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania problemów Alkoholowych ponoszone byłyby z budżetu państwa wydatki do wysokości 1% podatku akcyzowego od wyrobów alkoholowych, albowiem jak już wcześniej wspomniano, leczenie odwykowe w publicznych ZOZ-ach nie jest finansowane z tych środków, lecz przez Kasy Chorych.

Również w ust.2 niezbędne jest wykreślenie „leczenia odwykowego i jego rozwoju” jako zadania finansowanego z budżetu państwa w ramach realizacji Narodowego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

do art. 13. Realizacja projektowanej organizacji koordynacji rozkładów jazdy pozwoli na czytelne rozdzielenie kompetencji właściwych urzędów oraz uniknięcie nieporozumień pomiędzy

urzędami w zakresie organizacji transportu zbiorowego. Jednocześnie wprowadzenie proponowanego zapisu nie będzie miało skutków dla budżetu państwa ze względu na charakter przyjętego zapisu. Proponowane zmiany uwzględniają również postulaty zgłaszane przez jednostki samorządu terytorialnego odpowiedzialne za prowadzenie koordynacji rozkładów jazdy.

Projektowana zmiana art. 33a ust. 4 pkt 3 ustawy – Prawo przewozowe ma na celu dostosowanie trybu postępowania organów kontrolnych przewoźnika do przepisów art. 304 kpk, zgodnie z którymi, zatrzymany dokument stanowiący dowód rzeczowy przestępstwa, powinien być niezwłocznie przekazany prokuratorowi lub Policji. Dotychczasowa regulacja, przewidująca przekazanie sfałszowanego dokumentu jego wystawcy powodowała niekiedy znaczne opóźnienia w postępowaniu prowadzonym przez organy ścigania.

do art.14. W treści ustawy proponuje się wprowadzenie zmian z uwagi na fakt, że nie ma uzasadnienia zarówno ekonomicznego jak i merytorycznego do utrzymania w strukturze inspekcji sanitarnej kolejowych inspektorów sanitarnych. Z tych względów zawarto odpowiednie zapisy w treści ustawy.

Jeżeli wyodrębnienie portowych inspektoratów znajduje uzasadnienie w specyfice ich zadań, to w przypadku kolejowych inspektorów jest to wyodrębnienie wyłącznie ze względu na obszar działania (tereny kolejowe) przy tożsamości ich zadań z zadaniami wojewódzkich i powiatowych inspektorów sanitarnych. (vide – rozporządzenie Ministra Komunikacji oraz Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 4 lipca 1986 r. określające zadania byłych organów kolejowych służby zdrowia).

Dotychczasowe brzmienie art.12c nakazywało przejmowanie uprawnień organu pierwszej instancji przez wojewódzkiego inspektora sanitarnego w sprawach, w których przedmiot kontroli znajduje się we władaniu powiatu lub w których stroną są organy powiatu albo jednostki im podlegające. Wykonywanie tych zadań, biorąc pod uwagę liczbę powiatowych jednostek organizacyjnych, przekracza możliwość wojewódzkiego inspektora, a ponadto zasadność tego rozwiązania jest wątpliwa m.in. w kontekście art.10 ust.5 ww. ustawy.

Przywrócono natomiast (art.33a) uprawnienia inspektora sanitarnego wyższego stopnia do podejmowania, w

uzasadnionych wypadkach, zadań należących do zakresu inspektora niższego stopnia.

do art.15. Zmiana kategorii drogi i zaliczenie drogi do innej kategorii powinno następować do końca trzeciego kwartału, z mocą od początku roku budżetowego, ze względu na to, że zmiana taka w trakcie roku budżetowego powoduje przerzucenie na inną jednostkę utrzymania drogi bez możliwości przekazania odpowiednich środków.

Nowy ust. 3a w art. 19 jest konsekwencją zapisu wprowadzonego w ustawie kompetencyjnej a stwierdzającego, że koncesjonariusz pełni funkcję zarządcy autostrady płatnej na warunkach określonych w umowie koncesyjnej. Zadania zarządcy można określić w umowie koncesyjnej, oprócz wydawania decyzji administracyjnych przez koncesjonariusza.

Proponowany zapis wskazuje Ministra właściwego do spraw transportu jako organ wydający zgodę na zajęcie pasa drogowego autostrady płatnej.

Pas drogowy powinien mieć jednego gospodarza, który zgodnie z art. 19 jest zarządcą drogi. Art. 20 pkt 16, który wyłącza z gestii zarządcy drogi utrzymanie zieleni w pasie drogowym w obszarze zabudowanym nie wskazuje jednocześnie, do kogo te obowiązki należą.

Z dotychczasowego brzmienia art. 21 ust. 1 wynikało, że organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego może tworzyć samorządowe jednostki organizacyjne, co w ustawach ustrojowych zostało zastrzeżone do kompetencji organów stanowiących jednostki samorządu. Nowelizacja ustawy usuwa tę sprzeczność.

Przepis art. 41 ust. 1 w nowym brzmieniu będzie stanowił podstawę do wydania rozporządzenia określającego sieć dróg krajowych i wojewódzkich o podwyższonej nośności.

do art. 16. W art. 25 dodaje się uprawnienie organu nadzorującego do przeglądania w lokalu stowarzyszenia, w obecności przedstawicieli władz stowarzyszenia, dokumentów związanych z jego działalnością oraz sporządzania z nich notatek, odpisów, wyciągów, kopii, itp. Zamieszczenie tego przepisu jest niezbędne do prawidłowej realizacji dalszych przepisów ustawy, określonych w art.26, 28,29,30 i 31, uprawniających organ nadzorujący, którym aktualnie w odniesieniu dla

przeważającej części stowarzyszeń jest starosta (oprócz stowarzyszeń komunalnych) do podejmowania prawem przewidzianych środków w przypadkach stwierdzenia, że działalność stowarzyszenia narusza przepisy prawa lub statutu. Dotychczasowe uregulowania ustawowe nie dają praktycznie żadnych możliwości sprawdzenia, czy rzeczywiście działalność stowarzyszenia nie jest zgodna z prawem.

do art.17. W związku z pracami Rządu nad dostosowaniem obowiązujących aktów prawnych do potrzeb wdrażanej reformy ustrojowej Państwa, oraz zapewnienia jej pożądaných efektów Główny Urząd Geodezji i Kartografii dokonał szczegółowej i wnikliwej analizy obowiązujących przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. Nr 30, poz.163, z póź. zm.).

W oparciu o dotychczasową praktykę i doświadczenia w stosowaniu ustawy oraz po zasięgnięciu opinii wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego opracowane zostały propozycje niezbędnych zmian w wyżej wymienionej ustawie.

Dotychczasowe brzmienie ustawy zawiera lukę w zakresie określenia usytuowania wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego. Proponuje się usytuowanie tego inspektora w urzędzie wojewódzkim i nie tworzenie odrębnej jednostki organizacyjnej stanowiącej jego aparat pomocniczy.

Inne zmiany zmierzają m.in. do:

- a) usunięcia oczywistych błędów istniejących w tekście ustawy,
- b) przypisania organom samorządu województwa zadań w zakresie monitorowania i programowania prac geodezyjno-urzędzeniowych oraz prac klasyfikacyjnych w województwie.
- c) wyodrębnienia w zakresie prowadzenia ewidencji gruntów i budynków oraz gleboznawczej klasyfikacji gruntów 2-ch etapów, a mianowicie:
 - prowadzenie postępowania administracyjnego, a więc wszczynanie postępowań, podejmowanie stosownych postanowień w toku postępowania oraz decyzji kończącej postępowanie, która zatwierdza sporządzoną w toku postępowania dokumentację techniczną,
 - prac technicznych wykonywanych w terenie w okresie wielu miesięcy, a nawet lat, oraz sporządzenie stosownej

dokumentacji specjalistycznej, która jest zatwierdzana w postępowaniu administracyjnym,

Wprowadzenie tych zmian jest konieczne ze względu na zapewnienie prawidłowego i bezkolizyjnego wdrażania reformy administracji publicznej. Zmiany te mają na celu usunięcie niejasności, sprzeczności i luk w ustawie, które utrudniają stosowanie jej w praktyce.

Wprowadzone zmiany nie wywołują skutków finansowych dla budżetu.

- do art.18. Zmiana ma charakter porządkowy.
- do art.19. Zmiany dostosowują zasady stanowienia przez gminę aktów prawa miejscowego do wymogów Konstytucji oraz rozwiązań zawartych w innych ustawach samorządowych. Ponadto uzupełniono ustawę o zapisy dotyczące współpracy zagranicznej gminy.
- do art.20. Dotychczasowe brzmienie art.1 powoduje wątpliwości, czy pracownicy samorządowych jednostek organizacyjnych, których prawa i obowiązki określają przepisy szczególnie podlegają nadal tym przepisom, czy też stosuje się do nich ustawę o pracownikach samorządowych. W celu uniknięcia kolizji przepisów tej ustawy z przepisami innych ustaw określających w szczególności sposób prawa i obowiązki pracowników niektórych samorządowych jednostek organizacyjnych, proponuje się dodanie w ustawie o pracownikach samorządowych art.1a w sposób jednoznaczny wyłączającego stosowanie jej przepisów do grup zawodowych posiadających odrębne regulacje ustawowe (np. nauczyciele – ustawa z 26.01.1982 r. Karta Nauczyciela, pracownicy instytucji kultury – ustawa z 25.10.1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej etc.).
- do art.21. Analiza ustawy Prawo o zgromadzeniach wykazała, że jej postanowienie zawarte w art.13 wymaga weryfikacji. Powstała zatem konieczność dokonania poprawek w ustawie w celu dostosowania jej unormowań do zmian wynikających z aktualnie obowiązujących przepisów prawa, regulujących zasady i tryb postępowania administracyjnego. Przepis art.13 dostosowuje się do generalnych zasad postępowania administracyjnego zawartych w ustawie Kodeks

postępowania administracyjnego i ustawie o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, poprzez eliminację niezgodnego z prawem „pośrednictwa” wojewody.

Art.35 ust.1 ustawy o NSA stanowi, że skargę wnosi się bezpośrednio do Sądu.

do art.22 Zmiana ustawy o granicy państwowej ma na celu dokończenie podporządkowania spraw związanych z utrzymywaniem przejść granicznych. W bieżącym roku ujawniła się luka prawna polegająca na braku wskazania właściwego organu zobowiązanego do utrzymania niektórych już istniejących i nowo tworzonych kategorii przejść granicznych. W umowach zawartych z naszymi sąsiadami uzgodniono tworzenie przejść granicznych. W umowach zawartych z naszymi sąsiadami uzgodniono tworzenie przejść granicznych przeznaczonych wyłącznie dla małego ruchu granicznego, punktów uproszczonego przekraczania granicy, przejść turystycznych, przejść granicznych na szlakach turystycznych przecinających granicę państwową, miejsc przekraczania granicy na szlakach turystycznych. Większość tych przejść granicznych funkcjonuje i jest utrzymywana przez wojewodów, dlatego proponuje się usankcjonowanie istniejącego stanu.

Proponowana zmiana nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu Państwa – utrzymanie istniejących przejść granicznych przeznaczonych wyłącznie dla małego ruchu granicznego, punktów uproszczonego przekraczania granicy, przejść turystycznych, przejść granicznych na szlakach turystycznych przecinających granicę państwową, obecnie finansowane jest z budżetu wojewody (dział – administracji państwowa, rozdział – budowa i utrzymanie drogowych przejść granicznych). Dalsze finansowanie przez wojewodów będzie odbywało się w ramach przyznanych limitów. Tworzenie nowych przejść granicznych zgodnie z umowami z naszymi sąsiadami jest finansowane z budżetu Państwa i przeznaczone na ten cel środki będą kierowane do budżetów właściwych terytorialnie wojewodów. Jednocześnie warto przypomnieć, iż zgodnie z umowami i porozumieniami w ww. przejściach nie przewiduje się tworzenia infrastruktury (np., w przejściach granicznych na szlakach turystycznych przecinających granicę państwową i w miejscach przekraczania granicy na szlakach turystycznych wymagane jest jedynie ich oznaczenie w formie tablic informacyjnych) lub jej ograniczenie do niezbędnego minimum.

do art.23. W zmianie ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 1998 r. Nr 64, poz.414, Nr 106, poz.668, Nr 117, poz.756, Nr 162, poz.1118 i 1126, oraz z 1999 r. Nr 20, poz.170) wprowadzono nowy art.24a regulujący zasady udzielania pomocy cudzoziemcom, którzy uzyskali status uchodźcy, ze względu na bardzo ogólny dotychczasowy zapis w art.11a określający zadania z zakresu administracji rządowej realizowane przez powiat – pomoc uchodźcom. W celu określenia szczegółowych zasad wysokości, form i zakresu pomocy przewidziano delegację dla Ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Ze względu na powszechne trudności interpretacyjne dotychczasowych zapisów art.27 oraz art.33 dokonano ich zmian polegających na uszczegółowieniu zapisów.

Istniejący stan prawny, po przeniesieniu zadań opieki nad dzieckiem z ustawy o systemie oświaty do ustawy o pomocy społecznej, nie stwarzał możliwości budowy spójnego systemu opieki nad dzieckiem w ramach pomocy społecznej, opartego na pracy z rodziną w środowisku prowadzonej przez specjalistów w zakresie pracy socjalnej i pracy z rodziną oraz na specjalistycznym poradnictwie rodzinnym, funkcjonującym w strukturach pomocy społecznej.

W związku z powyższym, w ustawie został wprowadzony rozdział regulujący system opieki i wychowania dzieci, pomoc rodzinie w pełnieniu funkcji opiekuńczo-wychowawczej oraz zasady organizacji i finansowania tego systemu. Zawiera on regulacje dotyczące wspierania rodziny naturalnej w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych poprzez poradnictwo, terapię rodzinną, pracę socjalną lub działania różnych specjalistów bezpośrednio w środowisku – w miejscu zamieszkania. Projekt ustawy przewiduje również wspieranie rodziny w różnych sytuacjach problemowych. W przypadku, gdy rodzina nie radzi sobie z wypełnianiem swoich obowiązków wobec dziecka przewiduje się różnorodne oddziaływania wspierające, a jeżeli one okażą się nieskuteczne, dziecku organizuje się zastępczą opiekę rodzinną, a w ostateczności opiekę w placówce opiekuńczo-wychowawczej. Zmiany w tym zakresie umożliwią budowę jednolitego, elastycznego, dostosowanego do współczesnych potrzeb, systemu wsparcia rodziny.

Wprowadza się również przepisy regulujące zasady organizowania i finansowania placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz sprawowanie nadzoru nad realizacją standardu opieki i wychowania w placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz jakością działania ośrodków lub zespołów pracy z rodziną.

Dostosowuje się przepisy ustawy o pomocy społecznej do ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz ustawy o ochronie danych osobowych.

Ze względu na konieczność uregulowania problemu zwolnień z opłat za pobyt w domu pomocy społecznej wprowadzono zmiany do przepisów art. 35 ustawy. Ze względu na to, iż domy pomocy społecznej są od 1 stycznia 1999 r. zadaniem powiatu, proponuje się, aby rada powiatu w drodze uchwały ustalała szczegółowe zasady ustalania opłat, zwolnienia z tych opłat, ustalania kosztów utrzymania w tych domach i tryb postępowania w tych sprawach, a nie tak jak dotychczas Minister Pracy i Polityki Socjalnej.

do art.24. W ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego wprowadzono zmiany w art.18 ust.1 oraz art.23 ust.3a.

Zmiana art.23 ust.3 precyzuje tryb przekazywania gminom środków na pomoc dla kombatantów.

Konieczność wprowadzenia nowego brzmienia art.18 ust.1 powołanej ustawy o kombatantach związana jest z brakiem spójności z zapisem art.19 tej ustawy, która reguluje zasady przyznawania pomocy pieniężnej na pokrycie zwiększonych kosztów środowiskowej opieki w miejscu zamieszkania kombatantom oraz osobom uprawnionym znajdującym się w trudnej sytuacji.

do art.25. Proponowana zmiana dostosowuje zasady powoływania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do zasad powoływania innych kierowników zespolonych służb, inspekcji i straży.

Zmiana art. 18a jest konieczna ze względu na przepis art. 87b ust. 4 ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska stanowiący, że środki z kar są gromadzone na wydzielonych rachunkach zarządów województw.

do art. 26 i 27

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., w art. 236 zobowiązała Radę Ministrów do przedstawienia Sejmowi projektów ustaw niezbędnych do jej stosowania. W szczególności są niezbędne zmiany dostosowujące obowiązujące prawo do zasad wyrażonych w Konstytucji w zakresie wolności i praw człowieka i obywatela. Analiza ustawy o Państwowej Straży Pożarnej wykazała, iż jej niektóre postanowienia wymagają weryfikacji pod tym względem.

Dotyczy to następujących przepisów:

1) związanych ze stosowaniem art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, unormowań

ograniczających wolności obywatelskie w czasie prowadzenia akcji ratowniczej (art. 21 ust. 2 i 3 ustawy),

2) przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny służby, w kontekście art. 66 ust. 1 Konstytucji RP (art. 29a ustawy),

3) regulacji postępowania dyscyplinarnego wobec strażaków Państwowej

Straży Pożarnej na gruncie prawa do sądu, wyrażonego w art. 45 ust. 1

Konstytucji RP (art. 124j ustawy).

Zaistniała także potrzeba zmiany niektórych upoważnień ustawowych oraz wprowadzenia kilku nowych upoważnień, w celu dostosowania do wymogów art. 92 Konstytucji. Ponadto, podczas analizy ustaw: o ochronie przeciwpożarowej i o Państwowej Straży Pożarnej, ujawniono szereg niedociągnięć wynikających z pośpiesznej nowelizacji tych ustaw, wprowadzonej ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668).

Powstała zatem konieczność dokonania poprawek w obu ustawach, w celu wyeliminowania popełnionych błędów oraz dostosowania niektórych unormowań do zmian wynikających z reformy ustrojowej.

W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej:

W pkt 1 proponuje się zmianę pojęcia "akcja ratownicza" na "działanie ratownicze" w definicji krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego, co ujednotoczy terminologię stosowaną w

ustawie o ochronie przeciwpożarowej. Ponadto wprowadzono poprawkę polegającą na uzupełnieniu definicji o organy administracji niezespólonej.

W pkt 2 wprowadza się nowe upoważnienie ustawowe, umożliwiające, włącznie z poprawkami do art. 10 ust. 1 pkt 5 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, realizowanie kształcenia zawodowego przez istniejące już szkoły podoficerów i ośrodki szkolenia. Pozwoli to na wpisanie systemu kształcenia pożarniczego w ogólnopolski system edukacji. Takie usytuowanie kształcenia pożarniczego pozwoli przyjąć powszechnie obowiązujące standardy i kryteria, co przyczyni się bezpośrednio do podniesienia jakości kształcenia. Zaproponowane zmiany są zbieżne z kierunkami reformy oświaty w zakresie kształcenia dorosłych dla potrzeb rynku pracy.

W pkt 3 proponuje się zmianę w art. 13, polegającą na rozdzieleniu upoważnienia, ze względu na to, że dotychczasowe upoważnienie dotyczy dwóch różnych, nie związanych ze sobą bezpośrednio dziedzin:

- warunków do prowadzenia działań ratowniczych, polegających na zapewnieniu odpowiedniego przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego i na

doprowadzeniu dróg pożarowych o określonych parametrach,

- zasad prowadzenia ratownictwa technicznego, chemicznego, ekologicznego i medycznego.

Proponowana nowa konstrukcja art. 13 umożliwi wydanie nowych rozporządzeń regulujących w sposób uporządkowany tematycznie zagadnienia z zakresu profilaktyki (drogi pożarowe i zaopatrzenie wodne) i z zakresu prowadzenia różnych form ratownictwa (ratownictwo medyczne, ekologiczne, techniczne, chemiczne oraz organizacja specjalizujących się w tych dziedzinach grup ratowniczych). Drugie z rozporządzeń określi szczegółowo zakres prowadzenia działań ratowniczych w poszczególnych jego rodzajach. Wymaga tego specyfika prowadzenia działań ratowniczych oraz konieczność specjalizacji w poszczególnych rodzajach ratownictwa. Możliwe będzie precyzyjne ustalenie zasad tworzenia i organizacji grup ratowniczych różnych specjalności takich jak grupy poszukiwawczo - ratownicze, wysokościowe, ratownictwa chemicznego, ekologicznego i inne. Dotychczas kwestię tę

regulowały między innymi Wytyczne Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej dotyczące organizacji grup poszukiwawczo - ratowniczych Państwowej Straży Pożarnej z kwietnia 1998 r. oraz regulaminy.

Problematyka funkcjonowania grup poszukiwawczo - ratowniczych staje się coraz bardziej istotna ze względu na stale rozwijającą się współpracę międzynarodowych służb ratowniczych oraz obowiązujące porozumienia i umowy międzynarodowe.

Polska jest członkiem INSARAG - Międzynarodowych Grup Doradczych ds. Poszukiwania i Ratownictwa działających w ramach OCHA ONZ - Biura ds. Koordynacji Spraw Humanitarnych. Grupy poszukiwawczo - ratownicze Państwowej Straży Pożarnej funkcjonują w strukturach INSARAG, zaś wytyczne Komendanta Głównego PSP są zgodne ze standardem ustalonym przez tę organizację. Z podanych wyżej przyczyn zapisy zawarte w wymienionych wytycznych powinny zostać umieszczone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Stały wzrost zagrożeń niebezpiecznymi substancjami chemicznymi związany z działalnością zakładów przemysłowych i transportu wymusza rozwój ratownictwa, w tym tworzenie specjalistycznych grup ratownictwa chemicznego i ekologicznego.

Również problematyka działalności innych specjalistycznych grup np. wysokościowych, powinna zostać ujęta w rozporządzeniu ze względu na specyfikę ich działania. Grupy te wykorzystujące m. in. śmigłowce, są wykorzystywane np. w sytuacji klęsk żywiołowych, dużych katastrof, gdy użycie innych środków jest nieskuteczne lub niemożliwe. Istotną kwestią jest jednoznaczne uregulowanie systemu dysponowania i finansowania udziału specjalistycznych grup w działaniach ratowniczych. Ze względu na wysokie koszty utrzymania, wyszkolenia i wyposażenia specjalistyczne grupy funkcjonują tylko w nielicznych komendach powiatowych PSP i zakładach pracy. W związku z powyższym niezbędne jest określenie zasad finansowania ich utrzymania i udziału w działaniach ratowniczych poza obszarem powiatu lub macierzystego zakładu, na terenie całego kraju, bez względu na formalne przyporządkowanie do konkretnej komendy powiatowej.

Wymienione grupy specjalistyczne będą włączone do odwołów operacyjnych krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego na poziomie wojewódzkim i centralnym (kraju).

Uregulowania wymaga też kwestia udziału w działaniach ratowniczych organizowanych i kierowanych przez PSP specjalistycznych grup ratowniczych należących do innych podmiotów. Dysponują one specjalistami i sprzętem, który może być przydatny w działaniach ratowniczych, natomiast z punktu widzenia ekonomii oraz częstotliwości wykorzystania nie jest uzasadnione usytuowanie ich w strukturach PSP.

Takimi specjalistycznymi grupami i sprzętem dysponują na przykład: Stacje Ratownictwa Chemicznego, Stacje Ratownictwa Górniczego, Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągów Naftowych, Polskie Górnictwo Gazowe, Polskie Ratownictwo Okrętowe, Nadwiślańskie Jednostki Wojskowe i inne.

W pkt 4 proponuje się uporządkowanie art. 14, poprzez przybliżenie funkcji i obszarów działania krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego. W szczególności określa się rodzaje zadań wykonywanych przez podmioty poszczególnych szczebli podziału terytorialnego państwa, poczynając od gminy, kończąc na władzach wojewódzkich i centralnych.

Zmiany te mają na celu dostosowanie funkcjonowania krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego do zasad, wymogów i reguł określonych w ustawach o administracji rządowej w województwie oraz o samorządzie powiatowym.

W pkt 5 dostosowuje się upoważnienie ustawowe z art. 20, do nowej definicji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, zawartej w art. 2 pkt 4.

W pkt 6 wprowadza się poprawkę redakcyjną, eliminującą nieporozumienia co do treści upoważnienia zawartego w art. 22 ust. 2.

Nowelizacja ustawy o ochronie przeciwpożarowej wprowadziła zmodyfikowaną definicję krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego oraz potrzebę ujednoczenia struktur jednostek ochrony przeciwpożarowej podczas prowadzenia działań ratowniczych. Wejście w życie nowej Konstytucji spowodowało także konieczność uregulowania wielu zagadnień w przepisach ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w sposób

odmienny niż dotychczas obowiązujące uregulowania Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.

Doświadczenia zebrane w okresie stosowania postanowień rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad kierowania i współdziałania jednostek ochrony przeciwpożarowej biorących udział w działaniu ratowniczym (Dz. U. Nr 52, poz. 244), wskazały potrzebę zmodyfikowania tego przepisu oraz zawarcia w jego treści bardziej precyzyjnych regulacji prawnych dotyczących między innymi:

- 1) ujednoczenia zasad organizacji działań ratowniczych i współdziałania jednostek biorących udział w działaniu ratowniczym,
- 2) określenia strażaków uprawnionych do kierowania działaniem ratowniczym,
- 3) uregulowania obowiązków kierującego działaniem ratowniczym, w tym zasad przekazania kierowania działaniem ratowniczym i sporządzania dokumentacji.

W pkt 7 proponuje się dodanie nowego zadania gminy, w postaci ponoszenia kosztów okresowych badań lekarskich o których mowa w art. 28 ust. 6, członków ochotniczych straży pożarnych biorących bezpośredni udział w działaniach ratowniczych. Zgodnie z art. 28 ust. 6, członkowie ochotniczych straży pożarnych biorący bezpośredni udział w działaniach ratowniczych mają prawo do okresowych bezpłatnych badań lekarskich. Z uwagi na dokonane zmiany w funkcjonowaniu służby zdrowia, uprawnienia te nie mogą być obecnie konsumowane.

W świetle powyższego oraz mając na uwadze zapis art. 32 ust. 2 i 3, z którego wynika, że koszty wyposażenia, utrzymania i wyszkolenia ochotniczych straży pożarnych ponosi gmina, zaproponowano powyższą zmianę.

W skali ogólnopństwowej średnie roczne koszty tych badań wynoszą ok. 8 700 tys. zł., według symulacyjnych wyliczeń przyjmujących dane:

- 1) koszty badań psychotechnicznych kierowców: ok. 70 zł,
- 2) koszty badań okresowych: ok. 100 zł,
- 3) liczba jednostek ochotniczych straży pożarnych: ok. 18 700, w tym ok. 2 620 włączonych do krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego,

- 4) liczba strażaków w jednostkach włączonych do kserg: minimum 20, w tym 2 kierowców,
- 5) liczba strażaków w pozostałych jednostkach osp: ok. 15, w tym 1 kierowca,
- 6) częstotliwość badań okresowych: 1 raz w roku,
- 7) częstotliwość badań psychotechnicznych: średnio co 3 lata.

Zmiana zaproponowana w pkt 8 wynika jedynie z art. 92 Konstytucji, zaś w pkt 9, podobnie jak w art. 2 pkt 44, dostosowano nazwy ministrów do określeń wprowadzonych ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 141, poz. 943 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1122).

W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej:

W pkt 1 skreśla się większą część art. 2, w którym znajdują się powtórzenia zapisów art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

W pkt 2 proponuje się w ramach decentralizacji zadań Państwowej Straży Pożarnej wykreślenie ośrodków szkolenia pożarniczego, jako samodzielnych jednostek organizacyjnych. Zadania w tym zakresie będzie wykonywał komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej przy pomocy ośrodków szkolenia wchodzących w skład komendy wojewódzkiej.

W pkt 3 poszerza się zadania Komendanta Głównego PSP, gdyż w ramach kierowania krajowym systemem ratowniczo-gaśniczym winien on posiadać informacje o stanie przygotowania do działań ratowniczych oraz na bieżąco korygować występujące w tym zakresie nieprawidłowości. Ponadto wydaje się konieczne, aby w jednostkach mundurowych, gdzie jedną z form funkcjonowania wewnętrznego są rozkazy, obowiązywał regulamin służby wewnętrznej.

Konsekwencją nowelizacji art. 4 ustawy o ochronie przeciwpożarowej jest konieczność nowelizacji art. 10 ust. 1 pkt 5 dostosowującej treść tego punktu do zmian do art. 4. —

Ponadto modyfikuje się kompetencje Komendanta Głównego z art. 10 ust. 1 pkt 11, przez niezbędne uszczegółowienie zadań w zakresie współpracy międzynarodowej.

Proponuje się też wyartykułowanie zadania umożliwiającego wydawanie podręczników dla kadr Państwowej Straży Pożarnej oraz popularyzację ochrony przeciwpożarowej.

W pkt 4 proponuje się dodatkowe zadania dla komendanta wojewódzkiego PSP (art. 12 ust. 5). Zadanie dodane jako pkt 4a uzasadnia się tym, że komendant wojewódzki winien posiadać bieżącą informację oraz wpływ na stan przygotowania jednostek krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, w szczególności tworzących wojewódzki odwód operacyjny.

Zapis proponowany jako pkt 10 pozwoli na bezpośrednie zainteresowanie przełożonych sprawnością fizyczną podwładnych, zwłaszcza że istnieje obowiązek corocznej oceny sprawności fizycznej (rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych i administracji z dnia 29.01.1998 r. w sprawie zakresu, szczegółowych zasad, trybu i częstotliwości prowadzenia okresowej oceny zdolności fizycznej i psychicznej do służby strażaków PSP). Ponadto umożliwi organizację imprez sportowych (oraz ich rozliczanie finansowe), które stanowią cykl imprez przygotowanych do zawodów rangi ogólnopolskich mistrzostw strażackich. Analogicznie uzasadnia się dodanie pkt. 11 w tym przepisie. Ponadto rozszerzono zakres zadań komendanta wojewódzkiego o kształcenie i doskonalenie zawodowe na potrzeby województwa.

W pkt 5 proponuje się zmiany w art. 13: dwie pierwsze (ust. 1 i 3) polegają na dodaniu pominiętego omyłkowo wyrazu "(miejskiego)", zaś ostatnia polega na przereformowaniu pkt 10 i 12 w ustępie 4.

W pkt 6 proponuje się zmianę ust. 5 w art. 13a umożliwiającą podział komend powiatowych (miejskich) na kategorie. Do końca 1998 roku ówczesne komendy rejonowe oraz jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej podzielone były na kategorie, do których dostosowany był również m.in. system płacowy. Podział ten był wprowadzony rozporządzeniem ministra. Podczas prac nad aktami wykonawczymi w związku z reformą administracji publicznej, z powodu braku ustawowej delegacji do podziału tych jednostek na kategorie nie dokonano takiego podziału. Spowodowało to poważne perturbacje w funkcjonowaniu tych jednostek, a w szczególności nie zróżnicowaniu jednostek funkcjonujących np. w powiecie warszawskim od jednostek funkcjonujących w powiecie o liczbie

ludności poniżej 100 tys., gdzie zagrożenie różnego rodzaju zdarzeniami jest dużo mniejsze.

W pkt 7 wprowadzono zmianę w art. 14 ust. 3 i 5, polegającą na pominięciu władz gminy w tych zapisach i dostosowaniu tym samym ich dyspozycji do przepisu art. 11. W art. 14 ust. 1 i 2 dodaje się, pominięte uprzednio, miasto na prawach powiatu. Poprawka zaproponowana w pkt 8 ma na celu dostosowanie do propozycji zawartej w pkt 2 nowelizacji.

W pkt 9 proponuje się uściślenie kwestii związanych ze stanowiskiem dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa.

W pkt 10 przywrócono pomyłkowo zmieniony termin "akcja ratownicza" w art. 20 ust. 1 i dostosowano go do zapisu art. 7 pkt 1 ustawy.

W pkt 11, 14, 21, 22, 25, 26, 28, 32, 34, 35 i 37 i 38 zaproponowano nowe brzmienie upoważnień ustawowych, pod kątem dostosowania do art. 92 Konstytucji.

Ponadto zaproponowane w projekcie dostosowanie ustawy do zasad konstytucyjnych polega na ustanowieniu formy prawnej zarządzeń kierującego akcją ratowniczą (ad. pkt 13), wskazaniu na wzór uregulowań kodeksu pracy, sposobu realizacji prawa do bezpiecznych i higienicznych warunków służby oraz obowiązków kierowników jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej (ad. pkt 13), a także zastąpieniu drogą sądową dotychczasowego trybu odwołań od orzeczeń komisji dyscyplinarnych (ad. pkt 40, 41 i 43).

W pkt 15 proponowane brzmienie art. 31 wypełnia lukę prawną dotyczącą odwoływania strażaków ze stanowisk zajmowanych na podstawie powołania.

Analogicznie do uregulowań zawartych w art. 70 § 1 kodeksu pracy, dotyczących pracowników zatrudnionych na podstawie powołania, odwołanie strażaka z zajmowanego stanowiska następowałoby w każdym czasie, niezwłocznie lub w określonym terminie.

Odmiennie jednak, niż to normuje Kodeks pracy, odwołanie ze stanowiska nie powodowałoby rozwiązania stosunku służbowego.

Zmiana zaproponowana w pkt 16 jest konsekwencją propozycji zawartej w pkt 2.

W pkt 17, 18, 20, 27, 32, 33 i 36 dokonano zmian redakcyjnych i porządkujących oraz dostosowujących do innych, dokonanych wcześniej zmian w ustawie oraz zmian w innych ustawach (vide art. 44 ust. 1).

W pkt 19 wypełniono istniejącą lukę prawną co do wygaśnięcia stosunku służbowego strażaka.

W pkt 23 i 24 wprowadza się zmianę do art. 52 i 53 ust. 1. Wymagane kwalifikacje do nadania stopnia podoficera, aspiranta oraz oficera PSP nie są spójne z wymogami kwalifikacyjnymi do zajmowania wymienionych stanowisk - określonymi w wydanym na podstawie upoważnienia art. 36 ustawy o PSP rozporządzenia MSWiA z dnia 16 czerwca 1997 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych, jakie powinni posiadać strażacy PSP na określonych stanowiskach służbowych oraz etatów stopni służbowych dla poszczególnych stanowisk (Dz. U. Nr 446 i Nr 151, poz. 1000 oraz z 1999 r. Nr 21, poz. 190). Proponowane zmiany wymogi te ujednocia.

W pkt 29 dostosowuje się treść art. 81 pkt 2 do zasad wyrażonych w art. 74 ust. 1 i art. 75.

W pkt 30 proponuje się skreślenie zbędnego upoważnienia ustawowego, podobnie jak w pkt 44 oraz 45.

W pkt 31 proponowane zmiany stanowią rozwiązanie identyczne z obowiązującym w odniesieniu do żołnierzy. Rozwiązanie to wymaga uzyskania zgody Ministra Finansów na naliczenie kosztów uzyskania przychodów oraz kwoty wolnej od podatku dochodowego od osób fizycznych wobec zainteresowanych strażaków w podwójnej wysokości w styczniu roku 2000.

Ponadto budżet PSP na rok 2000 należałoby powiększyć o odpowiednią kwotę, stanowiącą równowartość dodatkowego, „trzynastego” podatku dochodowego od osób fizycznych. Dałoby to łącznie kwotę 8150 tysięcy złotych wzrostu budżetu, odpowiadającą dodatkowej zaliczce na poczet tego podatku, odprowadzonej w lutym 2000 r.

W pkt 39 dostosowuje się treść art. 112 ust. 1 do wymogów z art. 28.

Proponowane zmiany nie pociągną za sobą bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa.

do art.28. Zmiana brzmienia ust.4 w art.44 polega na jednoznacznym wskazaniu organu właściwego do zatrudnienia kierownika zakładu opieki zdrowotnej oraz poprawieniu dotychczasowego błędnego sformułowania wskazującego, że stosunek pracy z tym kierownikiem może być nawiązany również na podstawie umowy cywilnoprawnej – co jest sprzeczne z kodeksem pracy.

Zmiana art.66a polega na zlikwidowaniu instytucji konsultantów regionalnych i utworzeniu instytucji konsultantów krajowych i wojewódzkich. Pierwsi z nich byliby powoływani przez ministra właściwego do spraw zdrowia, a drudzy przez wojewodów.

do art.29. Zmiany w ustawie o systemie oświaty dotyczą dwóch obszarów spraw. Pierwszy z nich jest związany ze sprecyzowaniem zadań wykonywanych przez kuratora oświaty i wychowania oraz kompetencji Ministra Edukacji Narodowej wobec kuratora. W dotychczasowej praktyce ujawniły się luki uniemożliwiające wykonywanie niektórych zadań koordynacyjnych np. w zakresie olimpiad przedmiotowych, organizacji wypoczynku wakacyjnego itp. Zapisanie tych zadań u kuratora oświaty jest niezbędne również po to, aby kurator mógł wspomagać finansowo niektóre formy oświatowej działalności o charakterze ogólnowojewódzkim, ale nie będące w kompetencjach samorządu województwa.

Drugi obszar regulacji dotyczy uporządkowania spraw związanych ze statusem placówek opiekuńczo-wychowawczych i ośrodków adopcyjno-opiekuńczych. Dotychczasowe regulacje były niekonsekwentne; częściowo sprawy działalności tych placówek są regulowane w ustawie o pomocy społecznej jako zadania powiatu z zakresu pomocy społecznej, a z drugiej strony – w dalszym ciągu w ustawie o systemie oświaty. Nowelizacja ustawy o systemie oświaty zmierza do konsekwentnego przeniesienia całości regulacji dotyczących placówek opiekuńczo-wychowawczych – do ustawy o pomocy społecznej.

Projektowane zmiany w art.28 w szczególności dot. art.28 pkt 33 i 36, nie spowodują dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

- do art.30.
- 1) Zmiana ma charakter redakcyjny. Z przepisów ustawy wynika, że generalnie sprawy nadzoru nad lasami nie stanowiącymi własności Skarbu Państwa należą do starosty, a jedynie w nielicznych przypadkach określonych w ustawie – do wojewody.
 - 2) Zarządzenie wykonania zabiegów ochronnych powinno następować w drodze aktu prawa miejscowego, stąd też kompetencja ta powinna należeć do rady powiatu, a nie do starosty.
 - 3) Zmiana rozstrzyga wątpliwości dotyczące kompetencji organów, które są upoważnione do nieodpłatnego przekazywania nieruchomości lub ich części kościołom i ich osobom prawnym.
 - 4) Propozycja wynika z potrzeby szczególnej ochrony lasów w granicach miast i umożliwić bardziej racjonalną gospodarkę leśną, a także zapewnić pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości Skarbu Państwa gminom.

do art. 31. Dotychczas, rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych ustalał wojewoda, po zasięgnięciu opinii jednostek samorządu terytorialnego i samorządu aptekarskiego.

Obecnie, gdy województwa są znacznie większe pod względem obszaru, przedmiotowe zakresy działania województw także uległy zwiększeniu a jednocześnie powstały powiaty, wydaje się, że ze względu na lepszą znajomość warunków i potrzeb społeczności lokalnych – władze powiatu powinny być organem właściwym do ustalania ramowego czasu pracy wszystkich aptek na terenie powiatu – a jeśli to konieczne – indywidualnego czasu pracy poszczególnych aptek pracujących w szczególnych warunkach.

Przepis art. 51a został skreślony gdyż utracił aktualność w związku z brzmieniem art. 59a ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153, zm. Nr 75, poz. 468; z 1998 r. nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 929, Nr 162, poz. 1116), który refundację aptece ceny leku lub materiału medycznego wydawanego ubezpieczonemu bezpłatnie, za opłatą ryczałtową lub za częściową odpłatnością wraz z kontrolą zrealizowanych recept, przekazał Kasom Chorych;

- do art.32. Zmiana rozstrzyga wątpliwości co do kompetencji organów właściwych do nieodpłatnego przekazywania nieruchomości Skarbu Państwa kościołom i ich osobom prawnym.
- do art. 33. Zmiany umożliwiają otrzymywanie przez jednostki samorządu terytorialnego dotacji z budżetu państwa na dofinansowanie bieżących zadań własnych związanych z prowadzeniem instytucji kultury (art. 5a) oraz wyłączenia instytucji upowszechniania kultury z systemu zakładów budżetowych (art. 32). W dotychczasowej praktyce dotacje do wymienionych instytucji znacznie przewyższały pułap określony w ustawie o finansach publicznych (do 50% wydatków).
- do art.34. a) Rozszerzono od 1 stycznia 2001 r. zadania własne samorządu województwa o finansowanie ulgowych i bezpłatnych przejazdów, ze względu na to, iż to samorząd województwa określa zasady przekazywania środków i zawiera umowy z przewoźnikami.
- b-d) Zmiana ma na celu zachowanie spójności z regulacjami dotyczącymi kas rejestrujących zawartymi w ustawie o podatku VAT.
- do art. 35. Zmiana ma charakter porządkowy. Skreślony przepis przewidywał kompetencje sejmików samorządowych, które zostały zniesione.
- do art. 36. Zmiana porządkowa.
- do art. 37. Dotychczasowe brzmienie przepisu nie było spójne z nową organizacją administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.
- do art.38. Skreślenie pojęcia "modernizacji" wynika z faktu, że w obecnym stanie prawnym roboty budowlane modernizujące obiekt lub jego część mieszczą się w definicji remontu lub przebudowy – zależnie od ich zakresu. Ponadto w art. 83 wyliczenie kompetencji organów nadzoru budowlanego – uzupełniono o przepis dotyczący spraw samowoli budowlanej polegającej na dokonaniu samowolnej zmiany sposobu użytkowania.
Zmiany w pkt 6 i 7 polegają na sprostowaniu pomyłek.

- do art.39. Proponuje się przedłużenie o jeden rok terminu, w którym utracą moc dotychczasowe miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Wiele gmin nie zdołałoby bowiem uchwalić do 1 stycznia 2000 r. nowych planów, w związku z tym pozostałyby bez ważnych planów.
Przepis art. 39 ust. 2 pkt 1 dostosowano do zmian w prawie budowlanym (skreślenie "modernizacji").
- do art.40. Zmiana art.57a ust.1 precyzuje formę przekazywania środków z Funduszu Pracy.
- do art. 41 Zmiana umożliwi ubieganie się przez wszystkie jednostki samorządu terytorialnego o umorzenie opłat i należności z tytułu wyłączenia gruntów z produkcji.
- do art. 42. W związku ze zmianami organizacji Inspekcji Nasiennej i zniesieniem inspektorów okręgowych, zbędne jest upoważnienie dla Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej do określenia ich siedzib i zasięgu.
- do art. 43. Zmiany dotyczą odbywania staży podyplomowych pielęgniarek i położnych. Aktualnie Minister Zdrowia i Opieki Społecznej był jedynym podmiotem właściwym do podpisywania umów dotyczących odbywania tych staży oraz ich finansowania.
Finansowanie staży ze środków budżetu państwa pozostaje bez zmian, natomiast proponuje się zdecentralizowanie spraw związanych z organizacją staży na szczebel marszałka województwa jako zadanie z zakresu administracji rządowej.
- do art. 44. Nowelizacja ustawy o zawodzie lekarza jest konieczna i wynika z faktu, iż wojewoda (a nie samorząd województwa) przeprowadza pobór i z jego budżetu pokrywane są wydatki z tym związane. Funkcjonujące w roku bieżącym rozwiązanie (wojewoda przekazuje środki finansowe samorządowi województwa w postaci dotacji celowej, a w dalszej kolejności samorząd zwraca utracone zarobki lekarzom, których do komisji lekarskich powołuje wojewoda) wprowadziło wiele niepotrzebnego zamieszania i biurokracji, powodującej wypłatę należnych lekarzom wynagrodzeń ze znacznym opóźnieniem. Było to przyczyną protestów, a nawet przerwania pracy komisji poborowych.

Ponadto, analogicznie jak w przypadku staży pielęgniarek i położnych, proponuje się przekazanie spraw związanych z organizowaniem staży podyplomowych lekarzy i lekarzy stomatologów do kompetencji marszałków województw, jako zadanie z zakresu administracji rządowej

do art.45. Zmiana ma na celu rozszerzenie zadania własnego gmin dotyczącego oświetlenia dróg na wszystkie drogi leżące na ich terenie. W gestii jednego podmiotu bowiem powinna znajdować się funkcja planowania oświetlenia, jak i jego finansowania. Przepis wejdzie w życie od 1 stycznia 2000 r.

do art.46.

1/ dodanie nowego art. 8 a jest potrzebne z uwagi na powstałą w wyniku wprowadzenia reform ustrojowych państwa lukę kompetencyjną znacznie utrudniającą ustalenie organu posiadającego kompetencje w zakresie wydawania osobom niepełnosprawnym i osobom przewożącym osoby niepełnosprawne legitymacji potwierdzających uprawnienie tych osób do niestosowania się do niektórych znaków drogowych, na podstawie art. 8 tej ustawy.

Dotychczas zgodnie z wydanym na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 8 poprzednio obowiązującej ustawy Prawo o ruchu drogowym rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 stycznia 1993 r. kompetencja w tym zakresie została przyznana wojewodzie. W wyniku reformy administracyjnej powstała niespójność w obowiązujących przepisach, w wyniku której od 1. 01. 1999 r. zaniechano wydawania odnośnych dokumentów umożliwiających osobom zainteresowanym bezpośrednio potwierdzenie przedmiotowego uprawnienia.

Brak wyraźnego określenia kompetencji w tym zakresie oraz wynikający z tego brak ważnych legitymacji potwierdzających przedmiotowe uprawnienia, powoduje utrudnienia w korzystaniu przez wymienione osoby z przyznanych im uprawnień oraz sprawnym funkcjonowaniu policji w zakresie oceny, czy uprawnienia, o których wyżej mowa, przysługują w poszczególnych przypadkach.

Przyznanie uprawnienia do wydawania ww. legitymacji staroście wydaje się najbardziej celowe z uwagi na to, że znaczna liczba starostw spowoduje zwiększenie dostępności osób

zainteresowanych do właściwych organów. Ponadto w starostwach mieszczą się ogólnie dostępne wydziały komunikacji zajmujące się tą problematyką, co wskazuje na zasadność przyznawania im właściwości w tym zakresie.

2/ Proponowana zmiana art. 10 ma m.in. na celu dostosowanie postanowień zawartych w tym przepisie do Konstytucji i innych przepisów ustrojowych, zgodnie z którymi nadzór nad działaniami samorządu mogą mieć wyłącznie Premier lub wojewodowie. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 10 nadzór nad zarządzaniem ruchem (w tym także na drogach wojewódzkich, powiatowych i gminnych, gdzie zarządzanie ruchem stanowi zadanie własne samorządu) sprawuje Minister Transportu i Gospodarki Morskiej. Dlatego też proponuje się, aby na drogach samorządowych nadzór nad zarządzaniem ruchem sprawował wojewoda (projektowany przepis art. 10 ust. 2)

Z dniem 1 stycznia br. ustawa kompetencyjna zmieniła Prawo o ruchu drogowym przekazując zarządzanie ruchem na drogach krajowych Ministrowi Transportu i Gospodarki Morskiej, który do 31 grudnia 1998 r. zarządzał ruchem wyłącznie na autostradach i drogach ekspresowych. Z przekazaniem ww kompetencji nie wiązało się niestety zabezpieczenie odpowiednich środków finansowych na realizację tego zadania. Brak ww środków uniemożliwia przekazanie ww kompetencji marszałkom województwa (zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu art. 10 ust. 2). Jednocześnie ww zadań nie można przekazać Generalnemu Dyrektorowi Dróg Publicznych, gdyż nie jest on państwową jednostką organizacyjną, o której mowa w dotychczasowym przepisie art. 10. Skutkiem tego stanu jest brak możliwości prawidłowej realizacji zadań w tym zakresie. W związku z powyższym proponuje się wskazanie wprost Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych jako organu, któremu będzie można przekazać zarządzanie ruchem (projektowany przepis art. 10 ust. 6).

Praktyka ostatnich kilku miesięcy po wprowadzeniu reformy administracji publicznej pokazała, iż tzw liniowe zarządzanie ruchem (na jednym obszarze może być kilka organów właściwych w tych sprawach, w zależności od rodzaju drogi) nie sprawdziło się w odniesieniu do tzw „wielkich miast”. Dlatego też proponuje się przekazanie zadań w tych miastach ich prezydentom (proponowany przepis art. 10 ust. 4).

3/ Zmiana art. 61 ust. 12 ma na celu zracjonalizowanie zasad wydawania zezwoleń na przejazd pojazdów nienormatywnych; w obecnie obowiązującym stanie prawnym, na przejazd pojazdu po tej samej zasadniczo trasie, zezwolenia mogą wydawać cztery różne organy: zarząd gminy, zarząd powiatu, zarząd województwa lub Generalny Dyrektor Dróg Publicznych, gdyż właściwość zależy od wskazania miejsca rozpoczęcia przejazdu. W takiej sytuacji może się zdarzyć, iż podmiot gospodarczy może uzyskać zezwolenie na przejazd przez obszar kilku województw od organu gminy — o ile wskaże drogę gminną (oddaloną np. 10 metrów od drogi krajowej) jako miejsce rozpoczęcia przejazdu. Należy także podkreślić, iż organ gminy nie będzie w stanie samodzielnie ustalić właściwej trasy przejazdu pojazdu nienormatywnego, na większym obszarze. Dlatego też zaproponowano zmianę brzmienia ust. 12.

4/ Zmiana przepisu art. 65 ma na celu efektywniejsze działanie organów administracji publicznej zarządzających ruchem. Zgodnie z zaproponowaną zmianą organ wydający zezwolenie będzie musiał zasięgnąć opinii komendanta wojewódzkiego Policji oraz uzgodnić warunki z innymi organami zarządzającymi ruchem, właściwymi ze względu na przebieg imprezy.

5/ Zaproponowana zmiana art. 77 ma na celu likwidację istniejącej luki prawnej (przepis nie określa na czyj koszt wydawana jest karta pojazdu w odniesieniu do pojazdów sprowadzanych z zagranicy). Aby uniknąć ponoszenia kosztów samorząd powiatowy (związanych z wydawaniem kart pojazdów przez starostę) zaproponowano wskazanie, iż wydawanie tych dokumentów odbywać się będzie na koszt obywatela.

6/ Zaproponowana zmiana art. 79 ma na celu zapewnienie prawidłowej realizacji zadań własnych samorządu w zakresie rejestracji pojazdów, przez uwzględnienie jako przesłanek wyrejestrowania pojazdu sytuacji nadzwyczajnych (zniszczenie pojazdu za granicą lub np. utonięcie pojazdu w zbiorniku wodnym). Jednocześnie, aby zrekompensować ewentualne szkody dla środowiska naturalnego zaproponowano wprowadzenie opłaty na rzecz gminy ze wskazaniem sposobu jej wykorzystania.

7/ Zaproponowana zmiana ma na celu zlikwidowanie sprzeczności w przepisach, które uniemożliwiają prawidłową realizację zadań w zakresie wydawania wtórników dokumentów stanowiących uprawnienie do kierowania pojazdami. Art. 98 w dotychczasowym brzmieniu nakłada na starostę obowiązek wydawania wskazanych wyżej dokumentów. Wśród nich znajdują się także karta rowerowa lub motorowerowa. Ze względu na fakt, iż od 1 lipca br. organem wydającym te uprawnienia jest dyrektor szkoły podstawowej lub ponadpodstawowej, starosta nie jest w stanie stwierdzić, czy utracona karta rowerowa lub motorowerowa została rzeczywiście wydana. Dlatego też proponuje się wprowadzenie przepisu art. 98 ust. 4 w zaproponowanym brzmieniu.

8/ Zaproponowana zmiana ma na celu wskazanie właściwego, ze względu na obecny status prawny WORD-u (wojewódzka osoba prawna), organu wydającego zgodę na zaciągnięcie przez jednostkę kredytu.

9/ Zaproponowane zmiany art. 140 Prawa o ruchu drogowym likwidują lukę prawną. Przepisy ustawy z dnia 20 czerwca nie precyzują bowiem konsekwencji negatywnego wyniku badania psychologicznego (art. 124 ust. 1 pkt 5) lub nie zgłoszenia się na wymagane badania, o których mowa w art. 122 ust. 1 pkt 3 lub 4 i art. 124 ust. 1 pkt 5. Zaproponowana zmiana art. 140 spowoduje, iż w ww przypadkach uprawniony organ administracyjny będzie mógł wydać decyzję o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdem.

10/ Przepis art. 150 wprowadza obowiązek wymiany dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami. Ze względu na brak wskazania, iż wymiana odbywać się będzie na koszt osoby uprawnionej, koszty tej operacji (ok. 12 mln dokumentów) poniosłby samorząd powiatowy. Dlatego też proponuje się zmianę art. 150 w zaproponowanym brzmieniu.

do art.47. Przepis art. 23 ust. 1b wymaga zmiany bowiem kreuje konieczność opracowania odrębnych zasad naliczania dotacji tylko dla uczelni zawodowych tworzonych na wniosek sejmiku województwa. Należy podkreślić, że wymogu formułowania takich zasad nie przewidziano dla uczelni zawodowych

tworzonych na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

- do art.48.
- 1) Ujednolicono zasady wydawania decyzji w zakresie postępowania z odpadami. Ponieważ zezwolenia dla odbiorcy odpadów niebezpiecznych są wydawane na czas oznaczony - analogicznie powinny być wydawane również zezwolenia na wytwarzanie odpadów.
 - 2) Zmiana zmierza do poprawienia oczywistego przeoczenia; skoro również odbiorca może gromadzić odpady, powinien to czynić na terenie, do którego posiada tytuł prawny.
 - 3) W celu ujednolicenia odstępuje się od podziału na wytwarzających odpady pochodzące z obiektów oraz wytwarzających, którzy budują lub utrzymują obiekt zaliczany do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi.
 - 4) Wydawanie decyzji wymierzających opłaty powierza się marszałkowi województwa (dotychczas należało to do zarządu województwa).

do art.49. Zmiana uwzględnia obecny stan faktyczny, w którym izby rolnicze nie dysponują stosownymi informacjami niezbędnymi do wydawania opinii na temat dopuszczenia np.ogierów jako reproduktorów do rozrodu naturalnego. Natomiast księgi stadne dla ras koni prowadzi Polski Związek Hodowców Koni, który również gromadzi stosowne informacje dla podejmowania decyzji hodowlanych.

do art.50. Dodanie pkt 8 w ust. 2 art. 37 umożliwi podmiotom zarządzającym specjalną strefą ekonomiczną, nabywanie gruntów gminnych objętych strefą – w trybie bezprzetargowym. Pozwoli to na uniknięcie sytuacji, w której zarządzający strefą, nie będąc właścicielem gruntów, praktycznie jest pozbawiony możliwości ich zagospodarowania w drodze przetargu – do czego zobowiązują go przepisy o specjalnych strefach ekonomicznych. Wprowadzona zmiana usunie sprzeczność pomiędzy ustawą o specjalnych strefach ekonomicznych a przepisami regulującymi zasady zbywania nieruchomości przez gminy. Zmiana art. 9a rozstrzyga wątpliwości, który organ jest właściwy do reprezentowania Skarbu Państwa w sprawach wywłaszczeń, odszkodowań i zwrotu nieruchomości.

do art.51. Zmiana ma charakter porządkowy.

do art.52. Zmiana wynikająca ze zmiany w art.19 ustawy o drogach publicznych.

do art.53. 1) i 2) Dotychczasowy, wadliwie zredagowany zapis w pkt 7 w art.15 ustawy narusza wymogi art.92 ust.2 Konstytucji RP, co uniemożliwia wydanie na tej podstawie aktu wykonawczego. W związku z tym proponuje się ustalić odpowiednie upoważnienie w odrębnym przepisie (art.15a).

3) Celowym wydaje się wprowadzenie w art.33 ust.1 możliwości powierzenia przez wojewodę prowadzenia spraw w jego imieniu również kierownikom państwowych osób prawnych i innych państwowych jednostek organizacyjnych działającym na obszarze województwa.

4) Wprowadza się obowiązek ogłaszania w dzienniku urzędowym województwa porozumień w sprawie powierzenia wykonywania zadań publicznych.

5) Zaliczenie dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych do administracji niezespólonej jest niezasadne. Lasy Państwowe są państwową jednostką organizacyjną sprawującą zarząd nad lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa oraz prowadzącą gospodarkę leśną. Dyrektorzy regionalnych dyrekcji nie spełniają zawartych w art.9 pkt 3 cech organu administracji niezespólonej. Ponadto w pkt 2 załącznika jako organy administracji niezespólonej powinny być wymienione urzędy i izby skarbowe, a nie ich dyrektorzy.

do art.54. 1) Uchwały sejmiku województwa powinny być po ich uchwaleniu podpisywane i kierowane do publikacji przez przewodniczącego sejmiku, a nie marszałka województwa.

2) Uchwały sejmiku województwa powinny wchodzić w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia – analogicznie jak akty prawa miejscowego stanowione przez inne organy, a nie z dniem ogłoszenia (bez jakiegokolwiek okresu *vacatio legis*).

do art. 55. Proponuje się wprowadzenie w ustawie o samorządzie powiatowym analogicznego przepisu jak zamieszczone w ustawach o samorządzie gminnym i o samorządzie

województwa, umożliwiającego organom nadzoru żądanie informacji niezbędnych do wykonywania uprawnień nadzorczych.

W związku z wątpliwościami powstającymi na tle art. 92 ust. 3 ustawy, czy do członków zarządu miasta na prawach powiatu stosuje się ograniczenie wynikające z art. 27 ustawy o samorządzie gminnym, czy też z art. 26 ust. 3 ustawy o samorządzie powiatowym, proponuje się przyjęcie stosowania tego ostatniego.

Dodano nowy rozdział dotyczący współpracy zagranicznej powiatu.

do art.56. Określa się termin, do którego powinny zostać ogłoszone jednolite teksty ustaw zmienianych ustawą „kompetencyjną”.

do art. 57. Zmiany w ustawie zmierzają do doprecyzowania przepisów art. 17 w zakresie porozumień zawieranych przez prezydentów miast na prawach powiatów i starostów.

Zmiana art. 49 ust. 3 wypełnia lukę, jak powstała w zakresie spraw niepublicznego szkolnictwa artystycznego w związku z odroczeniem terminu ich przejęcia przez jednostki samorządu terytorialnego.

W art.20 ust.2, 2a – 2c, precyzuje się zasady przejęcia od 1.01.200 r. przez samorzady województw jednostek organizacyjnych OHP. Na dofinansowania działalności tych jednostek województwa otrzymają dotacje celową z budżetu państwa.

do art.58. Dotychczasowe brzmienie przepisu art. 67 ust. 4 pkt 1 lit. d sugeruje, że stowarzyszenia i fundacje stanowią inną, odrębną grupę jednostek, niż jednostki nie zaliczane do sektora finansów publicznych.

Zmiana w art.96 ust.2 umożliwi dokonywanie przemieszczeń wydatków pomiędzy paragrafami tego samego rozdziału klasyfikacji, co jest postulowane w szczególności przez wojewodów.

Zmiana art. 112 ust. 2 pkt 6 jest konieczna z następujących względów:

W sytuacji, gdy jednostka samorządu terytorialnego korzysta z kredytu, pożyczki czy innego źródła zasilania zewnętrznego, jej budżet może stać się deficytowy, jednak nie zawsze pełna kwota uzyskanych w danym roku dochodów i przychodów

zostaje przeznaczona na pokrycie wydatków i wymagalnych rozchodów (splata rat). Pozostające w tej sytuacji na rachunku bankowym "wolne środki" nie stanowią nadwyżki (budżet zamknął się deficytem w związku z zaciągniętym kredytem lub pożyczką) i zgodnie z art. 112 ustawy o finansach publicznych, nie mogą służyć sfinansowaniu w kolejnym roku wydatków wyższych od uzyskanych w tym roku dochodów, gdyż nie stanowią źródła sfinansowania deficytu. Wykorzystanie tych środków – zgodnie z dotychczasowymi przepisami – możliwe jest dopiero w chwili regulacji kolejnej raty kredytu. Unieruchomienie przez dłuższy czas środków na rachunku bankowym jest nieracjonalne. Celowe jest zatem uznanie prawnej możliwości sfinansowania z nich wydatków przekraczających wysokość dochodów.

do art.59. Zmiany doprecyzowują zasady otrzymywania dotacji przez szkoły i placówki niepubliczne.

do art.60. Zmiana wynika ze zmian w prawie geodezyjnym i kartograficznym.

do art. 61 – 74 Przepisy przejściowe wynikają ze zmian wprowadzonych w ustawach objętych niniejszym projektem. W art. 66 – 69 precyzuje się kwestie reprezentacji Skarby Państwa w sądowych i administracyjnych postępowaniach wynikających z działalności dotychczasowych, państwowych jednostek organizacyjnych. Dla zapewnienia obsługi tych spraw przewidziano powierzenie ich prowadzenia jednostkom samorządowym, a także uproszczony tryb ustanawiania pełnomocników procesowych. W art. 73 doprecyzowano, że umowy dzierżawy obwodów łowieckich polnych zawarte przed 1 stycznia 1999 r. przez wojewodów zachowują moc do upływu czasu na jaki zostały zawarte, z tym że w miejsce wojewody wydzierżawiającym staje się starosta.

KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

p.o. SEKRETARZA

Paweł Samecki

Podsekretarz Stanu

Sekr.Min.PS / 2135 / 99 / DHP-ms

Warszawa, 13.08.1999

Pan

Aleksander Proksa

Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez p.o. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Pawła Sameckiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-81-99; Nowy Tekst) oraz zgłoszonymi autopoprawkami (pisma: nr DWM/I/2879/99/MR i nr DWM/I/2836/99/MR) pozwalam sobie stwierdzić, że opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej poprzedniej wersji projektu została wyrażona 3 września 1999 r. w piśmie nr Sekr.Min.PS/2135/99/DHP-ms.

W stosunku do wprowadzonych zmian pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Autopoprawki do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej mają na celu usunięcie luk, niespójności czy sprzeczności, które ujawniły się w toku uzgodnień międzyresortowych bądź były przedmiotem wniosków zgłaszanych przez wojewodów i jednostki samorządu terytorialnego.
- II. Projekt ustawy nowelizuje art. 9 ust. 2 ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz.U. z 1996 r. Nr 91, poz. 410 z późniejszymi zmianami) i art. 15 ust. 4 ustawy o zawodzie lekarza (Dz.U. z 1997 r. Nr 28, poz. 152 z późniejszymi zmianami). Zmienione art. 43 i art. 44 po uzgodnieniach po Radzie Ministrów z dnia 7.09.1999 i po uzgodnieniach po www.inforlex.pl

Komitecie Społecznym Rady Ministrów z dnia 7.09.1999 są zgodne w swoim nowym brzmieniu z postanowieniami art. 7 ust. 3 Rozporządzenia nr 1612/68 z 15 października 1968 roku dotyczącego swobody przepływu pracowników w ramach Wspólnoty (Dz. Urz. WE nr L 257, 19/10/68). Dzięki nowelizacji uchylone zostają zapisy dyskryminujące na gruncie narodowościowym absolwentów szkół pielęgniańskich i położnych, a także lekarzy, którzy chcą odbywać staż podyplomowy w naszym kraju.

- III. W konkluzji pragnę stwierdzić, że przewidziana w art. 43 projektu ustawy nowelizacja art. 9 ust. 2 ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz przewidziana w art. 44 projektu ustawy nowelizacja art. 15 ust. 4 ustawy o zawodzie lekarza są zgodne z prawem Unii Europejskiej. Pozostałe przepisy projektowanej ustawy nie są objęte zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Bamb

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Józef Płoskonka

Podsekretarz Stanu

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 28 września 1999 r.

Cena - 6,15 zł + 22% VAT

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja

Druk nr 1378-A

Warszawa, 22 października 1999 r.

Prezes Rady Ministrów
RM 10-81-99

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Uprzejmie przedstawiam **AUTOPOPRAWKĘ** do przekazanego Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 23 września 1999 r. projektu ustawy
– o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

A U T O P O P R A W K A

do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej.

W projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 zmieniającym ustawę o drogach publicznych w pkt 8 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W granicach miasta stołecznego Warszawy zarządcą dróg publicznych:

1) krajowych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych,

2) wojewódzkich i powiatowych

- jest zarząd miasta stołecznego Warszawy.”;

2) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o finansowaniu dróg publicznych (Dz.U. Nr 123, poz. 780 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 150, poz. 983) wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 2 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a) w granicach miasta stołecznego Warszawy zadania w zakresie finansowania budowy, modernizacji, utrzymania, ochrony i zarządzania drogami publicznymi:

1) krajowymi, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych,

2) wojewódzkimi i powiatowymi,

- są finansowane z budżetu tego miasta.”,

b) w art. 3 w ust. 1 po wyrazach „w art. 2 ust. 1 i 3” dodaje się wyrazy „oraz ust. 3a”,

c) w art. 4 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „ust. 3” dodaje się wyrazy „i ust. 3a”,

d) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Środki na wydatki związane z budową, modernizacją, utrzymaniem, zarządzaniem i ochroną dróg, o których mowa w art. 2 w ust. 3a, są przekazywane w formie dotacji celowej, ustalonej na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.”;

3) po art. 58 dodaje się art. 58a w brzmieniu:

„Art. 58a. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999 i 2000 (Dz.U. Nr 150, poz. 983 i Nr 162, poz. 1119) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozdziału 5 w Dziale IV otrzymuje brzmienie:

„Zasady ustalania części drogowej subwencji ogólnej dla powiatów i województw oraz dotacji celowej dla miasta stołecznego Warszawy.”,

2) w art. 36 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kwotę przeznaczoną dla wszystkich powiatów, z wyjątkiem powiatu warszawskiego, i województw na część drogową subwencji ogólnej związaną z budową, modernizacją, utrzymaniem, zarządzaniem i ochroną dróg wojewódzkich, powiatowych oraz dróg powiatowych wojewódzkich i krajowych w granicach miast na prawach powiatu, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, a dla miasta stołecznego Warszawy na dotację celową przeznaczoną na drogi krajowe, z wyjątkiem autostrad i dróg

ekspresowych, oraz wojewódzkie i powiatowe w granicach tego miasta, ustala się w wysokości 60% kwoty ustalonej na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o finansowaniu dróg publicznych (Dz.U. Nr 123, poz. 780 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 150, poz. 983).

2. Od kwoty, o której mowa w ust. 1, odlicza się 15% na rezerwę części drogowej subwencji ogólnej, a dla miasta stołecznego Warszawy na dotację celową.",

3) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„37. 1. Podział kwoty, o której mowa w art. 36, na poszczególne powiaty, z wyjątkiem powiatu warszawskiego, miasta na prawach powiatu, województwa oraz miasto stołeczne Warszawę następuje z uwzględnieniem w szczególności długości i gęstości sieci dróg, drogowej infrastruktury technicznej, natężenia ruchu, wypadkowości oraz zrównoważenia rozwoju infrastruktury drogowej, w tym przygranicznej.

2. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania i tryb przekazywania części drogowej subwencji ogólnej dla powiatów, z wyjątkiem powiatu warszawskiego, miast na prawach powiatów i województw oraz dotacji celowej dla miasta stołecznego Warszawy."

U Z A S A D N I E N I E

Obowiązujące obecnie przepisy o drogach publicznych nie zawierają odrębnych rozwiązań w zakresie zarządzania drogami na terenie miasta stołecznego Warszawy. Do zarządzania tymi drogami nie mają również zastosowania przepisy dotyczące zarządzania drogami na terenie miast na prawach powiatu.

Oddanie w zarząd wszystkich dróg w dużych miastach było uzasadnione specyfiką sieci dróg miejskich, względami ekonomicznymi i kadrowymi (mniejsze koszty zarządzania, skoncentrowanie potencjału kadrowego). Na etapie tworzenia przepisów „ustawy kompetencyjnej” nie było wiadome, że miasto stołeczne Warszawa nie znajdzie się w grupie miast na prawach powiatu, pomimo decydującego kryterium ilości mieszkańców. Kwestię tę przesądziło rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1998 r. w sprawie utworzenia powiatów (Dz.U. Nr 103, poz. 652), które zaliczyło Warszawę do powiatów ziemskich. W konsekwencji Warszawa została pozbawiona możliwości stosowania art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. Nr 14, poz. 60 z późn.zm.). Należy w tym miejscu również przypomnieć, że przed reformą drogami lokalnymi miejskimi w Warszawie zarządzali burmistrzowie gmin warszawskich, a drogami krajowymi i wojewódzkimi - Prezydent Warszawy na podstawie porozumienia z Wojewodą Warszawskim, a w jego imieniu podlegała mu jednostka - Zarząd Dróg Miejskich.

Z dniem 1 stycznia 1999 r. zarządcami dróg stali się:

- 1) Generalny Dyrektor Dróg Publicznych - drogi krajowe,
- 2) zarząd województwa samorządowego - drogi wojewódzkie,
- 3) zarząd powiatu - drogi powiatowe,
- 4) burmistrzowie gmin - drogi gminne.

Prezydent Warszawy nie jest zarządcą żadnej kategorii dróg, a więc nie może posiadać jednostki, która pełniłaby funkcję zarządu drogi w rozumieniu art. 21 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, natomiast zarządcy dróg na obszarze Warszawy musieliby tworzyć własne jednostki do zarządzania drogami, co jest ekonomicznie i organizacyjnie nieuzasadnione.

Zaproponowane w projekcie autopoprawki zmiany ustaw: o drogach publicznych, o finansowaniu dróg publicznych i zmiany ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2000 zmierzają do przekazania zadań w zakresie finansowania budowy, modernizacji, utrzymania, ochrony i zarządzania drogami krajowymi, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, wojewódzkimi i powiatowymi - w granicach miasta stołecznego Warszawy - zarządowi miasta stołecznego Warszawy.

W związku z tym, że art. 167 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zastrzega subwencjonowanie dla jednostek samorządu terytorialnego, a miasto stołeczne Warszawa nie jest jednostką samorządu terytorialnego, będzie ono otrzymywać dotację celową na drogi krajowe wojewódzkie i powiatowe na jego terenie.

Konsekwencją powyższych uregulowań będzie to, że powiat warszawski nie będzie zarządcą dróg powiatowych.

Zmiany zaproponowane do ustawy o drogach publicznych, ustawy o finansowaniu dróg publicznych oraz ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999 i 2000 powinny wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym, że zmiany art. 19 ustawy o drogach publicznych powinny mieć zastosowanie do ustaw budżetowych począwszy od ustawy na rok 2000.

Skutki finansowe.

W mieście stołecznym Warszawie w 1999 r. przewidziano środki:

- 1) na drogi krajowe - 77,868 mln zł, w tym na inwestycje - 57,013 mln zł, a na utrzymanie - 20,855 mln zł,
- 2) na drogi wojewódzkie - 5,500 mln zł,
- 3) na drogi powiatowe - 38,058 mln zł.

W 2000 r. przewiduje się dla miasta stołecznego Warszawy na drogi krajowe, wojewódzkie i powiatowe środki w wysokości około 145,000 mln zł. Gdyby 10% rezerwa celowa dla samorządów, obecnie przeznaczana na inwestycje, została zwiększona do 15%, to jej kwota byłaby wystarczająca do pomieszczenia dotacji celowej dla miasta stołecznego Warszawy. W 2000 r. wynosiłaby ona około 345,000 mln zł.

